28 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1948

Εβδομαδιαία εικονογραφημένη Έκδοσις

Από το προσεχές φύλλον

Το ἀριστουργηματικό μυθιστόρημα της ΚΟΛΕΤ

Πού ὁδηγεῖ ἕνας ἄτυχος κ παθητικός ἔρως

Αρ. 72 Δρ. 1500

ΕΛΛΑ ΡΑΙΗΝΣ

Ἡ πανέμορφη στὰρ τῆς Γουῶρνερ Μπρός, μὲ μιὰ βραδυνὴ τουαλέττα, χάρμα χάριτος καὶ κομψότητος, ἐθαυμάσθη στοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους τοῦ Χόλλυγουντ, ὅταν πρωτοενεφανίσθη. Εἶναι ἕνα δαντελλένιο μοντέλλο τῆς ΥΒΟΝ ΠΟΥΝΤ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 72

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :
ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Η. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ - Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐλευθ. Βενιζέλου 41.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
Γραφείων 29237. Τύπογρ. 31.352

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 90.000. Ἐξάμηνος 45.000. Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία £ 9, $ 36. Ἐξάμηνος £ 5. $ 20.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1500

Κατοικία Ἐκδοτῶν : Σπ. Μεταξᾶ. Γαλατσίου 33 Πάνου Τρουμπούνη Θαλῆ 6. Διευθυντοῦ τυπογραφείου : Ἰωακεὶμ Τσαρουσάκου Θεσσαλοῦ 6.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην πρωὶ τῶν δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ τακτικὴ Συμφωνικὴ Συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γ. Λυκούδη. Σολίστ ἡ κ. Ἑλένη Νικολαΐδου. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς :

Μπετόβεν : «Προμηθεὺς» (εἰσαγωγή)
Χάυντν : Συμφωνία ἀρ. 11 σὲ σὸλ μεῖζον (Στρατιωτική), Γκλοὺκ : "Αρια ἀπὸ τὴν ὀπερα «Ἄλκηστις», Βέρντι : "Αρια ἀπὸ τὴν ὀπερα «Ζὼν Κόρλος», Καλομοίρη : «Ἔπτειρα τὰ Βασιλόπουλα», σὲ τοὺς «Ἰάμβους καὶ Ἀναπαίστους» τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, Κλὼντ Ντεμπεσσοῦ : «Χορογραφικὸ πρελοὺντιο» (Α' ἐκτέλεσις), Καλομοίρη : «Τρίπτυχον», Ἡ συναυλία ἀναμεταδίδεται ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἀθηνῶν.

— Ἡ ἐκλεκτὴ Γαλλὶς βιολονίστρια κ. Κολὲτ Φράντς ἐμφανίζεται τὴν προ σεχῆ Τετάρτην 11 Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 5.45 μ.μ. εἰς τὴν 8ην Συναυλίαν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν, ποὺ δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν». Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει συνθέσεις : Βιτάλι, Μότσαρτ, Φωρέ, Φράνκ, Βιενιάφσκυ. Εἰς τὸ πιάνο συνοδεύει ὁ κ. Κ. Κυδωνάτης.

Ἀναμένεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἡ ἄφιξις τοῦ διασήμου βιολονιστοῦ Ἰλίστα Γκασπὰρ Κασσανιό, ὁ ὁποῖος θὰ ἔμφανισθῇ εἰς δύο ρεσιτὰλ εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» τὴν 18ην καὶ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου.

Ἀθηναϊκὴ ἑβδομάς

Μιὰ Ἐθνικὴ ἐργασία

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τοῦ κ. Γ. Ζερβουδάκη

"Οταν πρὸ καιροῦ ἀπὸ τὴν στήλη αὐτὴ, ἔγραφα γιὰ τὸ παιδικὸ τραγοῦδι στὸς κατασκηγώσεις κ' ἄκομα κάποιες γνωστότερα καὶ γιὰ τὸ σχολικὸ τραγοῦδι, τόνιζα ἰδιαίτερα τὴν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἑλληνικοῦ παιδικοῦ τραγουδιοῦ δηλ. συνθέσεων ποὺ ν' ἀντανακλοῦνται πραγματικὰ στὴν ψυχοδιανοητικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνόπουλου. "Αν ἐξαιρέσουμε δυὸ - τρεῖς συλλογὲς τέτοιων τραγουδιῶν ποὺ ἔχουν ἐκδοθῆ πρὸ ἐτῶν — ἰδιαίτερα ξεχωρίζουμε μιὰ συλλογὴ τοῦ μακαρίτ) Γλυκοφρίδη, — ὅλα τὰ ἄλλα παιδικά μας σικὰ βιβλία περιέχουν κλασσικὰ παιδικὰ τραγοῦδια τῶν μεγάλων Δασκάλων τῆς Δύσεως, ποὺ ἂν βλέπαι εἶναι ἀξιοπαινέμητα, ποὺ ἂν εἶναι καὶ αὐτὰ ἀπαραίτητα γιὰ κάθε παιδὶ ἀνεξαρέτως ἐθνικότητας καὶ ράτσας, ὅμως λόγῳ ἀκριβοῦς ἀγγελικοῦ καὶ καθολικοῦ των χαρακτήρα δὲν μιλάνε ἰδιαίτερα σὰν' Ἑλλάδα, στὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνόπουλου. Γιὰ τὸ ἔχουμε δηλαδὴ μιὰ ἀρτια μουσικὴ παιδαγωγικὴ ἐργασία πρέπει στὴ διδασκαλία μας νὰ περιλαμβάνουμε ἐξ ἴσου καὶ παράλλαγα ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ, ὅ,τι ὁμορφο καὶ ἐγχωρισιὸ ὑπάρχει στὸ διεθνὲς ρεπερτόριο, μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ρα γοῦδια, τὰ ἑλληνικὰ, ποὺ θὰ κάνουν τὰ παιδιὰ μας ν' ἀγαστήσουν τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι μὲ τὰ πρῶτα θὰ φτιάξουμε "Ἀνθρωπους καὶ μὲ τὰ δεύτερα "Ἑλληνες. Λόγος λοιπὸν ὁ δεύτερος καὶ τώρα σπουδαῖος ἐθνικὸς παράγων, ἔλειπε σχεδὸν μέχρι σήμερα.

Εὐτυχῶς αὐτὸν τὸν καιρὸ, τὰ πράγματα ἀλλάξαν εὐχάριστα. "Εχω ὑπ' ὄψιν μου πρόσφατες ἐκδόσεις παιδικῶν τραγουδιῶν, μερικὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶχαν τὴν καλωσύνη οἱ συνθέτες τους νὰ μοῦ κάνουν τὴν τιμὴ καὶ νὰ μοῦ στείλουν ἕνα ἀντίτυπο. Ἀνὰ δήλαδὴ αἱ ἀνάρρισαι αὐταὶ νὰ πάρουν τὴν παιδαγωγικὴ τους ἀποστολὴ σὰν στενὴ ἐπιχειρηματικὴ ἢ ὑπαλλαγὴ ρουτίνα, ἔκαμαν κάτι παρὲ πάνω ἀπὸ τὸ ἐπαγγελματικό τους καθήκον.

Σὰν διαλεχτοὶ Ἕλληνες καὶ καλλιτέχνες μὲ μόνους συμβούλους καὶ ὁδηγὸ τὸ καλλιτεχνικό τους αἰσθητήριο, τὴν ἐμάλιστη Ἑλληνικὴ τους ψυχὴ καὶ τὴν πολύτιμη παιδαγωγική τους πεῖρα, κάθησαν καὶ δούλεψαν μὲ πραγματικὴ θέρμη καὶ ζῆλο καὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ δὲν μάθαινα πὼς σὲ λίγες μέρες πρόκειται νὰ κυκλοφορήσουν ἄλλα δύο ἀκόμα μουσικὰ παιδὰ γκυιαὶς βιβλία. Τὸ ἕνα μὲ τὸν τίτλο «Μαθήματα Ἐρωλικῆς Μουσικῆς», εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὸν ἐξαίρετο συνθέτη καὶ καθηγητὴ κ. Γ. Σκάρβη, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὄμορφα τραγοῦδια ποὺ θὰ περιέχῃ, θὰ περιλαμβάνῃ κ' ἕνα ὁλόκληρο κεφάλαιο γιὰ τὴν ἀρχαία καὶ σύγχρονη ὁμιφὴν μουσικὴ μας. Γραμμὲ ἢ ἀπλὰ κ' ἔτσι προσιτὴ γιὰ κάθε μαθητὴ, εἶναι συγχρόνως μιὰ ἀξιόλογη ἐπιστημονικὴ πραγματεία ποὺ συμβάλλει πολὺ πάνω ἀπὸ ἑπίμαχο αὐτὸ ζήτημα τῆς Μουσικῆς μας. Ἴσως μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσουμε ἐκτενέστερα γ' αὐτὴν, σὲ ἄλλο ἀρμόδιο μας. Ἡ ἄλλη, ποὺ νομίζω πὼς τὴν ἐκδίδει ὁ Οἶκος Δ. Ἀλεξίου, εἶναι τοῦ διασκεμμένου καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου καὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Σπυρ. Καψάσκη. Πρόκειται γιὰ ἕνα πολυτιμότατο μουσικὸ ἐγχόλιαο ποὺ ἀπαρφέρει ὄχι μόνο τὸν κάθε καθηγητὴ τῆς Μουσικῆς, ἀλλὰ γενικότερα καὶ κάθε μουσικὸ γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὄμρα ὁτατες σελίδες τοῦ Κεφαλίου (μονόφωνες, δίφωνες, τρίφωνες κτλ.) περιλαμβάνει καὶ ἄλλες διαλεχτὲς Ἑλλάψιν συνθέτων.

Γ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀθηναϊκὰ Σαββατοκύριακα

«ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ!...»

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

"Επὶ ἕναυ-αἰῶνα τώρα ἡ ἴδια κραυγὴ κυριαρχεῖ ποιῶ κι' ἀπόγεμα στὸν Ἀθηναϊκὸ δοῦνο:

— 'Εφημερίδεεες!...

Γενιὲς ἔρχονται καὶ γενιὲς φεύγουν, ἡ κραυγὴ ὅμως μένει καὶ οἱ τύποι ποὺ τὴν ἐξακοντίζουν, γεμάτη παλιό, ἀγωνία, ποσκλησιὰν ἐπίσης. "Ολα μπορεῖ ν' ἀλλαχεῖν, στὴν Ἀθήνα, τὰ τελευταῖα πενῆντα χρόνια. Ὁ ἐφημερεῖδοπῶλης μένει ὁ ἴδιος. Εἶνε τὸ μόνο ἴσως ἐπάγγελμα στὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἔνει παραδόλαεις... Ὁ σημερινὸς ἐφημερεῖδοπῶλης: ὁ μικρὸς, ὁ ἀναιμαλίαρης, μὲ τὰ φλογερὰ μάτια, ποὺ χνίνεται στὴν ἀσφαλτο, μαινόμενος, ἀστραπιαῖος, μὲ τὴ λαχανιὰ σμένη κραυγὴ «ὀσδαρὰ γεγονότα στὴ Γαλλία!..» εἶναι ὁ ἴδιος κ' ἀπαραλλάκτος μ' αὐτὸν ποὺ ἀπελεύθερώθηκε ἡ Μαδρίτη. Δὲν εἶδα ἔναν νὰ χυθῆ στὸ δρόμο νὰ βιαλαλήσῃ τὸ «Σολ» ἢ τὸ «Ἀ - Μπὲ - Θὲ». "Ετυχα καὶ στὴν Τουρκία καὶ στὴ Βουλγαρία σ' ἐπαναστάσεις— στὴν ἐπανάσταση τῶν Νεοτουρκων καὶ στὴν ἐπανάσταση κατὰ τὸ Ταιμπολίσκυ — ἀλλὰ δὲν ἔνοιωσα πουθενὰ τὸν ἐφημερεῖδοπῶλη. Μία μέρα, μόνο, στὴν μεγάλη γέφυρα τῆς Πόλης, εἶδα ἕναν, καθισμένον σταυροπόδι, νάγη μπρο στὰ του ἕναν πλίαο τυπωμένα νεκρὰ καὶ κὰ φωνάζῃ παρακοιαίρικα:

— 'Ιλλαδέεεε!...

"Ερώτησα τὶ ἐσήμαινε, ἡ λέξι. Κ' ἔμεινα κατάπλικτος ὅταν μοῦ ἀπήντησαν:

— Παράρτημα!

"Ετσι πουλοῦσε τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὴν πτῶσι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σαὶτ - Πασᾶ, τὴν σύλληψι καὶ τὴν διαπόμπευσι τῶν μεγιστάνων τοῦ Γιλδὶζ καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων!... Ὁ ἀθάνατος "Ελλην ἐφημερεῖδοπῶλης, δάζει φωτιὰ στὴν ἀσφαλτο καὶ στὰ νεῦρα τοῦ ἀθρώπου τὴ στιγμὴ ἔβγαλε μὲ τὴ φωνὴ τὸ ἀπαρτήσετε σὲ καιμιὰ πρωτεύουσα τῆς γῆς. Ἡ ἐφημερὶς στὸ Παρίσι πάει μὲ τὸ ποδήλατο τοῦ ἐβδομοπλείου 'Λοὲτ γὰ κοιμηθῆ στὰ περίπτερα καὶ στὶς μόστρες τοῦ συνοικιακοῦ χαρτοπωλείου - ἡ βιβλιοπωλεῖου στὸ Λονδῖνον, ἡ ἀθόρυβη διανομὴ, τὴν ἀποθέτει πολὺ πρωΐ, στὸ σκαλοπάτι τῆς κλειστῆς πόρτας τοῦ σπιτιοῦ, πλάϊ στὸ μπουκάλι μὲ τὸ γάλα (ρεμοῦλα ποὺ θὰ γινόταν, ἐδῶ, ἀπὸ τὸν πρῶτο περαστικό...) στὴν Ρώμη βάδητε νὰ τὴν κρατοῦν ἐφημερεῖδοπῶλισσες κάτι γρηές, συφοριασμένες — ποὺ σᾶς πλησιάζουν, στὴν πλατεῖα Σὰν Σιλβέστρο, γιὰ νὰ ποῦν σχεδὸν μὲ ὕφος ζητιάνας:

— Κορριέρε, κουάστα τρεμπόνα!...

Στὴν Ἰσπανία, μέσα στὴν δοάσι τοῦ κοινωνικοῦ πολέμου τὶς πρῶτες μέρες ἀκόμη ποὺ ἀπέλεψε θερῶσκε ἡ Μαδρίτη, δὲν εἶδα ἔναν νὰ χυθῆ στὸ δρόμο νὰ βιαλαλήσῃ τὸ «Σολ» ἢ τὸ «Ἀ - Μπὲ - Θὲ». "Ετυχα καὶ στὴν Τουρκία καὶ στὴ Βουλγαρία σ' ἐπαναστάσεις— στὴν ἐπανάσταση τῶν Νεοτουρκων καὶ στὴν ἐπανάσταση κατὰ τὸ Ταιμπολίσκυ — ἀλλὰ δὲν ἔνοιωσα πουθενὰ τὸν ἐφημερεῖδοπῶλη. Μία μέρα, μόνο, στὴν μεγάλη γέφυρα τῆς Πόλης, εἶδα ἕναν, καθισμένον σταυροπόδι, νάγη μπρο στὰ του ἕναν πλίαο τυπωμένα νεκρὰ καὶ κὰ φωνάζῃ παρακοιαίρικα:

— 'Ιλλαδέεεε!...

"Ερώτησα τὶ ἐσήμαινε, ἡ λέξι. Κ' ἔμεινα κατάπλικτος ὅταν μοῦ ἀπήντησαν:

— Παράρτημα!

"Ετσι πουλοῦσε τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὴν πτῶσι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σαὶτ - Πασᾶ, τὴν σύλληψι καὶ τὴν διαπόμπευσι τῶν μεγιστάνων τοῦ Γιλδὶζ καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων!... Ὁ ἀθάνατος "Ελλην ἐφημερεῖδοπῶλης, δάζει φωτιὰ στὴν ἀσφαλτο καὶ στὰ νεῦρα τοῦ ἀθρώπου τὴ στιγμὴ ἔβγαλε μὲ τὴ φωνὴ τὸ ἀπαρτήσετε σὲ καιμιὰ πρωτεύουσα τῆς γῆς. Ἡ ἐφημερὶς στὸ Παρίσι πάει μὲ τὸ ποδήλατο τοῦ ἐβδομοπλείου 'Λοὲτ γὰ κοιμηθῆ στὰ περίπτερα καὶ στὶς μόστρες τοῦ συνοικιακοῦ χαρτοπωλείου - ἡ βιβλιοπωλεῖου στὸ Λονδῖνον, ἡ ἀθόρυβη διανομὴ, τὴν ἀποθέτει πολὺ πρωΐ, στὸ σκαλοπάτι τῆς κλειστῆς πόρτας τοῦ σπιτιοῦ, πλάϊ στὸ μπουκάλι μὲ τὸ γάλα (ρεμοῦλα ποὺ θὰ γινόταν, ἐδῶ, ἀπὸ τὸν πρῶτο περαστικό...) στὴν Ρώμη βάδητε νὰ τὴν κρατοῦν ἐφημερεῖδοπῶλισσες κάτι γρηές, συφοριασμένες — ποὺ σᾶς πλησιάζουν, στὴν πλατεῖα Σὰν Σιλβέστρο, γιὰ νὰ ποῦν σχεδὸν μὲ ὕφος ζητιάνας:

— Κορριέρε, κουάστα τρεμπόνα!...

Στὴν 'Ισπανία, μέσα στὴν δοάσι τοῦ κοινωνικοῦ πολέμου τὶς πρῶτες μέρες ἀκόμη ποὺ ἀπέλεψε θερῶσκε ἡ Μαδρίτη, δὲν εἶδα ἔναν νὰ χυθῆ στὸ δρόμο νὰ βιαλαλήσῃ τὸ «Σολ» ἢ τὸ «Ἀ - Μπὲ - Θὲ». "Ετυχα καὶ στὴν Τουρκία καὶ στὴ Βουλγαρία σ' ἐπαναστάσεις— στὴν ἐπανάσταση τῶν Νεοτουρκων καὶ στὴν ἐπανάσταση κατὰ τὸ Ταιμπολίσκυ — ἀλλὰ δὲν ἔνοιωσα πουθενὰ τὸν ἐφημερεῖδοπῶλη. Μία μέρα, μόνο, στὴν μεγάλη γέφυρα τῆς Πόλης, εἶδα ἕναν, καθισμένον σταυροπόδι, νάγη μπρο στὰ του ἕναν πλίαο τυπωμένα νεκρὰ καὶ κὰ φωνάζῃ παρακοιαίρικα:

— 'Ιλλαδέεεε!...

"Ερώτησα τὶ ἐσήμαινε, ἡ λέξι. Κ' ἔμεινα κατάπλικτος ὅταν μοῦ ἀπήντησαν:

— Παράρτημα!

"Ετσι πουλοῦσε τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὴν πτῶσι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σαὶτ - Πασᾶ, τὴν σύλληψι καὶ τὴν διαπόμπευσι τῶν μεγιστάνων τοῦ Γιλδὶζ καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων!... Ὁ ἀθάνατος "Ελλην ἐφημερεῖδοπῶλης, δάζει φωτιὰ στὴν ἀσφαλτο καὶ στὰ νεῦρα τοῦ ἀθρώπου τὴ στιγμὴ ἔβγαλε μὲ τὴ φωνὴ τὸ ἀπαρτήσετε σὲ καιμιὰ πρωτεύουσα τῆς γῆς. Ἡ ἐφημερὶς στὸ Παρίσι πάει μὲ τὸ ποδήλατο τοῦ ἐβδομοπλείου 'Λοὲτ γὰ κοιμηθῆ στὰ περίπτερα καὶ στὶς μόστρες τοῦ συνοικιακοῦ χαρτοπωλείου - ἡ βιβλιοπωλεῖου στὸ Λονδῖνον, ἡ ἀθόρυβη διανομὴ, τὴν ἀποθέτει πολὺ πρωΐ, στὸ σκαλοπάτι τῆς κλειστῆς πόρτας τοῦ σπιτιοῦ, πλάϊ στὸ μπουκάλι μὲ τὸ γάλα (ρεμοῦλα ποὺ θὰ γινόταν, ἐδῶ, ἀπὸ τὸν πρῶτο περαστικό...) στὴν Ρώμη βάδητε νὰ τὴν κρατοῦν ἐφημερεῖδοπῶλισσες κάτι γρηές, συφοριασμένες — ποὺ σᾶς πλησιάζουν, στὴν πλατεῖα Σὰν Σιλβέστρο, γιὰ νὰ ποῦν σχεδὸν μὲ ὕφος ζητιάνας:

— Κορριέρε, κουάστα τρεμπόνα!...

Μουσικὴ Κριτική

Ἡ Συναυλία τῆς Κρατικῆς

Ὁ κ. Θ. Βαβαγιάννης διπόθεν τὴν περασμένη Κυριακὴ στὰ «Ὀλύμπια» τὴν συναυλία τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας.

Ἡ ἐξαγωγὴ στὸν Μάνφρεντ τοῦ Σούμαν ποὺ θεωρεῖται ὡς τὸ καλύτερο συμφωνικὸ ἔργο τοῦ σὰν θέτου, συμπληρώνει ἑφέτος ἑνὰ αἰῶνα ἀπὸ τότε ποὺ ἔγραφη. Ἀνῆκει στὰ ἐντυπωσιακὰ ἐκεῖνα Ἔργα, ποὺ εἶναι φανερὸ, ὅτι προβάλλουν αὐθόρμητα καὶ σχεδὸν μονοκόμματα ἀπὸ τὴν ἔμπνευσι τοῦ συνθέτου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ, συγκινοῦν ἀκόμη περισσότερο. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κ. Βαβαγιάννη, ὑπῆρξε καλὴ καὶ σύμφωνη μὲ τὶς νὰ ὧτερες κατευθύνσεις, ποὺ ἀποδίδουν στὸν τονισμὸ καὶ στὴν διαφοροποίησι τῶν στοιχείων τὴς ὀρχήστρας.

Ἐκτεταμένη σὲ μέκρος, ἀλλὰ ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα, ἡ Δευτέρα Συμφωνία τοῦ κ. Γ. Πουηρῆν σὲ πρώτη ἐκτέλεση. Ἀπὸ ὅ,τι εἶπε ὁ νατὸν νὰ ἀντιληφθῆ κανεὶς ἀπὸ μία μόνο ἀκόασι. Τὸ πρῶτο μέρος περιέχει δύο κύρια θέματα, ἕνα ρυθμικὸ καὶ ἕνα σὲ ἀνήμα φούγκας. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι σὲ μορφὴ σονάτας, εἶνε δὲ ἐπιτυχημένο. Λιγότερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ δεύτερο μέρος. Εἰς τὸ ἀλλεγκέρετο, ἐμφανίζεται ἕνα θέμα, ποὺ μοιάζει σὲ βάλς καὶ εἶνε πράγματι χαριτωμένο. Τέλος, εἰς τὸ φινὸλε ἀνσειμγυμοντικὰ κατνούνια στοιχεῖα μὲ τὸ ὑλικὸ τῶν προηγουμένων μερῶν. Ἡ Συμφωνία εἶνε δασισμένη κυρίως στὰ ἔγχορδα, μὲ διακριτικὴ χρησιμοποίησι τῶν πνευστῶν.

Ἡ συναυλία περιελάμβανε τὸ αὐτοκρατορικὸ κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Μπετόβεν, μὲ σολίστα τὸν κ. Μονὶκ ντὲ λὰ Μπουσσάλ. Τὸ ἀφοραστὴριο ἦταν ἐπιφυλακτικό. Τί μποροῦσε νὰ παροκατάση ἀρά γε μία Γαλλὶς σολίστα, ὅταν θὰ εἶχε νὰ ὑποστῆ τὴν σύγκριαι παλαιοτέρων ἐκτελέσεων ὅπως τοῦ Πέ τρι καὶ τοῦ Μπάκχαους; Ὁ κ. Ντὲ λὰ Μπουσσὰλ εἶνε «μεγαλοοργανισμὸς» καὶ δὲν εἶχε τὴν ἴδια γνῶμη μὲ τοὺς ἐπιφυλακτικούς. Χωρὶς περιττὲς ὑπακλίσεις καὶ κομψιστεία, ἐκάθισε καὶ ἔπαιξε. Μὲ τὸν ἀκρότητο τὴς, παρόσυκε καὶ ὀρχήστρα καὶ διευθυντὴ καὶ ἐπέβαλε τὴν προσωπικότητά της ὅπως αὐτὴ ἤθελε. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν καλό. Καὶ τὸ ἀκροατήριο ἐνεργοκρότησε μὲ πραγματικὴ ἐνθουσιασμό.

Γ. ΡΟΠΑ-ΙΤΗΣ

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΠΑΛΛΕΤΤΟ

— Διὰ τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἀναμένεται ἡ ἄφιξις ἑξ Αἰγύπτου τῶν περιφήμων γαλλικῶν μπαλλέττων «Σὰν - Ζὲ - Ἔλυζὲ». Πρόκειται περὶ 40 χορευτῶν ἀπὸ τὰς καλυτέρας τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, ἀδὲ ἐμφανισθῶν δὲ πιθανῶς ἀπὸ τὴς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ρέξ», μὲ τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς διπραγματεύσεις ἡ διεύθυνσις τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν.

ΞΑΝΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο σᾶς ἐτυχε, τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες νὰ περάσετε ἀπὸ τὸν Ἱππόδρομο ; Τότε ἀσφαλῶς θὰ θυμᾶστε τὰ ἄλογα ποὺ ἔτρεχαν καὶ τὶς φωνὲς ἑνὸς πλήθους ποὺ ὡρύετο ἐκεῖ μέσα καὶ μετὰ δυσκολίας κατορθώνατε νὰ ξεχωρίσετε ἕνα ὄνομα :

— Ἄλλὸ «Νικηφόρος» !
— Ἄλλὸ «Σουλτάνο» !
— Ἄλλὸ Στέφανε !
— Ποπαδιούπουλος !

Πότε τὸ ἕνα ὄνομα ἤτανε ὁ νικητὴς καὶ πότε τὸ ἄλλο. Ὅλα τὰ ἄλογα ἔτρεχαν ἀπὸ τὴν ἴδια γραμμὴ καὶ ἔφτασε ἕνας αἰῶνας ἀπὸ τότε ποὺ ἔγραφη. Ἀνῆκει στὰ ἐντυπωσιακὰ ἐκεῖνα Ἔργα, ποὺ εἶναι φανερὸ, ὅτι προβάλλουν αὐθόρμητα καὶ σχεδὸν μονοκόμματα ἀπὸ τὴν ἔμπνευσι τοῦ συνθέτου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ, συγκινοῦν ἀκόμη περισσότερο. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κ. Βαβαγιάννη, ὑπῆρξε καλὴ καὶ σύμφωνη μὲ τὶς νὰ ὧτερες κατευθύνσεις, ποὺ ἀποδίδουν στὸν τονισμὸ καὶ στὴν διαφοροποίησι τῶν στοιχείων τὴς ὀρχήστρας.

Ἐκτεταμένη σὲ μέκρος, ἀλλὰ ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα, ἡ Δευτέρα Συμφωνία τοῦ κ. Γ. Πουηρῆν σὲ πρώτη ἐκτέλεση. Ἀπὸ ὅ,τι εἶπε ὁ νατὸν νὰ ἀντιληφθῆ κανεὶς ἀπὸ μία μόνο ἀκόασι. Τὸ πρῶτο μέρος περιέχει δύο κύρια θέματα, ἕνα ρυθμικὸ καὶ ἕνα σὲ ἀνήμα φούγκας. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι σὲ μορφὴ σονάτας, εἶνε δὲ ἐπιτυχημένο. Λιγότερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ δεύτερο μέρος. Εἰς τὸ ἀλλεγκέρετο, ἐμφανίζεται ἕνα θέμα, ποὺ μοιάζει σὲ βάλς καὶ εἶνε πράγματι χαριτωμένο. Τέλος, εἰς τὸ φινὸλε ἀνσειμγυμοντικὰ κατνούνια στοιχεῖα μὲ τὸ ὑλικὸ τῶν προηγουμένων μερῶν. Ἡ Συμφωνία εἶνε δασισμένη κυρίως στὰ ἔγχορδα, μὲ διακριτικὴ χρησιμοποίησι τῶν πνευστῶν.

Ἡ συναυλία περιελάμβανε τὸ αὐτοκρατορικὸ κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Μπετόβεν, μὲ σολίστα τὸν κ. Μονὶκ ντὲ λὰ Μπουσσὰλ. Τὸ ἀφοραστὴριο ἦταν ἐπιφυλακτικό. Τί μποροῦσε νὰ παροκατάση ἀρά γε μία Γαλλὶς σολίστα, ὅταν θὰ εἶχε νὰ ὑποστῆ τὴν σύγκριαι παλαιοτέρων ἐκτελέσεων ὅπως τοῦ Πέ τρι καὶ τοῦ Μπάκχαους; Ὁ κ. Ντὲ λὰ Μπουσσὰλ εἶνε «μεγαλοοργανισμὸς» καὶ δὲν εἶχε τὴν ἴδια γνῶμη μὲ τοὺς ἐπιφυλακτικούς. Χωρὶς περιττὲς ὑπακλίσεις καὶ κομψιστεία, ἐκάθισε καὶ ἔπαιξε. Μὲ τὸν ἀκρότητο τὴς, παρόσυκε καὶ ὀρχήστρα καὶ διευθυντὴ καὶ ἐπέβαλε τὴν προσωπικότητά της ὅπως αὐτὴ ἤθελε. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν καλό. Καὶ τὸ ἀκροατήριο ἐνεργοκρότησε μὲ πραγματικὴ ἐνθουσιασμό.

Γ. ΡΟΠΑ-ΙΤΗΣ

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΜΠΑΛΛΕΤΤΟ

— Διὰ τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἀναμένεται ἡ ἄφιξις ἑξ Αἰγύπτου τῶν περιφήμων γαλλικῶν μπαλλέττων «Σὰν - Ζὲ - Ἔλυζὲ». Πρόκειται περὶ 40 χορευτῶν ἀπὸ τὰς καλυτέρας τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, ἀδὲ ἐμφανισθῶν δὲ πιθανῶς ἀπὸ τὴς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Ρέξ», μὲ τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς διπραγματεύσεις ἡ διεύθυνσις τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν.

Ο ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΣ

Τοῦ ΔΗΜ. Κ. ΣΒΟΛΟΠΟΛΟΥ

Ἐπὶ τέλους! Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἤρχισε νὰ προκαλῇ τὰς βαθυτέρας ἀνησυχίας τῶν Μεγάλων Δημοκρατιῶν. Ὑστερα ἀπὸ δύο χρόνια πλήρους ἐγκαταλείψεως τῆς νικητρίας τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπὸ ἕναν πόλεμον ἀκήρυκτον, τὸν ὁποῖον γθὲς μόλις ἐγκαταστήσαν ὡς λυσσώδη οἱ ξένοι ποὺ εὑρέθησαν εἰς τὴν Κόνταραν, ὕστερα ἀπὸ τὴν φανερὰν ἐνοπλὸν πίεσιν τοῦ Σταλινισμοῦ ποὺ ἠρκῶν φλὼ τοῦ 19ῦ τῆς Ἑλλάδος,

Ἡ Βιβιάν Ρωιν, οἱ μεγάλοι βασιλεῖς τοῦ σύμμαχικοῦ Ὁ Ζὰν Μορὰ ἀνηρωμένοι. Διὰ Μοσσάλ, ὡς ἀνθυπὸ Συμπαιτεβρασβεῖθη ὡς ὁ ἰς Διεθνοῦς, ποὺ ὡς τοῦ γαλλικοῦ ὡς «Κόμπιφορμ»

Ἡ Ἐντέζὶζ Φε
ἡ πιὸ ἐξωπνὴ ἀτ, ἀνταποκριτὴς δες πρωταγωνιστέας Ὑόσκης εἰς

Ἡ νεαρὰ καλοκαὶ :
μπεν καὶ ὁ ἑτικὴ Κυβέρνησις Φιλὶτ, ἐκριθῆσαν ἀπὸ τὴς Ἑλλὰ παρέχουν τὰς πεις Ἀναπολὶς ἐκ ἑνὸς λαμπροῦ μέτερον Μέτωπον,

Διὰ τὸν Πόλεμον τῆς Δύσεως. Καὶ τροπὴ τοῦ διαγ ἔνταση τὴς δρα ὅτι εἶναι ὁ ἠθοπαμφοτὰν εἰς τὴν γει τὸν ἑαυτό του

Ἡ Σιωὸν Ρενὲ τὴς ἐντάσεως ὡραιότερη ἀπὸ ἀπὸ δορὰ ἐνιἠθοποιὸς, καὶ τὴν κατὰ τὴς Ἑλκριθῆ ὡς ἡ πιὸ τον εἰς τοὺς «Τάε

"Ενας παρόγκης :
μεταξὺ κλλιτεχνιτάστασις ποὺ ἔφου ἔγινε καὶ ὡς τὰ Βαλκάνια, ἰδέα τῆς διοργανίας τῆς Μεγά στὸν Σύνδεσιμ. Γιὰ τὴν ἀσκουμὲ γνόμενο τοῦ Χὼ Ἑλλάδος τὸ ἐν ἀπεφάσισαν ἀ ἀνησυχίας τὴς χρυσοῦν μῆλον : καθίστανται ζῶ Πέκ καὶ εἰς τὴν Κόντεραι, ἐκ τοῦ χρυσοῦν αὐτὸ ἐρώτος τῶν Ρώσ δοαβεῖου ἀβρότη Ζούκοφ, ἔχει τοκωμον οἱ γνωρίτὴς τῆς στρατιοῦ Χόλλυγουν»
καλλιτεχνῶν πρὶκμίνει ὅτι ἡ ρασ τὴν μεγαλύτερσε ἐστρωμμένη πρὸς τὴν περιοχὴν Βαλκανίων—Δεραδανελ Κονίταρα καὶ ἡ ἡρωικὴ ἀντίστασις λίων—Κουκάσου.

Αὐτὴ τέλος πάντων ἡ μάχη τ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΛΑΧΤΑ

Καλογρηά - βουλευτίνα

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὅταν συνῆλθε ἡ νέα Βουλὴ τῆς Δοδεκανήσου, ὡς γνωστόν, δὲν ἀπετελεῖτο ἀκόμη κατὰ πλειονότητα ἀπὸ κομμουνιστάς. Τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ Πρόεδρος τὴς ἐκφρυστε τὴν ἔναρξι τῆς συνεδριάσεως μιὰ μικροκαμωμένη μεγόκοπη γυναίκα ζήτησε τὸν λόγο. Ἡ Βουλευτίνα αὐτὴ φοροῦσε ἕνα σεμνὸ φουστάνι, γκιζὲ σὰν τὰ παλλιά της καὶ εἶχε στὸ λαιμό της ἕνα μενταγιὸν ποὺ παρεστάνε περιστεράν. Αὐτὸ τὸ ἀμυδρὸ ἀπὸ τὸ Ἁγιον Πνεῦματος, θὰ ἔλεγε ὅτι ἐκεῖνη ποὺ τὸ φορεῦσε ἦταν καλογρηά.

Ἡ Οὐγγρὶς Βουλευτίνα Μαργαρίτα Σλάχτα ἀσχολεῖται μὲ ἔργα Κοινωνικῆς Προνοίας. Κατὰ τὴν πρώτη ἀγόρευσι της στὴν Βουλὴ τῆς Βουδαπέστης, οἱ ἄλλοι Βουλευτοὶ τὴν διέκριναν συχνὰ στὴν ἀρχή. Ἐντὸς ὀλίγου ὅμως ἔπαυσαν τὰς διακοπὰς καὶ παρηκολούθησαν ὅλοι μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ τὸν λόγο της, ποὺ ἐχειροκροτήθη εἰθουσιωδῶς εἰς τὸ τέλος. Ἔνας μάλιστα ἀπὸ τοὺς βουλευτάς, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Γεώργιος Παρατί, εἰνεφώνησε: «Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα εἶναι ὁ μόνος πραγματικὸς «πολιτικὸς» ποὺ διαθέτει ἡ Οὐγγρικὴ Βουλή».

Τώρα, ἤτοι δυὸ χρόνια μόλις, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἡ ὁποία σημειωτέον, ἐπανεξελέγη μὲ μεγάλην πλειοψηφία εἶδε τὰς πύλας τῆς Βουλῆς νὰ κλείωνται δι' αὐτὴν ἐπὶ δίμηνον, ἐν εἴδει κυρώσεως διὰ μίαν παρατήρησίν της ἀπὸ τοῦ Βήματος, ἡ ὁποία ἔκριβῆν ὡς «ἐντισοβιετικὴ».

Κατὰ τὸν πόλεμον, τὸ Μοναστῆρι ποὺ δίηθυνε καὶ διευθύνει ἀκόμη ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα, ἐπετάχθη ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Οἱ καλογρηὲς ἐκλεισθεῖσαι σὲ ὁ ὁ συνεχόμενες αἴθουσες, αἱ ὁποῖαι ἐκαταλαμβάνουν ὑπὸ Γερμανῶν στρατιωτῶν. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιτάξεως τοῦ Μοναστηριοῦ, ἡ Γκεστάπο συνέλαβε εἰς τὴν περιοχὴ 24 ἄτομα, ἄνδρας καὶ γυναῖκες. Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα καθησύχασε τοὺς τρομοκρατημένους συγγενεῖς των : «Θὰ σᾶς τὸ ξαναφέρω ἀπόψε».

Ἐλίγας ὡς χάση καιρὸ, ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα, ἐπήγε ἀπὸ Συυηδικὸ Προξενεῖο καὶ τὸ ἀπόγευμα παρουσιάστηκε στὴ Γκεστάπο, μὲ 24 δέκες κυλοφορίας. Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἐπέμενε νὰ δῆ αὐτοπροσώπως τὸν ἀρχηγὸ τῆς Γκεστάπο. Ἡ ἐπιμονὴ της νίκησε. Αὐτὸς τὴν ἐδέχθη καὶ ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα τὸ ἐπέτυχε ὅμαση ἀπόλυσι τῶν 24 συλληφθέντων ἀτόμων. "Ὅταν ἐξήρχετο τοῦ γραφείου τοῦ ἡ Οὐγγρὶς καλογρηά, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Γκεστάπο τὴν κρατησε μιὰ στιγμὴ καὶ τὴς εἶπε : «Θέλω νὰ μοῦ ὑποσχ θῆτε ὅτι θὰ πάψετε νὰ ἀγωνίζεσθε ἐναντίον μας». Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἀπήντησε μ' ἕνα μειδίαμα στὸν Γερμανὸ ἀξιωματικὸ : «Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ σᾶς δώσω μιὰ τέτοια ὑπόσχεσι, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποστολή μου ἔγκειται στὴν ἀνακουφίσι καὶ βοήθεια τῶν δυστυχισμένων».

Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα διήγεται ἡμέρας ὁλοκλήρους εἰς τὰ Προξενεῖα τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ἀθῆνας καὶ τῆς Πορτογαλίας. Ἐπέτυχε τὴν χορήγησιν 15.000 θεωρήσεων διαβατηρίων δι' αὐτὰς τὰς χώρας, σώζοντας τοὺς κατόχους των ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ συλληφθοῦν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν .

Ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ γυναῖκα, ποὺ θεωρεῖται δεινότερη μεταξὺ τῶν δεινῶν ρητόρων τῆς Οὐγγρικῆς Βουλῆς, εὐρίσκεται σήμερον ὑπὸ δυσμένειαν. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τὴν κατηγορεῖ ὅς.. κατάσκοπον τοῦ Βατικανοῦ!

Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅσα λέγονται ἐναντίον της. Δὲν ἀκούει παρὰ μόνον τὴν φωνὴ τῆς συνείδησεώς της καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις ποὺ συναντᾶ, ἡ εἰδικοτέρα αὐτὴ Βουλευτίνα — καλογρηά, συνεχίζει τὸ ἔργο της, τῆς ἀνακουφίσεως τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΖΑΝ ΣΑΜΠ

ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΓΑΠΟΥΝ

«ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ» ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ»

Ἡ Ἐλέανορ Πάουελ, ἡ περίφημη Ἀμερικανὶς χορεύτρια, ἡ ὁποία πρωταγωνιστοῦσε στὸ φίλμ «Μελωδίες τοῦ Μπροντγουαίηι», ποὺ ἔμεινε ἀλησμόνητο στοὺς Ἀθηναίους, εἶχε ἀγοράσει πρὸ ἑτοῦς τὸ κοιμόστεγο κοιμπαρε τοῦ Χόλλυγουντ. Οἱ κινηματογραφικὲς ἑταιρίες ποὺ ἐνεθυμοῦντο τὰ ἀνωτέρω φίλμ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποφέρει παγκοσμίον φήμην εἰς τὴν Πάουελ, τὴς ἐκαναν δελτοστάσεις προτάσεις νὰ ἐυεφανισθῆ σὲ μιὰ νέα ταινία τοῦ τύπου τῶν «Μελωδιῶν τοῦ Μπροντγουαίηι». Ἡ καλλιτέχνις ὅμως, ἀρνήθη τὴν ἀστρονομικὴν ἀμοιβὴν ποὺ τὴς προσέφεραν. Ἀπόρριψε τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου ἐκ μέρους τῆς ποσεκλέ ἐξαιρετικὴ προσπλεκὸν τὸν λόγο της, ποὺ ἐχειροκροτήθη εἰθουσιωδῶς εἰς τὸ τέλος. Ἔνας μάλιστα ἀπὸ τοὺς βουλευτάς, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Γεώργιος Παρατί, εἰνεφώνησε: «Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα εἶναι ὁ μόνος πραγματικὸς «πολιτικὸς» ποὺ διαθέτει ἡ Οὐγγρικὴ Βουλή».

Τώρα, ἤτοι δυὸ χρόνια μόλις, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἡ ὁποία σημειωτέον, ἐπανεξελέγη μὲ μεγάλην πλειοψηφία εἶδε τὰς πύλας τῆς Βουλῆς νὰ κλείωνται δι' αὐτὴν ἐπὶ δίμηνον, ἐν εἴδει κυρώσεως διὰ μίαν παρατήρησίν της ἀπὸ τοῦ Βήματος, ἡ ὁποία ἐκρίθη ὡς «ἀντισοβιετικὴ».

Κατὰ τὸν πόλεμον, τὸ Μοναστῆρι ποὺ διηθυνε καὶ διευθύνει ἀκόμη ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα, ἐπετάχθη ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Οἱ καλογρηὲς ἐκλεισθεῖσαι σὲ ὁ ὁ συνεχόμενες αἴθουσες, αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουν ὑπὸ Γερμανῶν στρατιωτῶν. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιτάξεως τοῦ Μοναστηριοῦ, ἡ Γκεστάπο συνέλαβε εἰς τὴν περιοχὴ 24 ἄτομα, ἄνδρας καὶ γυναῖκες. Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα καθησύχασε τοὺς τρομοκρατημένους συγγενεῖς των : «Θὰ σᾶς τοὺς ξαναφέρω ἀπόψε».

Ἐλίγας ὡς χάση καιρὸ, ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα, ἐπήγε ἀπὸ Συυηδικὸ Προξενεῖο καὶ τὸ ἀπόγευμα παρουσιάστηκε στὴ Γκεστάπο, μὲ 24 δέκες κυλοφορίας. Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἐπέμενε νὰ δῆ αὐτοπροσώπως τὸν ἀρχηγὸ τῆς Γκεστάπο. Ἡ ἐπιμονὴ της νίκησε. Αὐτὸς τὴν ἐδέχθη καὶ ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα τὸ ἐπέτυχε ὅμαση ἀπόλυσι τῶν 24 συλληφθέντων ἀτόμων. "Ὅταν ἐξήρχετο τοῦ γραφείου τοῦ ἡ Οὐγγρὶς καλογρηά, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Γκεστάπο τὴν κρατησε μιὰ στιγμὴ καὶ τὴς εἶπε : «Θέλω νὰ μοῦ ὑποσχ θῆτε ὅτι θὰ πάψετε νὰ ἀγωνίζεσθε ἐναντίον μας». Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἀπήντησε μ' ἕνα μειδίαμα στὸν Γερμανὸ ἀξιωματικὸ : «Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ σᾶς δώσω μιὰ τέτοια ὑπόσχεσι, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποστολή μου ἔγκειται στὴν ἀνακουφίσι καὶ βοήθεια τῶν δυστυχισμένων».

Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα διήγεται ἡμέρας ὁλοκλήρους εἰς τὰ Προξενεῖα τῆς Ἑλβετίας, τῆς Ἀθῆνας καὶ τῆς Πορτογαλίας. Ἐπέτυχε τὴν χορήγησιν 15.000 θεωρήσεων διαβατηρίων δι' αὐτὰς τὰς χώρας, σώζοντας τοὺς κατόχους των ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ συλληφθοῦν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν .

Ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ γυναῖκα, ποὺ θεωρεῖται δεινότερη μεταξὺ τῶν δεινῶν ρητόρων τῆς Οὐγγρικῆς Βουλῆς, εὐρίσκεται σήμερον ὑπὸ δυσμένειαν. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τὴν κατηγορεῖ ὅς.. κατάσκοπον τοῦ Βατικανοῦ!

Ἡ Μαργαρίτα Σλάχτα ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅσα λέγονται ἐναντίον της. Δὲν ἀκούει παρὰ μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνείδησεώς της καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις ποὺ συναντᾶ, ἡ εἰδικοτέρα αὐτὴ Βουλευτίνα — καλογρηά, συνεχίζει τὸ ἔργο της, τῆς ἀνακουφίσεως τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΖΑΝ ΣΑΜΠ

ἡ Σάτιρα τῆς Ἑβδομάδος

Διακοινώσεων βροχὴ καὶ... φτοῦ καὶ πάλι ἀπ' τὴν ἀρχὴ

Ἐπειδὴ ὁ κ. Μάρσαλ σὰν πολὺ μοῦ τἄχει πρήξει
μ' ὅσα μοῦ κανε στραπάτσα.
καὶ ὁ στόλος του ἐσχάτως ὡς γνωστὸν τὸ ἔχει ρίξει
σὲ ταξίδια καὶ σουλάτσα
γύρω στὰ Ἰταλικὰ λιμάνια...
Ἐπειδὴ γέρος ἐξ ἄλλου καὶ ἀπ' τοὺς «δικούς» μου κι'
ἔχω χρόνους καὶ ζαμάνια (ἄλλοι
ποὺ δὲν εἶδα τὴ Μεσόγειο οὔτε μὲ τὸ κανοκιάλι...

❦ ❦ ❦

Ἐπειδὴ μὲ νευριάζει τέλος πάντων καὶ ὁ Τάρας
ὅταν συγκεντρώνη στόλους.
Κι ἐπειδὴ τὸ «Μιντγουαίη»
—ἄλλη ἀφορμὴ λαχτάρας—
τὴν καρδοῦλα μου μοῦ καίει
κι ἔχω χίλιους δυὸ διαβόλους
μ' ὅσα ἔχω τραβηγμένα καὶ μὲ ὅσα μοῦχουν κάνει
οἱ παληοαμερικάνοι
Διὰ ταῦτα ἀπευθύνω πρωτῆ διαμαρτυρία
κατὰ τῆς Οὐδαιγκτώνος
κι' ἀπαιτῶ : Νὰ σταματήσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία
κι ἐπὶ πλέον καὶ συγχρόνως :
Ἡ Μεσόγειος ποὺ τόσο στὸ ρουθοῦνι μοῦχει μπῆ
νὰ στερέψῃ, ἀδερφέ!
καὶ νὰ γίνῃ καφενεῖο μὲ τὸν Χόντζα μου ταμπῆ
νὰ μοῦ φτειάνῃ τὸν καφέ.

❦ ❦ ❦

Ἐπειδὴ τὰ φέρνω σκοῦρα καὶ στὴν "Απω Ἀνατολὴ
μὲ τὸν κάθε παληο - «Γιάγκη».
Καὶ νευρίαστα ποὺ
ποὺ χωρὶς νὰ εἶν' ἀνάγκη
κάνει πτήσεις ὑπεράνω τῆς θαλάσσης τῆς «κιτρίνης»
δίχως νὰ μοῦ δίνῃ λόγον.
Ἐπειδὴ οἱ «σύμμαχοί» μου μὲ στερῆσαν ἐξ ἀπίνης
τῶν «κιτρίνων» θαλασσῶν μου καὶ τῶν «πράσινων» ἀ-
(λόγων.
Κι' ἐπειδὴ θαρρῶ ὁ Μάρσαλ πὼς μοῦ παίζει τὸν παπᾶ
Διὰ ταῦτα κλπ.
"Αξιώ ἀπὸ τοῦ Τρούμαν τὸ πολιτικὸ Γραφεῖο
κάθε θάλασσα «κιτρινη» τώρ' ἀμέσως, αὐθωρεὶ
νὰ τὴν στείλῃ στὸ βαφεῖο
κι' ἀπὸ «κίτρινη» ποὺ εἶνε νὰ τὴν βάψῃ «ἐρυθρή».

❦ ❦ ❦

Τέλος ἐπειδὴ κι οἱ Πέρσες μοῦ ἐσήκωσαν κεφάλι
κι' ἀγοράσαν δέκα κράνη.
Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου πάλι
δεκάξη Ἀμερικάνοι ἐστάσαν στὴν Τεχεράνη
Ἐπειδὴ αὐτὰ σημαίνουν «ἀπτελίνη» ἐκ τοῦ "Ισαν
τῶν βορείων μου συνόρων
ἤτοι τὰ πετρελαιιά μου, χάνω τ' Ἀξερμαΐτζαν
ποὺ τὰ εἶχα κλέψει ὡς «δῶρον»
Διὰ ταῦτα ἀπευθύνω τρίτη διαμαρτυρία
κι ἔχω καὶ τετάρτη, κι' ἄλλες
ποὺ θὰ τὶς ἐξαπολύσω ὡς ποὺ νὰ μετρήσῃς «τρία»
—πιὸ χοντρὲς καὶ πιὸ μεγάλες—
στὸν Ἀτλαντικό, στὴ Δύσι, στοὺς «Ἰμπεριαλιστὲς»
(τοῦ Αἴμου
γιὰ ν'ἀποδειχθῆ πὼς εἶμαι«ἐᾶσσος»τοῦ χαρτοπολέμου.

Μέσχα, πέντε τοῦ Φλεβάρη
ΣΗΦΗΣ, πρῶτο παλληκάρι!

(Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν) ΜΠΕΛ ΑΛΗΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΕΞΥΠΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΟ ΩΡΑΙΟΙ!..

ΕΝΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἐἴκοσι δυὸ κινηματογραφικοὶ κοινικοὶ προκεκριμένοι ἀπὸ τοὺς διοργανωτὰς μιᾶς ἀσυνήθους ψηφοφορίας, νὰ διαλέξουν καὶ νὰ βραβεύσουν μεταξὺ τῶν ἀστέρων τοὺς πιὸ ἐξυπνους, ἢ τοὺς πιὸ ὡραίους, ἢ νὰ ἐκλέξουν ἐκ τῶν νεωτέρων καλλιτεχνῶν, ποὺ παρουσιάζουν τὰς περισσοτέρας ἐλπίδας δι' ἕνα λαμπρὸν μέλλον. Τὰ ἀποτέλεσμα τῆς σχετικῆς ψηφοφορίας ἤτο νὰ βραβευθοῦν ὁ Πὲρ Φρενεὶ καὶ ἡ Μισελὶν Πρέλ, ὡς οἱ καλύτεροι ἐρμηνευταὶ γαλλικῶν φίλμ τοῦ 1947.

Ἡ Βιβιὰν Ρομάνς, ἀνεκηρύχθη δασύλισσα τοῦ σὲξ -ἀπῆλ.

Ὁ Ζὰν Μαραὶ (καὶ ὄχι ὁ Ζὼρζ Μεσαὶ), ὡς ἀνεμέναν) ἐκριθῆ καὶ ἐβραβεύθη ὡς ὁ ὡραιότερος ἠθοποιὸς τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου.

Ἡ Ἐντὶθὶζ Φεγιὲρ ἐβραβεύθη ὡς ἡ πιὸ ἔξυπνη ἀπὸ δλες τὶς Γαλλίδες πρωταγωνίστριές του.

Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνις Ντανὺ Ρομπὲν καὶ ὁ ἐπίσης νεοφὰς Ζερὰρ Φιλίπ, ἐκρίθησαν ὡς οἱ ἠθοποιοὶ ποὺ παρέχουν τὰς περισσοτέρας ἐλπίδας ἑνὸς λαμπροῦ μέλλοντος.

Διὰ τὸν Πὲρ Μπλανσάρ, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ὁ ἠθοποιὸς ὁ ὁποῖος παρέχει τὸν ἑαυτό του πολὺ σπὰνιο.

Ἡ Σιμὸν Ρενὰν, ἐβραβεύθη ὡς ἡ ὡραιοτέρη ἀπὸ δλες τὶς Γαλλίδες ἠθοποιοὺς, καὶ ἡ Ντανιὲλ Νταριὲ ἐκρίθη ὡς ἡ πιὸ νευρικὴ.

"Ἕνας παράδοξος διαγωνισμὸς μεταξὺ καλλιτεχνῶν τοῦ κινηματογράφου ἔγινε καὶ στὴν Ἀμερικήν. Ἡ ἰδέα τῆς διοργανώσεώς του ἀνήκει στὸν Σύνδεσμο γυναικῶν δημοσιογράφων τοῦ Χόλλυγουντ, αἱ ὁποῖαι καὶ ἀπεφάσισαν νὰ δώσουν ἔγκυ ἔν γουσαν μήλον εἰς τὸν Ἐκρέγκορυ Πὲκ καὶ εἰς τὴν Τζόαν Φοντέιν. Τὸ γουσοῦν αὐτὸ μῆλον ἐπεῖχε θέσιν βραβείου ἀβρότητος, τὸ ὁποῖον ἀπένειμον αἱ γυναῖκες δημοσιογράφοι τοῦ Χόλλυγουντ εἰς τὸ ζεύγος τῶν καλλιτεχνῶν ποὺ τοὺς ἐφέρθησαν μὲ τὴν μεγαλύτερη εὐγένεια ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἠθοποιοὺς κατὰ τὸ 1947.

Οἱ καλλιτέχναι καὶ καλλιτέχνδες ποὺ ἔκαιμαν μάλλον κακὴν ὑποδοχὴν στὶς δημοσιογράφους τοῦ Χόλλυγουντ, ἔκαμαν τὸν βραβευθέντας μὲ τὸ γουσοῦν μῆλον εἰς γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν παρέλειψαν νὰ καλέσουν καὶ τοὺς δεδηλωμένους ἐνθουσιῶντας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου, Γκὰρσον Κοῦπερ Μπίγκ Κρόσμπυ καὶ λοιπούς. Ὅλοι των ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται τὴν προσκλησιν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συωφελιεθοῦν μετὰ τῶν γυναικῶν δημοσιογράφων τῆς Ἀμερικανικῆς Βαβὶλ τοῦ κινηματογράφου.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΠΩΣ ΕΦΕΥΡΕΘΗΚΑΝ», ἀπὸ τὴν ἐταιρία «Ράδιο Καραγιάννη» ἐξεδόθη ἕνα πολυτιμότατο βιβλίο μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Συγγραφεὺς εἶναι ὁ κ. Γιάννης Παπαδάκης. Τὸ βιβλίο ἐξηγεῖ μὲ ἁπλὰ λόγια, «γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους», ὅπως γράφει στὸ ἐξώφυλλο, τὰ πιὸ θεμελιώδη προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν σημερινὸν ἄνθρωπο, ὅσον ἀφορᾶ τὶς σύγχρονες κατακτητικὲς ἐφευρέσεις καὶ τὶς ἀναλογισμοὺς τοὺς.

Τὰ ἰδιαίτερα τῶν Πολιτικῶν μας

Ἡ συζήτησις διὰ τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια εἰς τὴν Βουλήν. — Ὁ «ἀναβαλλόμενος» τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. — Ὁ κ. Σοφούλης... Λουδοβίκος 14ος!— Ἡ πρόσκλησις εἰς τ' Ἀνάκτορα τῶν κ.κ. Σοφούλη καὶ Τσαλδάρη.

Οἱ δημοσιογράφοι ἠρώτησαν τὸν κ. Σοφούλην διατί ἡ ἀνοδος τοῦ μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο τὴν 10 ½ νυκτερινήν, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο ἁπλοῦστατα νὰ παραστοῦν τὴν νύκτα οἱ δημοσιογράφοι εἰς τὴν ἀλίευσιν τῶν χρυσῶν πληροφοριῶν.

—Ἡ συνάντησις, ἀπήντησε μὲ σοβαροφάνειαν ὁ κ. Σοφούλης, εἶναι ἀποκλειστικὸς κατάθεσμα τοῦ Μιλὲ (τοῦ ὑφυπουργοῦ του κ. Μαυρογοβάτου).

—Γιατὶ : ἐρωτοῦν διαπορεῦντες οἱ δημοσιογράφοι.

—Μά... νά... Ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἀνακτόρων ἠρώτησε τηλεφωνικὰς τὸν Μιλὲ πότε εἶμαι ἐλεύθερος ν' ἀνέλθω στὰ ἀνάκτορα... Καὶ ὁ Μιλὲς, χωρὶς νὰ μὲ ρωτήσῃ ὥρισε τὴν 10 ½ νυκτερινήν !

—Ἡ οἰκονόμος τοῦ κ. Προέδρου Εἰρήνη, παρεμβεβυνουσα εἰς τὴν συζήτησιν, προσέθεσε :

—Ἔπρεπε νὰ ἔαίρη ὅτι μετὰ τὰς δέκα τὸ δοάδυ κλεῖνει τὸ μαγαζί... (ἐννοοῦσα ὅτι τὴν ὥραν αὐτὴν καταλλίνεται ὁ κ. Προέδρος).

❦ ❦ ❦

Ποοχθὲς οἱ δημοσιογράφοι προσῆλθον εἰς τὴν Ποωθυπουργικὴν οἶκον καθ' ἣν ὥραν ἐξυρίζετο ὑπὸ τοῦ κουρέως του ὁ κ. Σοφούλης.

Ὁ κ. Πρόεδρος, ἅμα τὴ ἐμφανίσει τῶν δημοσιογράφων παρετήρησε μειδίων :

—Ἐλέγοντο ἐπὶ παοουσία ἀλλων, ἀκριβῶς ὅπως ἔκανε ὁ Λουδοβίκος ὁ 14ος !!

❦ ❦ ❦

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμης εἶχε προχθὲς τὴν τιμητικὴν του εἰς τὴν Βουλήν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων.

Ἡ πρώτη ὁμοβροντία ἐναντίον του ἐσρίφη ἀπὸ τὸν ἀοχηγὸν τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Παπανδρέου διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ ἔπειτα ὁ πολυδαλισμὸς τοῦ κ. Χέλματὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ συνεδοιασις παρετείνετο καὶ πέρας τῆς 11ης νυκτερινῆς μεσικοῦ βουλευταὶ ἐζήτησαν νὰ ἀναβληθῆ ἡ συζήτησις διὰ τὴν ἐπομένην.

Ἀδύνατον. λέει ὁ κ. Χέλμης. Δὲν δεχομαι τὴν ἀναβολήν, ἔπειτα ἀπὸ τὸν... ἀνοβαλλόμενον ποὺ μοῦ ψάλατε...

Εἰς μίαν στιγμὴν τῆς ἰδίας συζητήσεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων καὶ ὅταν ἡ ἐπίθεσις ἐνωντίον του εἶχε φθάσει εἰς τὴν μεγαλυτέραν της ἔντασιν ὁ κ. Χέλμης λέει εἰς μίαν διακοπήν :

—Μοῦ ζητᾶτε νὰ παραιτηθῶ, ἀλλὰ τὸ νὰ παραιτηθῶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι τὸ εὐκολότερον πράγμα...

—Τώρα γιατὶ δὲν τὸ κάνετε ; τοῦ φωνάζουν οἱ βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

"Ἀλλ' ἐκεῖνος... δὲν ἀπήντησε!

❦ ❦ ❦

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος καὶ ἡβὸ ἀρχηγὸς τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁχι χωρὶς ἐκτὴν ἀντιπροφορὰ ἔστω ὅτι, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως ἀνεβλήθη.

—Καὶ τώρα τί συζητοῦν μέσα: ἐρωτᾶ τοὺς δημοσιογράφους, ποὶν εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς.

—Τὸ ζήτημα τοῦ λαθεοῦ, τοῦ ἀπαντοῦν.

—Ὅστε...θγῆκε λάθι ὁ Ρέντης, παρατηρεῖ ὁ κ. Παπανδρέου. ἐνῶ ὁ στενὸς κύκλος τῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν βουλευτῶν ἔεσπουν σὲ γέλια.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ Μ.

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ - ΘΕΑΤΡΟΝ „ΟΛΥΜΠΙΑ"

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ 24.377

ΣΗΜΕΡΟΝ	ΩΡΑ 4.30	ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΤΡΑΒΙΑΤΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΩΡΑ 7.30	
ΑΥΡΙΟΝ	4.30 :	ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ	7.30 :	

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ... ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑ

ἡ ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ διαφήμισι γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ δὲν γνωρίζει τὸ εἶδος ● Πρέπει μόνο νὰ τὸ μάθουν ὅλοι ὅτι ἔφθασε

ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗ

φρέσκια καὶ ὑπάρχει στὰ φαρμακεῖα καὶ ἔδωδε μπωλεῖα ● Κάθε καλὸς νοικοκύρης πρέπει νὰ βάλῃ στὸ σπίτι του μιὰ δωδεκάδα ● Εἶναι τὸ φθηνότερο εἶδος στὴν Ἀκριβεια τῆς ἀγορᾶς, εἶναι τὸ πολυτιμότερο στὰς σημερινὰς ἐλλείψεις.

Μὴν ἀγαβάλλετε διὰ τὴν ἄριον αὐτὸ ποὺ μπορεῖτε νὰ κάμετε σήμερον

ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Μία ἑλβετικὴ πρωτοβουλία

Ἡ «Ἐπιτροπὴ τῆς 8ης Μαοτίου τῆς Λωζάνης», ἀνέλαβε τὴν περιθαλψιν τῶν παιδιῶν ποὺ ὁ πόλεμος τοὺς ἐστέρησε τοὺς γονεῖς καὶ κάθε προστάτης. Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις αὐτῶν τῶν παιδιῶν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, εἶναι ἀπελπιστική. Ἡ φυματιώσις ἡ ποοφυματιώσις, ἡ ἀδιταιμωσις συνεπείᾳ τοῦ πολυετοῦς ὑποσιτισμοῦ των οἱ νευρικὲς παθήσεις, ἀκόμα καὶ τὰ μεταδοτικὰ νοσήματα, κλίνουν θρανῶν μεταξὺ αὐτῶν τῶν παιδιῶν, ὡς δαπιστοῦται ἀπὸ τὰς στατιστικὰς τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ γεγονὸς εἶναι ἀπολίτω- εἰκεῖηητον. Ἀοκεῖ νὰ ἀν-φέρωμεν ἕνα σγετικὸν παοάδειγμα : Στὴν Νεάπολι τῆς Ἰταλίας καὶ μόνον, ὑπάρχουν σημερον 50.000 τέτοια ἀπόκληοα παιδιὰ θύματα τῆς μαύοης ἀγοᾶς καὶ τῶν ποωτοτεβῶν ἀκυνεξόπτων θεμελιωτῶν τῆς ἀγυπεοοήσιμης δυστυχίας τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν. Ἡ ἔλλειψις σχολείων γιὰ τὰ 75 % τῶν Ἰταλοπαίδων, ποὺ μεγαλώνουν χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν ἐπιτήοησι, ἰδ ὡς ὅταν εἶναι ὁοφανά, ὁφθνεὶ τὰ ἐγκαταλελειμμένα αὐτὰ ἀνήλικα σὰν μιὰ εὔκολη λεία στὰ χέοια τῶν διαφόοων ἐπιτηδείων, ποὺ τὰ σποῶχνουν σὲ διαφθοά. Μία εἰσπλοκτική Ἰταλίας, ἡ Γκίζα ντελλα Πόοτα, ἄγω νίζεται νὰ σώση τὴν βλαστοὺς τῆς Ἰταλίας. Μὲ ἐμπνευσμένες διαλέξεις της στὴν Ἑλβετία ἡ κυρία αὐτὴ ἐπέτυχε τὴν ποοσοχὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν ὁλόκληοης τῆς Εὐρώπης, ποὺ πλησιάσαν φίλοεα τὰ ἐπίγεια τοῦ πολέμου. Καὶ στὴν Ἑλλάδα εἰδικὴ ὀργάνωσις μεριμν γιὰ τὰ ὁοφανὰ καὶ ἐγκαταλελειμμένα παιδιά, καὶ εἶναι σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἑλβετικὴ δογάνωσιν.

Κατὰ τὴν ἐκκλησεὶς τῆς ἡ «Ἐπιτροπὴ τῆς 8ης Μαοτίου σὰ Λωζάνη ὀργάνωσε ἐράνους εἰς χοήμα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν συλλογὴν σχολικοῦ ὑλικοῦ. ποὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ἀπόοων ὁοφανῶν ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ δυνατότης, ἀσ' ἑνὸς νὰ ποιμένουν αἱ ἀγαθοεργοὶ ὁογανώσεις τοῦ Ἑθνοῦς αὐτοῦ τὸ

ΑΥΡΙΑΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΑ ΤΑΛΑΝΤΑ

«Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου» (Ματθ. ΚΕ' 14—30). Σοφαρότατα διδάγματα προβάλλει ἐνώπιόν μας διὰ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς «τῶν δέκα ταλάντων» ὁ Αἰώνιος ἡμῶν Παιδαγωγός. Μέλλων, λέγει, νὰ ἀποδημήσῃ ἄνθρωπός τις, ἐκάλεσε τοὺς δούλους του καὶ διεμείρασεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντά του, εἰς ἕνα πέντε τάλαντα, εἰς ἕτερον δύο καὶ εἰς ἄλλον ἕν. Μετὰ καιρόν, ἐπιστρέφας, ζητεῖ λογοδοσίαν. Ὁ λαβὼν τὰ πέντε τάλαντα παρουσιάζει ἄλλα πέντε, κερδηθέντα δι' τὰν μόγθαν του, ὁ λαβὼν τὰ δύο παρουσιάζει ἄλλα δύο, ὁ δὲ λεβὼν ἓν παρουσιάζει μόνον αὐτό, κρύψας αὐτὸ καὶ οὐδὲν λαν κοπιάσας διὰ νὰ τὸ πολλαπλασιάσῃ. Ὁ Κύριος ἐπαινεῖ τοὺς δύο πρώτους καὶ ὑπόσχεται εἰς αὐτοὺς μεγαλύτερα ἀγαθά, καλεῖ δὲ αὐτοὺς νὰ γίνουν κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι τῆς ἰδικῆς του χαρᾶς καὶ τῶν ἰδικῶν του ἀγαθῶν, τὸν δὲ τρίτον κατηγορεῖ, ἐπιτιμᾷ καὶ καταδικάζει σύστηρῶς.

Νὰ πρόκειται ἄραγε ἐνταῦθα περὶ χρηματικῶν χρεωγήσεων, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος παρέχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ τοῦ τὰς πολλαπλασιάσουν ; Ὄχι, φυσικά. Καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος δικαιολογίας τῆς ἀρητικῆς ἀπαντήσεως. Πρόκειται περὶ τῶν χαρισμάτων τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς χαρίζει κατὰ τὴν ἀνεξερεύνητον Αὐτοῦ κρίσιν καὶ βουλὴν, εἰς τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ τὰ προαγάγουν καὶ νὰ τὰ ἐπαυξήσουν καὶ πρὸς ἰδικήν των ὠφέλειαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὠφέλειαν τῶν κοινωνῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ζοῦν.

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι τὰ χαρίσματα, τὰ ἠθικὰ αὐτὰ τάλαντα, εἶναι ποικίλα καὶ δὲν δίδονται εἰς ἕνα πρὸ σώπον ὅλα, οὔτε εἰς ἴσον βαθμόν. Τὸ γνωρίζομεν ἐκ πείρας, μᾶς τὸ βεβαιοῖ σήμερον ὁ Κύριος διὰ τῆς παραβολῆς του, ὁ δὲ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν κατηγορηματικῶς ἀποφαίνεται περὶ τούτου. Ἀλλ' εἶνε ὡσαύτως δέδα ον ὅτι εἰς ἕκαστον δίδεται κάτι ἀξιόλογον καὶ σπουδαῖον καὶ σοβαρόν, ἐὰν θελήσῃ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ καὶ νὰ τὸ καλλιεργήσῃ καὶ νὰ τὸ προαγάγῃ. Ὅτι προάγεται καὶ πρέπει νὰ προάγεται ὁ ἠθικὸς κόσμος τοῦ ἀνθρώπου, τὸ παραδέχονται ὅλοι. Ἀκόμη καὶ οἱ ὀλιστεῖ διὰ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις — εἰρήσθω ἐν παρεόδῳ — ἡ τοιαύτη προαγωγὴ, κατὰ τὰς ὑλοφόρους αὐτῶν ἀντιλήψεις, εἶνε ἀκατανόητος. Ἀλλ' ἔστω...

Αὐτὴν τὴν προαγωγὴν τοῦ εἰς ἕκαστον ἐμπιστευθέντος μικροῦ ἢ μεγάλου ταλάντου, ὁ Θεὸς τὴν ἀξιοῖ, τὴν δὲ ᾠμέλειαν τῆς προαγωγῆς ταύτης αὐστηρῶς τὴν καταδικάζει, καθὸς μᾶς διοδεβαιοῖ σήμερον. Τίσσον συμφέρον εἶνε ἀλήθεια αἱ ἀξιώσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς χρηστὰς φυσικὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἀνθρώπου! Τί ζητεῖ καὶ τί ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἐπιδιώκει διὰ παντὸς τοῦ βίου : Νὰ ἀναδειχθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερος. Ἐ! Αὐτὸ ἀκριβῶς, ὄχι ἁπλῶς ἐπιθυμεῖ ἀλλ' ἐπιτάσσει καὶ ἐπιβάλλει καὶ ὁ Θεός! Καὶ πῶς ἥτο δυνατὸν νὰ ὑπῆρχεν ἄλλη πατρικὴ ἀξίωσις ἀπὸ τὸ πλάσμα του, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ ; Φθάνει δέδεια τὸ πλάσμα αὐτὸ νὰ μὴ παρερμηνεύσῃ τὴν πατρικὴν ἀξίωσιν καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν ἀνάδειξίν καὶ προαγωγὴν εἰς θέσεις ἀνωτέρας εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν κοπάτασιν. Διότι, δυστυχῶς, πολλάκις τοῦτο συμβαίνει.

Τὰ τάλαντα λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ θάπτωνται, νὰ κρύπτωνται, νὰ μένουν ὡς χρυσὸς ἐν χρηματοκιβωτίῳ παβλογικῆς καταστάσεως φλαγρύγου. Πρέπει νὰ καρποφοροῦν. Ἕνεα ἀπόστιχον τοῦ δρθου τῆς Μ. Τρίτης μᾶς παρέχει ὑπόδειγμα τοῦ ἐσστόχου τρόπου πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν ταλάντων : «ὦ μέν, λέγει, σοφίαν κοσμήτω δι' ἔργων ἀγαθῶν, ὁ δὲ λειπουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω· κοινωνήτω δὲ τοῦ λόγου πιστὸς τῷ ἀμωήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσουσιν καὶ, ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν». Ἐλέγθη καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης : Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ἁπλῶς ἀσιόπης δίου ἐν ἀθρανείᾳ, εἶναι ΖΩΗ! Εἶναι δράσις, κίνησις, συναναστροφὴ μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς οἰκοδομὴν αὐτῶν καὶ ἀντίληψιν, προαγωγὴ ἑκάστου εἰς τελειοτέραν ἑκάστοτε βαθμίδα, θυσία ὑπὲρ τῶν ἀφηλῶν ἐνιοῦν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Πλησίου. Ἕκαστος εἰς τὴν σφαῖρὰν του καὶ ἕκαστος κατὰ τὴν εἰδικότητα καὶ ἀριοδότητα του. Ἀλλὰ πάντες μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ἐὐγενεῖ ἀμίλλη. Ὁ στίβος τῶν σωματικῶν ἀγωνισμάτων ἔχει πάντοτε ἱκανοὺς ἀθλητὰς καὶ ὅλοι θὰ ἐπεθύμουν, ἂν ἠδύνατο, νὰ διστρέψουν εἰς τὸν στίβον τοῦτον. Διατί τάχα νὰ ἀποφεύγουμεν ἐν τῷ πνευματικῷ στίβῳ εἰς τὸν στίβον τῶν καλῶν ἔργων, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς ὅλους προσιτὸς καὶ δὲν παρουσιάζει δὶ' ὀλονθήποτε κωλύματα ;

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ρεπορτάζ

Συνελήφθη μέσα στὸ τράμ τῶν Πατησίων

ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΠΟΡΤΟΦΟΛΑΣ

—"Ἔνας βετεράνος τῆς λωποδυτικῆς τέχνης πιάστηκε πρὸ ἡμερῶν στὸ τράμ τῶν Πατησίων, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφυγε ἔνα φτωχὸ συνταξιοῦχο, ὅπως θάκανε ὁ πιὸ πρωτάρης φιλοκαλτῆς λωποδύτης.

Ὁ δάσκαλος αὐτοῦ τῆς τέχνης τὸν πέντε δακτύλων εἶναι ὁ παγίνωστος στὶς ἀστυνομίες τῶν μεγαλύτερων εὐρωπαϊκῶν πόλεων Γεώργιος Κασιμάτης ἢ Τσατάλτασε ἢ Καγκάλρης ἢ Ναλμπανόπουλος, ἡλικίας σήμερα 74 χρόνων. Ὁ γέρο Κασιμάτης δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς γέρους ποὺ κέρουμε. Εἶναι καλοσετκούμενος καὶ δὲν φαίνεται μεγαλύτερος ἀπὸ 50 χρόνων. Εἶναι ψηλὸς, εὐσωμος, ἴσιος σὰν κυπαρίσσι, ξυρισμένος μὲ γκρίζα ἀσβόνια μαλλιὰ μ' ἐμφάνισι πάντα ἀμωνη. Στὴ πρώτη μισὴ ὥρα ποὺ θὰ τοῦ ρίξη κανεὶς θὰ τὸν πάῃ ἢ γιὰ ἀμογενῆ ἐξ Ἀμερικῆς ἢ γιὰ πραγματικὸ Ἀμερικανό.Τὸ πρᾶ ρουσιαστικό του μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ καὶ τὰ καλύτερα λαγκ νικὰ τῆς καταδίδεως. Σ' αὐτὸ δὲ καὶ ὁ γέρο - Κασιμάτης στηρίζει κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος, τὴν ἐπιτυχίαν του. Ἔ ῳει τὴν σδελτάδα μικοῦ πωλιδιοῦ, σοῦ πείρνει δὲ τὸ ποσοφόλι, ὅπου ἔνα ἄλλο μικρὸ ἀχτυλιὰ, ἀλλὰ μὲ τὴ ματιὰ ποὺ θὰ σοῦ ρίξη.

Ὁ γέρο - Κασιμάτης εἶναι ὁ λωποδύτης - μαγνήτης, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν οἱ παλαιότεροι συνάδελφοί του, καὶ τὰ λαγκνικὰ τῆς καταδίωξεως. Μαγνητίζει μὲ τὰ μάτια του τὰ θύματά του καὶ τὰ κάνει τοῦ κεκοῦ του, ἔτσι ὥστε ἡ ἀφαίρεσις τοῦ πορτοφολιοῦ νὰ εἶναι πλέον ζήτημα δευτερεύοντος.

"Οπως ὅλοι οἱ τσανοὶ πορτοφολάδες, ποὺ ἀπηχαλήσανε κατὰ καιροὺς τὴσο τὴν ἑλληνικὴ ἀστυνομία, ὅσο καὶ τὶς ξένες, Ἔτσι καὶ ὁ γέρο - Κασιμάτης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Πόλι στὰ 1898 σὲ ἡλικία 25 χρόνων. Ἐκεῖ πῆρε τὰ πρῶτα μαθήματα δίπλα σ' ἄλλους γερούς πορτοφολάδες. Ἔτσι ἄρχισε ἀκόμη 15 χρόνων. Ὅταν δὲ κατάλαβε ὅτι ἦταν ἱκανὸς γιὰ μεγαλύτερες «δουλειὲς» ἐκείνησε γιὰ τὴ Γαλλία. κατόπι γιὰ τὸ Βέλγιο, τὴν Ἰταλία καὶ διὰ δι ἄφορες ἄλλες πόλεις καὶ τέλος κατέληξε στὴν Ἀγγλία. Ἀπὸ τὴν λωποδυτικὴ αὐτὴ ἐκστρατεία ἡ ὁποία ἦταν γεμάτη περιπέτειες ἀπεκόμισε 2.000 χρυσὲς λίρες. Μὲ τὸ τεράστιο αὐτὸ ποσὸ ἄχι μόλιο γιὰ τὴν ἐ ποχὴ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σημερινὴ ξεκίνησε γιὰ τὴν Πόλι, ὅπου καὶ παντρεύτηκε. Ἀπ' τὸν γάμο του αὐτὸν ἀπέκτησε δυὸ ἀγόρια καὶ ἕνα κορίτσι, τὸν Ἀλέξανδρο, τὸν Δημήτρη καὶ τὴν Μαρούλα.

Ὁ Ἀλέξανδρος πῆρε τ' ἀνάρια τοῦ πατέρα του, ὁ Δημήτρης ἐξέφυγε καὶ ἔγινε καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν. "Ἦταν δμως ἄτυχος γιατὶ σὲ μιὰ ἐκδρομὴ τοῦ γυμνασίου του ἀρῶστησε καὶ κατέληξε στὸ σανατόριο. Σήμερα νοσηλεύεται μὲ ἔξοδα τοῦ Κράτους στὸ Ντάβός.

Ἡ κόρη του καλοπαντρεύτηκε παίρνοντας ἕνα μεγάλο κτὶ μοπία τῆς Πόλης. μὲ τὸν ὁποῖον ἀργότερα καὶ ἔφυγε γιὰ τὸν Καναδᾶ.

Στὴν Πόλι δὲν κάθησε περισσότερο ἀπὸ δυὸ χρόνια καὶ σὲ ἡλικία πλέον 32 ἐτῶν ἔφυγε καὶ πάλι γιὰ τὴ Γαλλία, γιατὶ ἐκεῖ μαξεύονταν τὰ περισσότερα κορόϊδα.

"Υστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, στὰ ὁποῖα κατάφερε νὰ συγκεντρώσῃ πάλι ἕνα γερὸ χρηματικὸ ποσό ξαναγύρισε

Μιὰ παλαιοτέρα φωτογραφία τοῦ Γεωργίου Κασιμάτη.

στὴν Πόλι, ὅπου εἶχε ἀφήσει τὴ γυναῖκα του Χάϊδω μὲ τὸ ποῦρο τοῦς παιδιὰ τὸν Ἀλέξανδρο.

Στὴν Πόλι ὅλοι τὸν ἤξεραν ὡς μεγαλέμπορο, κανεὶς δὲ δὲν ἐφαντάζετο τὸ πραγματικό του ἐπάγγελμα, οὔτε αὐτὴ ἡ γυναῖκα του. Καὶ αὐτὴ πίστευε πὼς κατεγίνετο στὸ ἐμπόριο, καὶ πὼς ἄπ' αὐτὸ ἦσαν ὅλα τὰ κέρδη του.

"Υστερα ὅμως ἀπὸ κάμποσα χρόνια ὅπου τὰ παιδιὰ τοῦς μεγάλωσαν, μαθεύτηκε πὼς κερδίζουν τὰ τόσα λεφτά.

Ἡ κυρὰ - Χάϊδω τάγαρε καὶ πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ τὸν κρίσῃ. Ὅταν ὅμως πέρασε ἡ πρώτη ἐντύπωσις καὶ σκέφθηκε ὡρωμότερα κατάλαβε ὅτι ἦταν ἀργὰ πιά. Εἶχαν τοῖα παιδιὰ ποὺ εἶχαν ἀνάγκη καὶ τὴν ἀ νάγνη της. Γι' αὐτὸ λοιπὸν καὶ μόνο δέχθηκε νὰ συνιδέσῃ τὴν τύχη της μ' ἔναν κλέφτη. Αὐτὸ τὸν πρῶτο καιρὸ δὲν τὸ ἔδεγε τὸ μὲ κανένα τρόπο. Ἀργότερα ὅμως μπῆκε τόσο στὴν συνῆ ντις, ὥστε οἱ ἐπιτυχίες του ἤσαν καὶ δικές της.

Λένε, ὅτι κάποτε ὁ Κασιμάτης γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ἀθησσυνία τὴς ἔφερε ἕνα μαογορανόνιο κολλιέ, τὸ ὁποῖο τῆς εἶπε ὅτι ἦταν δῶρο τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς αὐτήν Ἀκούστε δὲ καὶ τὴν ἱστορία ποὺ τῆς ἀ πηγήθη γύρω ἀπὸ τὸ δῶρο τῆς :

Ὅταν βρισκόταν στὸ Παρίσι ἔκλεψε τὸ πορτοφόλι ἑνὸς διπλωματικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀμερικῆς καὶ μαζὶ καὶ τὸ διαβατήριό του καὶ ὅλα τὰ χαρτιά του. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔβγαλε τὴ φωτογραφία του καὶ στὴ θέσι τῆς ἔβαλε τὴ δική του, ἔφθασε ὕστερα ἀπὸ περιπέτειες ἀνεκδήγητες στὴν Ἀθησσυνία καὶ παρουσιάσθηκε στὸν αὐτοκράτορα, στὸν ὁποῖον εἶπε ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις σκεπτεῖ νὰ κάνῃ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα καὶ ὅτι τοῦ ἀνέθεσε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ κάνῃ καὶ προκαταρκτικὲς συζητήσεις.

Ὅπως καταλαβαίνετε ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τοῦ ἔκαμαν μεγάλες τιμὲς καὶ ὅταν τέλειωσε τὶς «μελέτες» του τὸν γέμισαν δῶρα καὶ τὸν συνῳδεύσαν ἕως τὸ κοινόβι.

Ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ ἔδωσε δπως ἔλεγε, τὸ κολλιὲ ὡς δῶρο γιὰ τὴ γυναῖκα του. Στὴν ἀπάτη του αὐτὴ τὸν ἐξυπηρέτησε ἕνα μικρὸ ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἄγγλων Βασιλέων καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται τὸ ἀξιόλογο ἔργο τοῦ Ἀλέξανδρου.

Φορεῖ ἐπὶ πολλῶν δεκαετίας κατέβλα καὶ φορέματα τοῦ ἰδίου συνεδίου. Ἀδιαφόρησε πάν τοτε γιὰ τὶς ἐξελίξεις τῆς μόδας. Ἡ Κοῦν Μαϊρη ἀκολουθεῖ ἰδικὴν της μόδαν καὶ ἡ ὑπόλοιπη ἀνθρωπότης τὴν ἀκολουθεῖ δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ ἀπὸ γοῦστα ἄλλων γυναικῶν. Τὸ χρῶμα ποὺ προτιμᾷ ἡ βασιλομήτωρ Μαϊρη, εἶναι τὸ γαλάζιο. Δὲν τῆς ἀρέσει καὶ φοῦρ μαϊόρα. Καμμιὰ ἄλλη βασιλίσσα δὲν δάζει τόσα κοσιήματα, ἴσως γιατὶ δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἰδίας της ἐιφανίσεως ὅταν τὰ φορεῖ.

"Οταν ὁ υἱός της Γεώργιος ἐστέφθη Βασιλεύς, οἱ παιοιστὲ μενοι διέκριναν δυὸ δάκρυα νὰ κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς βασιλομήτορος. Μετὰ ἀπὸ ἕνα ἀβίδαιωσαν ἔτι τὸ θέαμα αὐτῆς τῆς συγκινήσεῶς τῆς ἤτο κατὰ ἑβδομαδιαῖα ἀπόφασις, δοθέντος ὅτι ἡ Κοῦν Μαϊρη κατεκίνησε πάντοτε τὴν συνοῦν τῆς τὴς τρόπον ὥστε νὰ μὴ τὴν ἐκδηλῶνῃ δημοσία. Ἐδέχθη ἀρκετὰ πλήγματα ἀπὸ τὴν μοῖρα, ἀλλ' ἐπέδειξε μεγάλην ἐγκαρτέρησιν καὶ γαλήνην, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ της πρέγκηπος Ἰωάννου τοῦ συζύγου της Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β΄, καθὼς ἐπίσης ὅπαν τὴς ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἐπίσης υἱοῦ της τοῦ Δουκὸς τοῦ Κέντ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐξ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος.

Ἡ πιὸ δημοφιλὴς ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ τῆς ἐποχῆς μας

Ἡ Κοῦν Μαϊρη, εἶναι ἡ δημοφιλέστερη ἀπ' ὅλες τὶς βασιλοῦπτορες τῆς ἐποχῆς μας. Ἂν καὶ 80 ἐτῶν, σηκώνεται κάθε πρωὶ στὶς 8. Ἀσιάδεια ἕνα ὀγκωδέστατο τοχυδρομεῖο καὶ σημειώνει ἐπὶ τοῦ φακέλου κάθε ἐπιστολὴν ποὺ τῆς ἀπευθύνουν. Ἠσπεῖρωμν τῆς ἀπαντήσεως ποὺ ἀναβέτει στὴν γραμματέα της νὰ στείλη στοὺς ἐ πιστολογράφους τῆς.

Ἡ βασιλομήτωρ Μαϊρη ὑπεραγαπᾶ τὴν μουσικήν. ἀπεχθάνεται δμως τὴν τζάζ. Ἡ μητέρα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖ μεγάλη κρίσι. Χαρακτηριστικὸν τῆς ζωτικότητός της εἶναι ὅτι προσεφέτος ἐπεσκέφθη μίαν Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου καὶ τὴν περιῆλθε ὁλόκληρον, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ κόπωσιν. Εἶνε ἐπόμενον νὰ τὸ καὶ τὸ βάδισμά της ἔχει τέτοια νεανικότητα, ὥστε ἐν δὲν ἤσαν γνω στὰ τὰ χρόνια της, οὐδεὶς θὰ τὴς ἀπέδιδε καμεῖς τὴν πραγματικὴν της ἡλικίαν.

Ἡ βασιλομήτωρ Μαϊρη διαμένει εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἄγγλων Βασιλέων καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται ὡς ἡ ἀρχηγὸς τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Φορεῖ ἐπὶ πολλῶν δεκαετίας κατέβλα καὶ φορέματα τοῦ ἰδίου συεδίου. Ἀδιαφόρησε πάν τοτε γιὰ τὶς ἐξελίξεις τῆς μόδας. Ἡ Κοῦν Μαϊρη ἀκολουθεῖ ἰδικὴν της μόδαν καὶ ἡ ὑπόλοιπη ἀνθρωπότης τὴν ἀκολουθεῖ δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ ἀπὸ γοῦστα ἄλλων γυναικῶν. Τὸ χρῶμα ποὺ προτιμᾷ ἡ βασιλομήτωρ Μαϊρη, εἶναι τὸ γαλάζιο. Δὲν τῆς ἀρέσει καὶ φοῦρ μαϊόρα. Καμμιὰ ἄλλη βασιλίσσα δὲν δάζει τόσα κοσιήματα, ἴσως γιατὶ δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἰδίας της ἐιφανίσεως ὅταν τὰ φορεῖ.

"Οταν ὁ υἱός της Γεώργιος ἐστέφθη Βασιλεύς, οἱ παιοιστὲ μενοι διέκριναν δυὸ δάκρυα νὰ κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς βασιλομήτορος. Μετὰ ἀπὸ ἕνα ἀβίδαιωσαν ἔτι τὸ θέαμα αὐτῆς τῆς συγκινήσεῶς τῆς ἤτο κατὰ ἑβδομαδιαῖα ἀπόφασις, δοθέντος ὅτι ἡ Κοῦν Μαϊρη κατεκίνησε πάντοτε τὴν συνοῦν τῆς τὴς τρόπον ὥστε νὰ μὴ τὴν ἐκδηλῶνῃ δημοσία. Ἐδέχθη ἀρκετὰ πλήγματα ἀπὸ τὴν μοῖρα, ἀλλ' ἐπέδειξε μεγάλην ἐγκαρτέρησιν καὶ γαλήνην, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ της πρέγκηπος Ἰωάννου τοῦ συζύγου της Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β΄, καθὼς ἐπίσης ὅπαν τὴς ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἐπίσης υἱοῦ της τοῦ Δουκὸς τοῦ Κέντ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἐξ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος.

ΓΚΡΑΧΑΜ ΡΟΜΠΕΡΤΟΝ — Η ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΘΕΙΑ

Μιὰ μέρα γύρισα στὸ σπίτι μου τὴν ὥρα ποὺ ὁ φίλος μου Ὄσκαρ Βίλντε διηγόταν στὴ μητέρα μου γιὰ τὴ θεία του τὴν Τζέαν.

— Δὲν ἤξερα, εἶπα, πὼς ἔχεις θεία ποὺ λεγόταν Τζέαν.

Ὁ Ὄσκαρ μὲ κύτταξε μελαγχολικά.

— Τὸ φαντάζομαι, εἶπε. "Ἦταν πολὺ γρηᾳ, κι ἐγὼ ὁ ἴδιος μόλις τὴ θυμοῦμαι. Νομίζω δμως πὼς πολλὲς φορὲς σοῦ ἔχω διηγηθῆ γι' αὐτήν.

— Ποτέ, τοῦ ἀπήντησα.

— Θεία Τζέαν! φτωχὴ θεία Τζέαν! εἶπε σιγὰ ὁ Ὄσκαρ.

Εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς ἡ θεία Τζέαν ἦταν πλάσμα τῆς φαντασίας τοῦ φίλου μου, ποὺ θὰ εἶχε γεννηθῆ ἐκείνες τὶς ἡμέρες.

— Ἡ φτωχὴ μου θεία, ἐξακολούθησε, ἦταν πολὺ γρηᾳ καὶ πολύ, μὰ πάρα πολὺ περήφανη, καὶ ζοῦσε μόνη σ' ἕνα θαυμάσιο παληὸ σπίτι, στὸ Κάντρυ Τιππεράῃ. Δὲν πήγαινε ποτὲ στοὺς γείτονες ἡ θεία μου, μὰ ὅταν πήγαιναν αὐτοί, δὲν εὐχαριστιόταν καθόλου. Δὲν τῆς ἄρεσε νὰ δλέ πουν τὶς χοντροπαιοτάσες ἀλλέες τοῦ κήπου, τὰ ξεθωριασμένα ἔπιπλα, τὰ κλειστὰ δωμάτια κι αὐτὴν τὴν ἴδια πὼς δὲν ἦταν πιὰ νέα καὶ ὡραία καὶ δὲν εἶχε πέρασι στὶς συναναστοφές. "Ἦταν μιὰ γρηᾳ ἔρημη γυναῖκα πὼς εἶχε ἐπιζήσει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της. Κι ἔτσι περνοῦσαν τὰ χρόνια της, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἰδέα τί γίνεται στὸν κόσμο, ἔξω.

Μὰ ἔνα χειμῶνα οἰσθάνθηκε κι ἡ θεία Τζέαν μιὰ κίνησι στὴν ἀτμόσφαιρα. Νέοι ἄνθρωποι ἤρθαν στὸ κοινοφύγιο σπίτι, πάνω στὸ λόφο, καὶ θέλησαν νὰ δώσουν ἕνα χορό, τέτοιον ποὺ πρωτήτερα νὰ μὴν εἶχαν ἰδῆ στὰ μέρη ἐκείνα. Οἱ Ραίνης ἦσαν ἀσάντασα πλουσιοι.

— Ραίνης ; εἶπε ἡ θεία Τζέαν. Δὲν τοὺς ξέρω. Ἀπὸ ποῦ ἤρθαν ;

Κι ἐπεῖνα ἔκασε ἡ ὁμόδα.

Οἱ Ραίνης δὲν εἶχαν καμμιὰ εὐγενικὴ καταγωγή, καὶ δπως δεδαίωναν ἀνθρωποι ποὺ ἤξεραν, ἔκαναν «δουλειές».

— Τί φαντάζονται λοιπὸν αὐτοὶ οἱ φτωχοὶ ἄνθρωποι ; Ποιός θὰ πάῃ στὸ χορό τους ; ρώτησε ἡ θεία τοῦ "Οσκαρ..

— Ὅλοι θὰ πάνε, τῆς εἶπαν."Ολοι ἀπάντησαν πὼς δέχονται.. Θὰ εἶνε μιὰ ἀποθεσία γιαρτή.

"Οταν ἡ θεία Τζέαν τὸ ἄκουσε ἔγινε ἔξω φρενῶν. "Ετσι λοιπὸν εἶχε καταντήσει ἡ γειτονιά της, καὶ αὐ-πο τὴς περιουσίας της.

"Ἐπεῖ τέλους ἤρθε ἡ μεγάλη βραδιά. Τὸ κτίμα φωτίσθηκε σὲ ἀστίνα δύο χιλιομέτρων μὲ χρωματιστὰ λαμπιόνια. Τὸ χαλὶ τὴν πλημμυρ σμένο λουλοῦδια καὶ τὸ ἄδοξο κομψὸ τῆς φαγιστερόδεμα νέας ποὺ ἀναταραζόταν ἀπὸ τ' ἀναφυλλητό.

"Ἐβλεπτα τὶς χουσὲς κοτσίδες τῆς ν' ἀναδεύονται καὶ νὰ χαϊδεύουν τὴν πλάτη της, τὸ πολλάκι της ἀπὸ φτηνὸ ν' τστιακι. Ἡ ἄλλη, ποὺ στεκότανε παράμερα, ἤτανε μιὰ γρηᾳ μακροπρόσωπη, σταφιδιασμένη. Στὴ μοφὴ της ἤτανε γραμμένα, μὲ τὰ ἱερογλυφικὰ τοῦ χρόνου, ὅπως στὴ φλοῦδα τῶν κορμῶν παληῶν δέντρων, ὅλα τὰ δοομάκια τῆς ζωῆς ποὺ τε πάσει. Εἶχε φέρει στὸν ἀρφαστο καραμέλλες, σοκολάτες, φρούτα κι' ἕνα κομμάτι σαλτσισόρτο, γιατὶ πίστευαν, φαίνεται, πὼς δὲν τρεφόταν νε κολά.

Τὸν ἀγκαλίασε καὶ τὸν φίλησε κι' αὐτή. Μὰ σὰν νὰ μὴ τῆς ἔδωσε καμμιὰ προσοχή. Τὰ μάτια του, ὁ ἀν δὲν ἀνθρωπό μας... — Ἔκανε ἡ Ἐλένκω — ἤρθαμε γι' αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἀλλοτινὴ γυναῖκα ; Ἀπόφασε μακρυνή, ἀπαιορετάει γελαστὸ ἀκρογιάλι, τῆς γενέθλιας γῆς :

"Ἐλέγκω,— ξανακεῖπε βουρκωμένος — ἔνα πάω... Δὲ θὰ ξαναιδοθοῦμε στὶς κερασιές.. Μὰ δὲ θέλω νὰ λυπάσαι... οὔτε νὰ κλάψῃς γιὰ μένα... Θὰ σὲ περιμένω..Θὰ ξανασμίξουμε κεῖ πάνω...

Κιαὶ σήκωσε τὸ κοκκαλάτιρό δάχτυλο καὶ κατέστε τὸ Ἀσδάνι. Οἱ γυναῖκες κλαίγανε :

— Θὰ ζήσης καὶ θὰ γερέψῃς — τοῦ ἀποκρίθηκε ἡ κοπέλλα μέσα στὰ κλάμματά της — καὶ θὰ μὲ πᾶς νύφη στὴν ἐκκλησιά.

— Νᾶχεις τὶς ἐλπίδες σου στὸ Θεό — ἐκαν' ἡ γρηᾳ, — ποὺ δὲν ἀφήνει κανένα...

—"Ο ἀρφαστος γύρισε κατὰ μέ νια νὰ μοῦ συστήσει τὰ πρόσωπα :

— Ἡ ἀρφαδωνιαστικιά μου καὶ ἡ μάνα της... Κι' ἀπὸ δῶ—σοῦ πλήρωσε, δείχνοντάς με — ὁ δεκανέας Μπεφάνης... — ποὺ μοῦ παρασταθῆκε τὴ νύχτα, ποδδγαλὰ τὸ αἷμα...

Οἱ γυναῖκες μὲ κύτταξαν τρομερά. Ἡ Ἐλένκω μὲ τὰ κλαμμένα μάτια, ἐμοιαζε ἀνοιξιάτικο πρωΐ, μ' ἀπαλή, ποτιστική δροχή, ποὺ ραίνει τριαντάφυλλα. Ὁ λαιμός της, στέριος ὁρφανός, σήκωνε τὴ μορφὴ της σὲ θριαμβευτικὸ ἐπιστέγασμα—μιὰ μοφὴ ἑλληνικὴ, δουνισία, δείγμα συλῆς ποὺ δὲν ἔχει νοθευτῆ ἀπό τίποτα. Πάσχιζα νὰ τὴν παρηγορήσω. Μὰ ἡ νοσκόμια μπῆκε νωρὶς στὴ μέση :

— Καιρὸς νὰ πηγαίνετε — εἶπε στὶς γυναῖκες — ὁ γιατρὸς διάταξε νὰ μὴ μιλᾶει...

— Θέλουμε νὰ μείνουμε μὲ τὸν ἄνθρωπό μας... — Ἔκανε ἡ Ἐλένκω — ἤρθαμε γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀλλοτινὴ γυναῖκα ;

— Ἔλενκω,— ξανακεῖπε βουρκωμένος — ἔνα πάω... Δὲ θὰ ξαναιδοθοῦμε στὶς κερασιές.. Μὰ δὲ θέλω νὰ λυπάσαι... οὔτε νὰ κλάψῃς γιὰ μένα... Θὰ σὲ περιμένω..Θὰ ξ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΕΙΔΑΝ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ὑπερφυσικῶν φαινομένων ποὺ σημειοῦνται εἰς τὴν γαλλικὴν ὕπαιθρον ἀνησυχεῖ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Παρισίων. Ἐντὸς τοῦ 1947 ἡ Παναγία παρουσιάσθη 50 καὶ πλέον φορὲς μπροστὰ σὲ Γαλλόπαιδας, ὑπὸ τὰς πιὸ καταπληκτικὰς περιστάσεις. Προεκάλεσεν αἰσθησιν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Θεομήτωρ ἐμφανίζεται ἀποκλειστικῶς στὰ παιδάρια στὴ ὁποία μάλιστα ἀπευθύνει τὸν λόγον.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐπέδειξε μεγάλην ἐπιφυλακτικότητα ὅσον ἀφορᾶ τὰ θαύματα, δηλαδὴ ἀπαιτεῖ ἀνακοινώσεις περὶ αὐτῶν, ἂν δὲν ἐξακριβώθῃ ὅτι ἐσημειώθησαν πράγματι τοιαῦτα. Μόνον αἱ βεβαιώσεις σοβαρῶν καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ὁ Ἐπισκοπὸς τῆς Λούρδης ποὺ ὑπῆρξε Ἐπίσκοπος τοῦ Μοντωπτὰν ὅταν ἐσημειώθησαν τὰ ὑπερφυσικὰ φαινόμενα τοῦ Ἐπὶ διέταξε τὸ κλεῖσιμον τοῦ παρεκκλησίου ὅπου παρουσιάσθη ἡ Παναγία καὶ ἀπηγόρευσε τὸ προσκύνημα εἰς τὸ ἓν λόγῳ παρεκκλήσιον, διότι ἡ ἔρευνα στὴν ὁποίαν προέβησαν οἱ ἀρμόδιοι ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι. κατέληξεν εἰς συμπεράσματα τὰ ὁποῖα καὶ ἐπέβαλλαν τὸ μέτρον τοῦτο.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Νανσύ, ἐτιμώρησε τὸν ἱερέα τοῦ Μπτιλιέρ, ποὺ προεῖδε εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τῶν αὐτῶν σημειωθέντων θαυμάτων καὶ ἐπεκαλεῖτο δημοσία τὰ ὅσα ἔπραττεν ἡ Θεομήτωρ εἰς παιδάκια τοῦ ποιμνίου του.

Ἀντιθέτως ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Τουρσαι, ἐπέτρψε εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ μεταδοῦν εἰς προσκύνημα στὸ Μπουσαὶν, ὅπου παρουσιάσθη πράγματι ἡ Παναγία. Τὴν ἄδειαν αὐτὴν ὁ Ἐπίσκοπος ἐχορήγησε διότι ἀξιόπιστοι μάρτυρες ἀνέφεραν, ὅτι μποροῦν νὰ ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς ἀπαγγελθείσας ἐμφανίσεις τῆς Θεομήτορος, ἡ Ὁποία ἐστράφη πρὸς τὰ ἐκκλησιαζόμενα παιδιά.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει ποτὲ ὡς θαῦμα τὴν θεοπτεσίαν μιᾶς νευρικῆς παθήσεως.

Ἐξ ἄλλου, μερικοὶ Γάλλοι ψυχίατροι ἀπὸ τοὺς πιὸ σοβαροὺς ἐπιστήμονας, ἀποδίδουν αὐτοὺς τοὺς ὁρατισμοὺς τῶν παιδιῶν, εἰς ἀυσδόκιν ὀπτασίας σωμῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ ὑποσυπισμοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐξαετίαν τοῦ πολέμου. Εἰδικῶς ὁ διάσημος ψυχιατρὸς Ρενέ Σούντζ, εἰς τὸ βιβλίον του «Μορφαὶ τοῦ Ὑπερπέρα», ἀναφέρει ὅτι ἰδίως τὰ παιδιά, τὰ γεννηθέντα κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου, εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐπιρρεπῆ εἰς τοιούτους ὁρατισμοὺς, τοῦ συνοδεύονται καὶ ἀπὸ παρακρούσεις ἀκροαστικῆς φύσεως.

Μιὰ ἑλληνική δόξα

Η ΠΡΩΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Ἡ ἀθλητικὴ ἰδέα δὲν εἶνε κάτι τὸ κατινούργιο. Ἐγεννήθη πρὸ πολλῶν ἑκατοντάδων ἐτῶν ἀπὸ τὴν πολιτισμὸ, ὁ ὁποῖος ἤκμασε στὶς γαλανὲς ἀκτὲς τῆς ἠλιολούστης Ἑλλάδος.

Κανεὶς λαὸς δὲν ἐτίμησε τόσο τὸν ἀθλητισμὸ, ὅσο ὁ ἀρχαῖος ἕλλην, ἡ πρώτη ποὺ ἔφερε ἐπιστήτρέμας, ζητεῖ λαντα παρουσιάμου μόγθων' του, ὁ βύο, ὁ δὲ λεβὼν αὐτὸ καὶ αὐδοσκάσῃ. Ὁ Κύ- ὑπόσχεται εἰς δὲ αὐτοὺς νὰ γίτου γαρᾶς καὶ ρίτον κατηγορεῖ,

ὁ χρηματικὸν γο παρέχει εἰς τοὺς τὰς πολλαπλαὶς ὑπάρχει λόγος ρόσεως. Πρόκειται ἀεὸς χαρίζει κατὰ δουλῆν, εἰς τοὺς προσφύγους καὶ ἐν τῶν ἐφέλειων, ρῶν ἐντὸς τῶν

τὰ ἠθικὰ σύστα ὀνται εἰς ἕνα πρό Τὸ γνωρίζομεν ὁ Κύριος τὸ διὰ τοῦ ὁλος τῶν Ἐθνῶν τοῦτο. Ἀλλ' εἶν δίδεται κάτι ἀόν, ἐὰν θελήσῃ γήσῃ καὶ νὰ τὸ ἐπεῖ νὰ τὸ παραδέχοιμὰ τοῦς ὁποίους εἶ — ἢ τοιαῦτη ὑτῶν ἀντλήμεις,

ἐκαστον ἐμπιστευ ὁ Θεὸς τὴν ἀξί- ταύτης αὐστη- διοδεδοισ σήμερ- ἀξιόστες τοῦ ἠθμίας τοῦ ἀν- ἀνθρωπος καὶ Ἀν ἀναδειχθῇ τὸ ἀκριβῶς, ὄχι ἐπιβάλλει καὶ ἐν ἔχῃ τὴν πα- τοῦ, τὸ ὁποῖ- ὁ ὑμῶν ἀπο- νὰ μὴ παρερ- νὰ μὴ ζητῆσῃ ὁδοὺς ἀγούσας ἐν. Διότι, δυσ-

βάπτωνται, νὰ χρηματοκιβω- ρον. Πρέπει ἐσίου τεῦτα σημεῖα σφῦρ- ὕπνω πικοεύ, οἱ ἑλληνικὲς πόλεις τῆς ἐποχῆς δὲν ὑστεροῦσαν αἰσθητά.

Τὰ τεῖχη ἐγκρεμίζονται γιὰ νὰ περάσῃ ὁ Ὀλυμπιονίκης καὶ τὸ ἀρχαῖο ἀστυ γιὰ πολὺ καιρὸ δὲν εἶχε νὰ φοβᾶται ἐπίθεση τῶν ἐχθρῶν του, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ νικητὴς τῆς Ὀλυμπιάδος ἦτο κάτι τὸ ἱερὸ καὶ ἀπροσβάσιστο.

Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας ἀφιέλεται τέλος ἡ συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἀνίκον δίκιο στὴν αὐτὴν ἐθνότητα παρὰ τὰς πολιτικὰς διαφορὰς των.

Ὁ Ἀμερικανὸς δρομεὺς Μὲλ Πάτον, ὁ θέβαιος νικητὴς τῶν δρόμων ταχύτητος 100 καὶ 200 μ.

Εἶναι δὲ σχεδὸν βέβαιον ὅτι ἐὰν δὲν μεσολαβοῦσε ἡ Ρωμαϊκὴ κατάκτησις, ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος λαὸς θὰ εἶχε ἀποκτήσει, στὴν Ὀλυμπία, τὴν πρώτη ἐθνικὴ του συνείδησι.

Οἱ Ρωμαῖοι δὲν κατήργησαν τοὺς Ὀλυμπιακούς. Τουναντίον ἔδωσαν νέαν ὤθησιν εἰς τὰς τελετὰς τῆς Ὀλυμπίας καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔλαβαν τὴν προσέχουσαν εἰς αὐτὴν ἀθλητὰς καὶ θεατὰ ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Οἱ ἀγῶνες ἔχασαν τὸν Πανελλήνιον χαρακτῆρα των γιὰ νὰ γίνουν παγκόσμιοι καὶ νὰ περιλάβουν εἰς τοὺς κόλπους των ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβαν τὴν ἀποφὴν τὴν ὁποίαν διατηροῦν οἱ σύγχρονες ἀθλητικὲς συναντήσεις καὶ ἔπαυσε νὰ ἰσχύη τὸ περίφημον ἐκεῖνο «Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος» ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἐστηρίζετο ἡ ἀπαγόρευσις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐθνῶν εἰς τὰς τελετὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας.

Ἐαφνικὰ στὴν Ἀνατολὴ ἐκνεφάνη ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς. Ἡ Χριστιανικὴ νοοτροπία ἦτο κάτι τὸ ἐντελῶς ἀντίθετον μὲ τὸ Ἀπολλώνειον πνεῦμα τῆς Ὀλυμπίας. Καὶ οἱ δύο κόσμοι, ὁ δεύτερος εἰδωλολατρικὸς καὶ ὁ ἀνοτέλλων χριστιανικὸς, συνεκρούσθησαν. Ὁ γυμνὸς ἀθλητὴς δὲν ἦτο πλέον θέαμα ἀνεκτὸν διὰ τὸν χριστιανὸν τῆς ἐποχῆς καὶ οἱ θυσιαὶ ποὺ προηγοῦντο τῶν ἀγώνων ἐθεωρεῖντο σὰν μία ὕβρις προς τὸν Θεόν.

Μολαταῦτα καὶ παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῆς νέας θρησκείας οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες δὲν ἔχασαν ἀπὸ τὴν λάμψιν των καὶ τὸ μεγαλεῖον των. Ὁ εἰδωλολάτρης Ἑλληνικὸς καὶ Ρωμαϊκὸς κόσμος ἐξηκολούθησε γιὰ πολλὰ χρόνια ἀκόμη νὰ δλέπη τοὺς Ὀλυμπιακοὺς σὰν μίαν θεϊαν μυστικὴν γοητείαν. Ἀλλὰ τὸ ἀποκαλυπτικὰ εὐτυχὴ καὶ εὐνοούμενον τῶν θεῶν, τὸν θνητὸν ἐκείνον ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ παρακολουθήσῃ τὰς περισσοτέρας Ὀλυμπιάδας.

Ἐαφνικὰ ἕνα κοσμοϊστορικὸ γεγονὸς ἐλάμβανε χώραν εἰς τὴν ἀκτὲς τοῦ ἀοχαίου Βυζαντίου. Ἡ ἵδρυσις τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐκκλοπιθῆ σὰν σῦμ βολὴν του τὴν νέα θρησκεία.

Οἱ λάτρεις τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲν ἐπαρήγθησαν καθόλου ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἥρα ἀπὸ καιρὸ δὲ βαίοι ἐπὶ τῆς ἰσχὺν τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἡ ρεμία καὶ ἡ γαλήνη ἐξηκολούθησαν νὰ βασιλεύουν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀλτιν.

Ὁ Χριστιανισμὸς ὅμως δὲν ἠμπορεσ ἀνεχθῆ τὸν κόσμον αὐτὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸν ἔχει ἐξοβίσει τὸ χάσμα κ' ἔτσι μιὰν ἡμέρα, τὸ 394 μ.Χ. ὁ χριστιανὸς αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Θεοδόσιος ὁ Μέγας ἀπηγόρευε τὴν τέλεσιν τῶν 294ων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπὶ ἕνα ἀπλὸ αὐτοκρατορικὸ διάταγμα ἐσθηναν οἱ παραδόσεις χιλίων περίπου ἐτῶν οἱ ὁποῖες ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὴν δάδα τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὰς εὐγενοῦς ἀμίλλας.

Ἂν ὅμως οἱ ἀγῶνες ἐσταματήσαν ἡ ἰδέα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐνεπνεῦσε δὲν ἀπέθανε καὶ σήμερα ἡ παλιά, ἔσχασμένη καὶ ἐξολοθρευμένη ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα παράδοσις ἐαναζῆ, προσφέροντας καὶ πάλι τὶς ὑπηρεσίες τῆς στὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν ἴδια πανλαὶ αἴγλη μὲ τὴν ὁποίαν τὴν προσφέρει καὶ στὴν ἀρχαία Ὀλυμπία.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

— Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Νέας Καληδονίας θεωροῦν ὡς μεγάλο ἀμάρτημα νὰ διακόψουν τὸν ὕπνο ἑνὸς ἀνθρώπου, ἔστω καὶ ἂν προσεγγίζῃ ἡ ὥρα τῆς ἐργασίας του. Τῆς ἰδίας γνώμης εἶναι — ὡς γνωστὸν — καὶ οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ἀθηταί, ἰδίως ὅταν πλησιάζῃ ἡ ὥρα νὰ πάνε στὸ σχολεῖο.

— Ἀκούμε καὶ ποὸ τοῦ πολέμου, τὰ 2)4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς, ὑπεσιτίζονται, σύμφωνα πρὸς σχετικὴν στατιστικὴν. Σήμερον ὑποσιτίζονται τὰ 3)4 τῶν ἀνθρώπων.

— Ἕνας Ἀμερικανὸς ντέτεκτιβ βεβαιώνει, ὅτι ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ δαβίζει εὐθυτενής, ἐληθῆ ἀπὸ σφαίραν, θὰ πέσῃ ὀπωσδήποτε μπρούμυτα, εἴτε τὸν πυροβολήσουν κατὰ μέτωπον, εἴτε ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ὁ Ἀδιος Ἀμερικανὸς ντέτεκτιβ προσθέτει :

—"Ὁποιος δυσπιστεῖ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς διαβεβαιώσεώς μου αὐτῆς, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ὑποβληθῆ σ' ἕνα σχετικὸ πείραμα !

— Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ ἐσόγενόμενοι κατ' ἔτος εἰς Ψυχιατρεῖα, ἐν Ἀμερικῇ, ἀνέρχονται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 250·000 ἄτομα. Ἡ ἀποτιστικὴ πορεκεῖα σχετικὰ τὴν διευκρίνισιν δτι μεταξὺ αὐτῶν τῶν φρενοβλαβῶν, πλεονάζουν οἱ γυναῖκες. Δὲν καθορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ψυχοπαθῶν ποὺ δὲν ἐγκλείονται εἰς φρενοκομεῖα, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦν νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι.

— Ἕνας Ἄγγλος καθηγητὴς τῆς Ζωολογίας λέγει ὅτι ὁ ἐλέφας ἔνεκα ἀπὸ τὰ λίγα θηρία ποὺ δὲν μποροῦν νὰ πηδήσουν, καὶ τοῦτο, γιατὶ αὐτὰ τὰ παγίδευμα ἀδυνατοῦν νὰ ἀποσπάσουν ταυτοχρόνως καὶ τὰ τέσσερα πόδια των ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὁ Ἄγγλος σοφὸς δὲν καθορίζει ἂν ἐξέτησε ποτὲ ἀπὸ κανένα ἐλέφαντα νὰ πηδήσῃ καὶ ὁ ἐλέφας ἀρνήθη νὰ δοκιμάσῃ.

—"Ἕνας Ἰταλὸς ἰατρὸς ἀπεφάνθη, ὅτι οἱ ἀνθρωποι ἔχουν βρεῖ δύο λωσσοι. εἶναι εὐφυεῖς. Ὁ ἐπιστήμων δὲν ἐξηγεῖ ἂν ἀποδίδη αὐτὴν τὴν εἰδυΐαν των εἰς τὸ ὅτι, ἀνδρολογοῦμεν, ἀναγκοστικῶς σκέπτονται πρὶν κατοθώσουν νὰ ἀποντήσουν σὲ ὁ,τι τοὺς ἐρωτοῦν οἱ συνομιληταί των.

—Οἱ ὀνειρομάντεις βεβαιώνουν ὅτι κανένα ὄνειρο, εἴτε εὐχάριστο, εἴτε κακὸ δὲ διαρκεῖ πλέον τῶν 2½ λεπτῶν

— Ὁ ἄνθρωπος εἶναι βαρύτερος ὅταν βαδίζῃ ἀπὸ ὅσον ὅταν μένη ἀκίνητος, διατείνεται ἑνὰς Γερμανὸς φυσικομαθηματικὸς. Ὁ ἐπιστήμων ποσοτέλεψε νὰ διευκρινίση ἂν ἔθγαλε αὐτὸ τὸ συμπέρασμα κατὰ τὴ στιγμὴ ποὺ κάποιος συνάνθρωπός του τοῦ ἐπάτησε τὸν κάλο. Ἴσως νὰ τὸ θεώρησε περιττὸ, γιατὶ τὰ εἰκόλας ἐνοοῦμενα παραλείπονται.

Χιοῦμορ τῆς Ἑβδομάδος

Ματιές 6' ΒΑΡΙΕΤΕ ΤΟ "ΕΔΩ ΑΘΗΝΑι,

Τὰ χρώματα καὶ ἡ Τύχη μας

"Ὅλες σας λίγο πολὺ θὰ ξέρετε τὴν ἱστορία τῆς Ἀλεξανδινῆς ἑταίρας Φαδίδος, ἡ ὁποία ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἔκδοτη ζωὴ πρωεβλήθη τὸ μοναγικὸν σχῆμα, καὶ ἔγινε ἁγία. Ὁ Ἀνατὰλ Φράνς μᾶς εἶπε περὶ αὐτῆς, στὸ ἀθάνατο μυθιστόρημα ποὺ τῆς ἀφιέρωσε: «Ἡ Φαῖς εἶχε μάτια μενεξεδένια, πορτοκέρα καὶ ὑπέροχα, ποὺ λίγοι ἀντίκρυσαν στὴ ζωή τους βλέμμα μὲ τέτοια ἀπόχρωση».

Τὸ χρῶμα αὐτὸ προδιάθεσε τὴ Θαῖδα γιὰ κάτι πνευματικότερο, πρὸς τὸ ὑπνῶ καὶ ἱστόρηση μιὰ μέρα, ἀδιάφορο ἂν αὐτὴ ἡ ἐλξη δὲν ἐξεδηλώθη ἀπὸ τὸν πρώτον ἡμερῶν τῆς νεότητός της. Μὲ τὸ παράδειγμα τῆς Θαΐδος ποὺ ἐπικαλέσθηκα δὲν θέλω βέβαια νὰ πῶ, ὅτι ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ προσέζονται γιὰ καλόγηρες, ἔχουν ἀπαραίτητως μάτια μενεξεδένια. Τὸ ἀνέφερα ἁπλῶς, σὰν μιὰ ἔνδειξη τῆς ἐπιδράσεως τῶν χρωμάτων στὴν Τύχη μας.

Θὰ ποσοθέσω τὴ συμβουλὴ γιὰ τὶς νέες γυναῖκες ν' ἀποφεύγουν τὴν ἀπόγνωση τοῦ μὴ ὄχι μόνο στὰ φορέματα χεράτινον ἀωνέλα- τους, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλα τὰ μέρη κόματος μεσόνυχα τοῦ σπιτιοῦ τους. Ἐὰν ὑπάρχουν δέκα ἢ σπίτια εἰς τὴν ἔκτασιν ποὺ χωρίζει τοὺς δύο συνδιαλεγομένους δι' αὐτοῦ τοῦ τηλεφώνου.

Τὸ «πορφὰ - τῶν» εἰδικῶς κατεσκευασμένον διὰ τοὺς ἀλεξιπτωτιστάς, περιλαμβάνει τρεῖς λάμπες καὶ μία στήλη τόσο μικρὰ ὥστε γωρούν μέσα σ' ἕνα κουτὶ ὀσκῶν τὰ χρησιμοποιούμενα γιὰ τὸ πυρί.

Τὸ κουτὶ αὐτὸ τοποθετεῖται ὑπὸ τὴν μασχάλη. Τὰ ἀκουστικὰ ἔχουν στηριχτῆ στὴν κάσκα. Τὰ μικρόφωνο εἶνε τοποθετημένο ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἀλεξιπτωτιστοῦ, ἡ δὲ κεραία ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν εὐκαμπτον μεταλλικὴν ράβδον ἐκ πλεκτοῦ σύρματος, ποὺ τοποθετεῖται στὴ μπότα τοῦ ἀλεξιπτωτιστοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἀμερικανοὶ τεχνικοὶ ἐσημείωσαν μεγάλας προόδους εἰς τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν ὡς ἄνω διαφόρων τύπων τηλεφώνων τῆς τσέπης. Οἱ τεχνικοὶ αὐτοὶ βεβαιώνουν ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ ἡμερα κατὰ τὴν ὁποία ὁ καθεὶς μὲς θὰ μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τοὺς οἰκείους τοῦ, ὁποια στιγμὴ τὸ θελήσῃ. Δύο ἄτομα θὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν ἀπὸ ἕνα καὶ ἄν τὸ ἕνα ἐὰν τῶν εὑρίσκεται ἐν μέσῃ ὁδῷ, μεταξὺ πολυσριθμῶν διαβατῶν, χωρὶς νὰ ἐνοχλῆται εἰς τὴν συνενόησίν του, καὶ δίχως νὰ γίνεται ἀντιληπτὸς ἀπὸ τοὺς γύρω του, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τηλεφωνεῖ ἐκείνην τὴν ὥραν. Ἀρκεῖ ὁ τηλεφωνῶν ἐν μέσῃ ὁδῷ νὰ ὁμιλῆ ψιθυστὰ κύπτοντας τὸ κεφάλι εἰς τρόπον ὥστε νὰ πλησιάζῃ τὸ μικρόφωνο ποὺ θάνει κρυμμένο ὑπὸ τὴν γραβάτα του! Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θ' ἀκούῃ εὐκρινῶς τὸν συνομιλητήν του, χάρις εἰς τὰ ἀκουστικὰ ποὺ θὰ βρίσκωνται. . . μέσα στὸ περιλαίμιόν του!

Αὐτὰ βεβαιώνουν οἱ Ἀμερικανοὶ τεχνικοί, καὶ δὲν ἔχουμε κανένα λόγον νὰ μὴ τοὺς πιστεύσωμε, ὄχι μόνον ἐπειδὴ τοὺς ὀφείλουμε ἤδη ὁλόκληρον σειρὰν καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς τὴν χώραν τῶν πρακτικῶν αὐτῶν ἀνθρώπων αἱ νέαι ἐφευρέσεις ἐκλαϊκεύονται ἀμέσως.

Οἱ μόνοι ποὺ θ' ἀνησυχοῦν κάπως ὁ ἀὐ τὴν πιθανότητα τῆς διαδόσεως τῶν τηλεφώνων τῆς τσέτης, εἶνε μερικοὶ σύζυγοι οἱ ὁποῖοι θὰ προτιμοῦσαν νὰ μὴ μπορῆ ἡ γυναῖκα τους νὰ ἐπικοινωνῆ μαζί τους ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κατὰ τὴν ἀπουσία τους ἀπὸ τὸ σπίτι. "Ας εὐχηθοῦμε εἰς τὰ μελλοντικὰ αὐτὰ θύματα τῆς προόδου νὰ θυσιάσουν ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ ἀργὰ τὴν δυνατότητα νὰ κρύβουν στὶς γυναῖκες τους κατὰ ποῖον τρόπον δ.αθέτουν μερικὰς ὄρας των, πέραν τῶν ἐργασίμων τοῦ γραφείου τῶν.

Πρὶν ἀκόμη τὰ νέα αὐτὰ τηλέφωνα - φόβητρα μερικῶν συζύγων ἀποῦν εἰς κοινὴν χρῆσιν, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ἀγγείων τῶν γραφείων νοίωσε μὲ θέμα τὰς συνεπείας ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἐκλαΐκευσις τῆς καινούργιας ἐφευρέσεως, γιὰ ὅσους κάνουν ἀπιστίες στὶς γυναῖκες τους.

ΠΙΕΡ ΝΤΕΒΩ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Γ

Εἰς τὴν Μασσαλίαν ὅπου ἀναμένεται νὰ φθάσῃ αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἡ Λουΐζα Μαρὶὲ θὰ τερματίσῃ τὴν πιὸ παράδοξη πολεμικὴ περιπέτεια, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἡ ἡρωΐς.

Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔζησε 32 ἡμέρες στὴ ζοίγκλα τῆς Ἰνδοκίνας, ὡσὰν ἕνας ἐξ ὀστρεο Ταρζὰν. Ἡ Λουΐζα Μαρὶὲ εἶναι πενήντα χρόνων, ἔχει ἀνάστημα 1 μ. καὶ 75 καὶ γιὰ καλή της τύχη, ἡ φύσις τὴν ἐφλόγισε μὲ μιὰ δίναμι 'Ηρακλέους. Αὐτὴ ἡ δύναμι τὴν ἔσωσε. Γιατὶ τὴς ἐπέτρεψε νὰ σκαῶσῃ πολλὰ φίδια τῆς ζοίγκλας πολὺ πιὸ γοντρὰ ἀπὸ τὰ μπράτσα τῆς ἡρωΐδος μας καὶ νὰ ἀμυνθῆ ἔναντίον τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἀρκτων καὶ τῶν τίγρεων, ποὺ αἰφνιδίαζουν τοὺς ἐπισκέπτας τῆς ζοίγκλας.

Γιὰ νὰ γνωθῆ, ἡ Λουΐζα Μαριὲ, ἐμφάνισε στὴν ἀνάγκη νὰ πλέξῃ φύλλα μπανανιᾶς, καὶ ἐξέβλεψε ἀπροστὰ στὸ ἀπιλιάχγείον.

— Ποῦ μοῦ πῆτε τὴ ὁδὸ, πῆτε μου πόστα σὲ ποιαν πολιν εὐρίσκομαι; Στὴ Ἀθῆνα ἢ στὴν Θεσσαλονίκη;

Τὸ παθημὰ τοῦ μοῦ θυμίζει ἕνα ἀνέλεγο ἀνέξοτο μπεκρῆδων τὰ ὁποῖα θαΐζ.ε τὸν κοπὸ νὰ σμειωθῆ ἐδῶ :

Ὁ Δημητράκης καὶ ὁ Θανάσακης τὰ ἔτσουζαν μιὰ βεσδὰ κατὶ τὸ σύνηθ.ε στὴν ταβέρνα τῆς γειτονιᾶς τους.

Ὁ Θανασάκης ἐπειδὴ εἶχε πυρ;τὸ καὶ σπεῶλθε ἀπὸ τὸ κρεββάτι γιὰ ν' ἀγοράσῃ φάρμακα, ἔξεχασε τὸ θερμόμετρο μέσα στὴν τσέπη ποὺ βδαζε τὸ ρολόϊ του.

Τὴν ὥρα τῆς κρασοποσίας ποὺ εἶχε ἀρχισεῖ ἀπὸ τὶς 6 τὸ ἀπόγευμα, ὁ ἀσθενὴς θαυμάτης τοῦ Βάκχου θυμᾶται ἐαφνικὰ ὅτι πρέπει νὰ βάλῃ τὸ θερμόμετρο στὴ μασχάλη του γιὰ νὰ δῆ πὼς πάει ὁ πυρετός τοῦ.

Ἡ ὥρα εἶναι 11 παρὰ 10.

— Δημητράκη! λέει τουαλίζοντας ἕβαλα τὸ θερμόμετρο. Κύτα τὶ ὥρα λέει τὸ ρολόϊ σου!

—11 παρὰ 10 Θανασάκη.

Μετὰ δέκα λεπτά:

—Τί ὥρα ἔγεις Δημητράκη;

—11 ἀκριβῶς ἀλλά.. δὲ, εἶμαι βέβαιος...

Καὶ ὁ Θανασάκης βγάζοντας τὸ θερμόμετρο ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ ρολογιοῦ:

—Πολὺ πίσω πηγαίνεις Δημήτρη. Τὸ δικό σου ρολόϊ λέει 11 ἀλλὰ τὸ δικό μου λέει 33½!

—Ἔγεις πυρετὸ Θανάση.

Στὴ μεταξὺ ὁ Θανάσης βγάζει τὸ ρολόϊ του ἀπὸ τὴν ἄλλη τσέπη:

—Μπᾶ σὲ καλό μου! Τὸ θερμόμετρο λέει 11.. Ἔχω ὑ-θυθεμίμα!

Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ κρασαρλογικοῦ, δελτίου τῆς πεσασμένης ἑβδομάδος, εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐμθηκαν τὸ ρόδο τῆς Κυριακῆς μόνον 200.000 ἐντόμοι καὶ ἔσνα.

Ἐκ τούτων:

Οἱ Τοὺσκοι εἶνε ἔγιναν... φέσ.

Οἱ μὲ πτ... τήρλα.

Οἱ φαρμακοποιοὶ. πῆραν

κάδες καὶ ἡ τοῦ φετεινοῦ κάποια ζη- ποὺ κάθε ν στὶς δόξες ν ἐπηρέασε ν τὴν ταν σμος νὰ χα- ἡ συνδρομὴ ἐνοοῦν νὰ ποιοῦν ἀπὸ τὸν κοστὸ. θ:ρ- χου. ποὺ ἐ- ἐπαρχία ἐ- ὑδεῖ μὲ τὲ- πρόγραμμα ἀδιοφωνικοῦ ὁδ:ἀει ὄχι ἀλλὰ καὶ τόπους ἀ-

περασμένα ἀτῆσης στὸν ἀστικὸ, καὶ ἐζοντας σὲν ἀντὸ μὶσ» κόριος! Ποῦ

μπροστὰ στὸ ἀπιλιάχγείον.

τὰ σκονάκια.

Οἱ παπάδες... ἤρθαν στὸ νῶν καὶ ἀεί.

Οἱ κιθαρισταί.. ἔγιναν κόρδα.

Οἱ μπράβοι... ἔγιναν κουμπούρα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ... κανόνι.

Οἱ "Ἄγγλοι. γκόν.

Ὁ Τζιτζιφιόντης... τζίτζιφο.

Ὁ Ἀναστολίτης... μπου ντρυθῆμ μπενίν.

Ὁ Ὀρέστης Λύσκος... Ὀρέστης Μακρῆς.

Ἐκ τούτων πάλιν:

90000 ἐμθήκαν, διὰ λόγους οἰκονομικῆς διαχρείας.

5000 ἀπὸ ψεράνα.

3000 ἀπὸ σεβντὰ (διότι τοὺς ἠπάτησε ἡ φίλη των).

2000 ἀπὸ φιλότιμο (διότι ἔ-

γνωστι, μιὰ κυρία ποὺ ἐτοίμαζε γδρευτικὸ πάστυ γιὰ τὸ δράδυ στὸ σπίτι της ἔπῃε στὴ γεοσύλλεκτη μοντέρνα ὑπηρέτρία της:

— "Ἀκουσε, Τούλα! Ἀπόψε θὰ ἔγουμε ἐδῶ στὸ σπίτι τσιάι καὶ κατόπιν χορό. Ἔχε τὸ νοῦ σου, παιδί μου, νὰ βοηθήσῃς καὶ στὰ δύο. Θέλω νὰ εἶσαι παντοῦ.

— Πολὺ καλὰ κυρία. Ἕνα πρᾶγμα μονάχα νὰ ἔγετε ὑπ' ὄψιν σας Μονάχα τὸ σουΐγκ καὶ τὴν κόγκα δὲν χορεύω. Σ' ὅλους πούς ἄλλους γοεοὺς εἶμαι ἐν τάξει.

"Ὅταν τελειώνη ἡ σουαζέ, τότε κι' ἂν ἀρχίξῃ τὸ πρεγιωτικὸ γλέντι γιὰ τὴν οἰκοδέσποιν, νὰ ποῦ θὰ ἀποχαιρετήσῃ τοὺς προσκεκλημένους καὶ θὰ ἐπα-

Ὁ μόνον

μεναν στάσιμοι καὶ δὲν ἐπῆραν αὐξήσεις.

Οἱ ὑπόλοιποι, ἀπὸ ἀπογοήτευσι ἐπειδὴ ὁ Μάδκος.. Ἐαλίστηκε καὶ δὲν μποδεῖ νὰ σταθῆ ἀέρδιος.

Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω μεθύσαντας:

Οἱ 90.000 ἔδειραν τὶς γυναῖκες τους.

3.000 ἔδειραν τὶς φίλες τους.

80.000 ἀλληλοδαρθῆκαν διότι ἦσαν δεξιοὶ καὶ ἀριστεροί.

Ἐκ τούτων πάλιν οἱ 40.000 λέγουν ὅτι ἔδειραν. 40.000 ἀριστεροὺς, καὶ οἱ 40.000 ἀριστεροὶ ὅτι ἔδειραν 50.000 δεξιούς.

Οἱ ὑπόλοιποι. ἐκοιμήθησαν ἡσύχως καθὼ ἀνήκουστες εἰς ὑπηρεσίας τῆς δημοσίας τιμέσεως.

ΣΠΙΤΙΚΑ ΓΛΕΝΤΙΑ

"Ο,τι καὶ νὰ λέγῃ, αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἕνα γλε

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
Εργα - Ημερομίσθιοι - Εισπράξεις

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ
ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΒΙΒΙΑΝ ΡΟΜΑΝΣ

Στό παρισινό περιοδικό «Σινεβόγκο ἐβδομασιαῖο ἕνα ἄρθρο ἀσυνήθου ἐμβριμότητος ἐναντίον τῆς Βίβιάν Ρομάνς. Εἰς ἀπάντησιν, ἡ καλλιτέχνις ἀπέστειλε ἕνα ἰδικόν της ἄρθρον πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιθεώρησιν μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα, ἐν εἴδει ἐπανορθώσεως. Τὸ ἄρθρον αὐτό ἀξίζει νὰ διαβασθῇ γιὰ τὴν ἐλληνίρνεια τοῦ τὰ χαρακτηρίζει καὶ τὴν ἀπλότητα τοῦ ὕφους τῆς καλλιτέχνιδος :

«Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ διαβάζω κάτι τὰ ὑβριστικὸν ἐναντίον μου. Ἡ προκειμένη περίπτωσις εἶναι ἔτι ὀδυνηρότερη, γιατὶ τὸ σχετικὸ δημοσίευμα ἀποτελεῖ κρίμα φευδους καὶ ἀληθινῶν γεγονότων, ποὺ ἐμποδίζει τὸν ἀναγνώστη νὰ βγάλῃ ἕνα συγκεκριμένο συμπέρασμα γιὰ τὸ ἄτομό μου.

» Μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνει ὅτι μερικοὶ ὁδυσσόμενοι μὲ παριστάνουν ὡς «κοινὴν γυναῖκα». Εἶμαι πρόθυμη νὰ τοὺς συνοδεύσω εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅπου θὰ διατυπώσουν ὅτι ἡ μόνη δοσολογία μου μὲ αὐτὴν ἀναφέρεται εἰς τὴν προσφυγήν μου στὴν προστασίαν της, ὅταν ἡ κακοήθεια ὁρισμένων συνενδρώπων μας μὲ ἔκανε νὰ λάβω τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθυνθῶ στὸν κόσμο μὲ τὸ παιδί μου καὶ ἐργαζόμενον σκληρὰ γιὰ νὰ τὸ ζήσω. Ἔνας ἄνθρωπος, ποὺ ἤτο δικαίωμά μου νὰ μὴ θέλω νὰ γίνω σύζυγός του, μοῦ εἶχε κηρύξει ἀμείλικτο πόλεμο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Οὐδέποτε ἐργάσθηκα ὡς «ἑνταρνίστρια» σὲ καμπαρέ. Ἤμουν καμπάρα στὸ «Μουλὲν Ρουζ» γιὰ 650 φράγκα τὸν μῆνα, καὶ ἀργότερα χορεύτρια στὴ ρεβὺ τοῦ «Ταμπαρέν». Εἶναι ἀκριβὲς ὅτι ἐπόζαρα γιὰ «Κάρτ-ποστάλ» ἀλλ' ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ σᾶς φανῇ ἀπίστευτο, αἱ σχετικαὶ φωτογραφίαι μου ἦσαν ἀποκλειστικῶς θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

» Οἱ δυστυχισμένες γυναῖκες ποὺ κεφίζουν δι' ἄλλων μέσων τὸν ἐπιούσιον, δὲν μποροῦν νὰ ποῦν ἀσφ ἐμένα, μὲ τὴν ὑπερηφάνεια ποὺ τὸ λέω : «Ἀπὸ τὰ 14 μου χρόνια, ποὺ ἀναγκάσθηκα νὰ δουλέψω, ἔως τὰ 25 μου, ποὺ ἔγινα διάσημη καλλιτέχνις, ἐργάσθηκα σκληρότατα γιὰ νὰ μὴ χρειασθῶ σὲ κανένα ἄλλον ἀπὸ τὸν κόπο μου τὸ ψωμί τῆς μητέρας μου, τοῦ παιδιοῦ μου καὶ τὸ δικό μου!»

» Αὐ ἡ Πλατεία Πιγκὸλ, μποροῦσε νὰ μήλῃση, θὰ σᾶς ἔλεγε πόσο συχνὰ εἶδε τὴν Βιβιὰν Ρομάνς νὰ τρέφεται μ' ἕνα σάντουϊτς μόνον. Θὰ σᾶς ἔλεγε ἀκόμη, ὅτι κατὰ τὶς πιὸ τραγικὲς ὥρες τῆς ζωῆς της, ἡ Βίβιάν Ρομάνς ἔκομε τὶς φλέβες της μ' ἕνα ξυράφι, χωρὶς καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὴν μεγάλη της ἀρτηρία, καὶ ὅτι μιὰ ἄλλη στιγμὴ τῆς ζωῆς της, ἐξ ἴσου τραγική, ἴσως νὰ ἐπαιτεῖλήθαμε τὸ ἐγχείρημά της, ἐπιτυχῶς αὐτὴ τὴ φορά, ἀν δὲν εἶχε τὴν εὐθύνη τοῦ παιδιοῦ της, ποὺ χρειαζόταν τὴν προστασία της.

» Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη κανένας δὲν ἐνδιαφέρθηκε ἀν μιὰ γυναῖκα ποὺ δούλευε 14 ὧρες τὸ 24ωρο, μποροῦσε νὰ χορτάσῃ μ' ἕνα σάντουϊτς. Κανένας δὲν ἀνησύχησε γιὰ τὴ χλωμάδα καὶ τὴν ἰσχνότητά της. Κανένας δὲν ἔκανε τὴν ὑπερασπίσθηκε ὅταν τὴ ἐπέδαλλαν ἀδίκως πρόστιμα δυσανάλογα μὲ τὶς ἀποδοχές της. Ἡ Ἰδία οὐδέποτε ἐζήτησε βοήθειαν ἀπὸ κανένα. Ἡ σύντομη πεῖρα τῆς ἀπὸ τὴ ζωὴ τὴν εἶχε διδάξει ὅτι ὅσο πιὸ ἀνίσχυρος καὶ φτωχὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τόσο λιγότερο πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ στοὺς ἄλλους, ἀν δὲν ἔχῃ τὴν διάθεσι νὰ κάνῃ συμβιδασμοὺς γιὰ τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἤμουν ἀνίκανη.

» Εἴτε πεινοῦσα, εἴτε χόρταινα, εἴτε ζοῦσα, εἴτε πέθαινα, κανεὶς δὲν ἐνδιεφέρετο γιὰ μένα. Περιέργως ἀρκετὰ ἄτομα ἐξεδήλωσαν ζωηρότατον ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς πράξεις μου καὶ γιὰ τὴ ζωή μου, μόλις ἡ τύχη ἄρχισε νὰ μὲ εὐνοῇ. Ὁρισμένως θὰ ἀδιαφορούσα γι' αὐτὸ τὸ τόσο καθυστερημένο ἐνδιαφέρον, ἀν δὲν ἤταν συνδυασμένο μὲ τὴν μεγαλύτερη κακεντρέχεια. Ποτὲ δὲν κακολόγησα οὔτε ἐπείρασα κανένα κακὸ ἢ κακία ποὺ μοῦ ἔδειξαν μερικοὶ ἄνθρωποι ἐκ τῶν ἐξεχόντων κινηματογράφων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπαραδέχτου φόβου τῆς δόξης μου, μοῦ προξένησε ὀδυνηρότατη ἐκπλήξι, γιατὶ ἤταν κατὶ ἄνευ προηγουμένου. Ἀκόμη καὶ καλλιτέχνιδες ποὺ ἀνεδείχθησαν ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη, ποὺ δὲν ἐπάλαψαν σκληρὰ ὅπως ἐγώ, ἀπὸ τὰ 14 μου χρόνια, δὲν συνήντησαν τὴν ἀντίδρασι καὶ τὴν κακὴ θέλησι ποὺ ἔδειξαν σὲ μένα μερικοὶ ἄνθρωποι, παρ' ὅλον ὅτι δὲν τοὺς ἔδωκα ἀφορμὲς δυσαρεσκείας.

» Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὸ τί ἔγινε ὅταν ἐφθασε ἡ μέρα ποὺ μπόρεσα ἐπὶ τέλους νὰ σκεφθῶ γιὰ τὴν ἐαυτό μου, νὰ ρυθμίσω τὴ ζωή μου ὅπως θεωροῦσα καλύτερα γιὰ μένα. Ἡ ἐλευχὴ τὴν ὁποία ἔκανα ἔγινε ἀντικείμενο γιλίων ἐπικρίσεων. Μὲ ποιὸ δικαίωμα, παρακαλῶ ; Πάντως ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ἠκουσα τὸ ἐξ ἀμάξης ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δὲν τοὺς ἐξίπταρα τίποτε, οὔτε καὶ τοὺς ρώτησα ἀν ἐνέκριναν ἢ ὄχι τὶς αἰσθηματικές μου προτιμήσεις. Ἐπωφελοῦμαι τὴς παρούσης εὐκαιρίας γιὰ νὰ τονίσω ὅτι ὁ ἄνθρωπος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο, διατηρεῖ τὴν ἀπόλυτη ἐκτίμησί μου, σὰν ἄνθρωπος ποὺ φέρεται παντοῦ καὶ πάντοτε ἔντιμα καὶ μὲ ἄμφιγη εὐγένεια.

» Ὅσο γιὰ τὶς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ μερικῶν ἄλλων συναθρώπων μας, δὲν πρόκειται νὰ τὶς ἐκθέσω σ' αὐτὴ τὴ στήλη. Δὲν τὶς νοιάζω τόσο ἐνδιφέρουσες. Πάντως τὸν ὀφείλω καὶ προσιάζω ὅσα ἔκανα ἔνα σφάλμα στὴ ζωή μου : Τὸ νὰ μὴ καταλάβω ἐγκαίρως, πῶς ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς ἥσυχος καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὴν εὐτυχία του (ὅταν ἀξιοθῇ νὰ τὴν ἔρθῃ), εἶναι νὰ ζῇ κατὰ μόνας ὥστε ν' ἀποφύγῃ σχόλια ἐξ ἰσου θυσάρεστα καὶ ποριτά.»

ΒΙΒΙΑΝ ΡΟΜΑΝΣ

Η ΡΙΤΑ ΧΕΫΓΟΥΟΡΘ ΚΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ

Ὅταν ἡ Ρίτα Χέϋγουορθ ἐπέστρεψε προσφάτως στὸ Χόλλυγουντ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, τὴν ἐπερίμενε μία πολὺ εὐχάριστη ἔκπληξις. Ἡ δημοφιλὴς καλλιτέχνις, χάριν τῆς κορούλας της Ρεβέκκας, σὲ κάθε εἴ ρωπαϊκὴ πρωτεύουσα ποὺ περνοῦσε, μάθαινε κ' ἕνα τραγοῦδι στὴ γλῶσσα τοῦ τόπου καὶ τὸ τραγουδοῦσε ἀπὸ τὸ μικροφώνο ἀποτυπώνοντάς τὸ σὲ δίσκο. Εἰς κάθε δίσκον ἡ Ρίτα Χέϋγουορθ ἐπρόσθετε δυὸ τρεῖς τουφεφὲ φρόσεις γιὰ τὸ παιδί της καὶ τοῦ ταχυδρομοῦσε τὴν φωνογραφικὴ πλάκα ἀεροπορικῶς.

Ὁ τελευταῖος δίσκος ποὺ ἔλαβε τὸ κορίτσάκι ἐτελείωνε μὲ τὰ λόγια: «Ρεβέκκα μ' λείπεις πολὺ στὴ μητέρα σου, Νὰ ἔσαι φρόνιμη καὶ θὰ ἔρθω γρήγορα νὰ σὲ φιλήσω.

"Ὅταν ἡ Ρίτα Χέϋγουορθ ἐνόησε στὸ Χόλλυγουντ, ἡ κορούλα της ἦν ὑποδεχτῆκε τραγουδώντας τὴς ἀλληλοδιοδόχους μία γαλλική, μία ἀλλανδική καὶ μία ἰταλική καντσονέττα, ποὺ ἡ μικρὴ Ρεβέκκα τὶς εἶχε μάθει ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὶς πολλὲς φορὲς ποὺ ἔβαζε τοὺς δίσκους στὸ γραμμόφωνο γιὰ ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς ἀγαπημένης της μητέρας.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΡΩΤΣΙΛΔ ΠΑΙΖΕΙ ΥΠΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Μία νεαρὰ καλλιτέχνις 19 χρόνων, κατόρθωσε νὰ κρύψῃ ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸ τὴν πραγματικήν ταυτότητά της. Κανένας ἐξ τῶν στούντιο τοῦ κινηματογράφου δὲν ὑπωπτεύθηκε ποτὲ, ὅτι ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νικὸλ Λερουὰ, ἐκρύπτετο ἡ κόρη τοῦ Τζαίημς Ἐρίκου Ρῶταιλδ, ἑνὸς ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου.

Ἡ Νικὸλ γιὰ Ρῶταιλδ, ἄλλαξε ὄνομα γιὰ δύο λόγους. Πρῶτον γιατὶ θὲ ἤθελε νὰ νοιώσῃ ὁ κόσμος ὅτι μετεχειρίζετο τὸ ἀριστοκρατικὸ ὄνομα τοῦ Βαρόνου πατρὸς της καὶ τὴν αὐτάνη τοῦ πλουτου του γιὰ νὰ ἐπιδληθῇ στὸν κινηματογράφο. Δεύτερον γιατὶ τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομά της δὲν ἔπναι πολὺ εὔηχον.

Ἐπὶ χρόνια, οἱ συμμαθήτοιές της εἰς τὴν δραματικὴν σχολὴν, ἀγνοοῦσαν ὅπως ἀγνοῦσα καὶ αἱ συνάδελφοί της εἰς τὸν κινηματογράφον, ὅτι ἡ Νικὸλ Λερουὰ, ἦταν ἔγγονή τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸ περίφημο παρισινὸ θέατρο Πιγκὰλ, γιὰ νὰ παίξῃ εἰς αὐτὸ ἡ φίλη του ἠθοποιὸς καὶ ἡ ὁποία, ὅταν διεκόψῃ τὸν σύνδεσμό του μὲ τὴν καλλιτέχνιδα, ἐκράτησε τὸ περίφημο αὐτὸ θέατρο κλειστὸ, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ κέρδη του. Ὁ παπποῦς τῆς Νικὸλ γτὲ Ρῶταιλδ, Βαρόνος Ἐούβιος γτὲ Ρῶταιλδ, ἔγκαισε καὶ θεατρικὴ Ἔγγα τὰ ὁποῖα παρουσίαζε στὸ κοινὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀνδρέας Πασκάλ. Ὁ θεῖος τῆς Νικὸλ, Φιλιπποε γτὲ Ρῶταιλδ, γράφει τώρα ὑποθέσεις κινηματογραφικῶν ἔργων, ἐπίσης ὑπὸ ψευδώνυμον.

"Ὅσο γιὰ τὴν ἀνηψιά του, ποὺ δὲν τοῦ ἐζήτησε κἀν νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ γιὰ τὴν ἀνάδειξί της στὸν κινηματογράφο, πρόκειται νὰ ὑποκριθῇ ἕνα δραματικὸν ρόλον εἰς μίαν ταινιαν μὲ θέμα τὴν ζωὴν στὴ Γαλλία ἐπὶ γερμανικῆς κατοχῆς. Ὁ σάλος αὐτὸς ἀνετέθη εἰς τὴν Νικὸλ γτὲ Ρῶταιλδ γάρις εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν της καὶ μόνον, δεδομένου ὅτι κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἐγνώριζε εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους, ποίον μεγιστόνας τοῦ πλουτου του γιὰ νὰ ἐπιδληθῇ στὸν κινηματογράφο. Δεύτερον γιατὶ τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομά της δὲν ἔπναι πολὺ εὔηχον.

Ο ΜΩΡΙΣ ΣΕΒΑΛΛΙΕ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ

Ὁ Μωρὶς Σεβαλλιὲ ποὺ βρίσκεται τώρα στὴν Ἀμερικὴ, ἐνεφανίσθη εἰς ἕνα κέντρον τοῦ Μαϊάμι τῆς Φλωρίδος μὲ ἀμοιδὴν 5.600 δολλαρίων γιὰ κάθε παράστασιν. Εἶναι τὸ μεγαλύτερο ποσὸν τὸ ὁποῖο ἔλαδε ποτὲ καλλιτέχνης στὸν Νέο Κόσμο δι' ἑκάστην ἐμφάνισιν τοῦ. Δυστυχῶς ὅμως τὸ κέντρον ποὺ πα ρουσίασε τὸν Σεβαλλιὲ, ἔκλεισε πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συμβολαίου των, καὶ εἶναι ποὺ ἀμφιδολον ἂν ὁ Σεβαλλιὲ θὰ δρῇ ἄλλον ἐπιχειρηματία νὰ τοῦ προσφέρῃ μιὰ τέτοια ἀστρονομικὴ ἀμοιδή.

Εἰς τὸ Ντητρόϊτ, τὸ Συνδικάτον τῶν Μουσικῶν, ἐζήτησε νὰ ἀναγορευθῇ στὸν Μωρὶς Σεβαλλιὲ νὰ χρη σιμοποιῆσῃ ὡς ἀκουστικαστὲς τὸν τραγουδιῶν του, τὸν Γάλλον πιανίστα καὶ νὰ ἐπιβληθῇ στὸν δημοφιλῆ ἠθοποιὸν, ἡ πρόσληψις ἑνὸς Ἀμερικανοῦ πιανίστα, μέλους τοῦ Συνδικάτου τῶν Μουσικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Πρὸ ἑλίγων ἡμερῶν, κατὰ τὴν διάσκεψιν μιᾶς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβαλλιὲ στὸν Σὰρλ Μπουαγιὲ στὸ Χόλλυγουντ ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀστέρος αὐτοῦ διέκοψε τὴν συνομιλίαν τῶν δύο καλλιτεχνῶν λέγοντας :

— Ὑπάρχει ἔξω ἕνας κύριος, ποὺ ἐπιμένει νὰ δῇ ἀμέσως τὸν κ. Σεβαλλιέ.

— Δὲν θέλω, νὰ δῶ δημοσιογράφους. Βρίσκομαι ἐδῶ ἰνκογνίτο, ἐφώναξε ὁ Σεβαλλιὲ μὲ θυμό.

Ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης τοῦ Μπουαγιὲ ἐπέμενε!

— Ὁ κύριος ποὺ σᾶς ζητεῖ, δὲν εἶναι δημοσιογράφος. Ἔπτε ὅτι καὶ μία δολλαρὶς δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ σᾶς δῇ, καὶ πρόσθεσε, ὅτι σᾶς περιμένει 15 δολλάρια χρόνια.

Ὁ Σεβαλλιὲ συνεκινήθη ἀπὸ τὰ ἐνδειξὶ τέτοιου θαυμασμοῦ καὶ ἐτόιμασε τὸ στυλὸ του γιὰ νὰ γράψῃ μιὰ ἀφιέρωσι στὸν ἀγνωστο ἐπισκέπτη του. Ὅταν ὅμως παρουσιάστη κε ἐνδιαφέρον τὸ ὄνομα τοῦ Σεβαλλιέ, ἐκλεισε πρὸ τῆς λήξεως τοῦ συμβολαίου των, καὶ εἶναι ποὺ ἀμφιδολον ἂν ὁ Σεβαλλιὲ θὰ δρῇ ἄλλον ἐπιχειρηματία νὰ τοῦ προσφέρῃ μιὰ τέτοια ἀστρονομικὴ ἀμοιδή.

Μία στάδο θὰ... στραγγαλισθῇ τὸν Μάρτιον, ἀπὸ τὸν σύζυγόν της —προφητεύει ὁ ἄγγελος κακῶν, καὶ συνχγίζει: Τὸν Μάϊον δυὸ καλλιτέχνιδες τοῦ κινηματογράφου, ἀποθάνουν ἀπὸ ἀεροπορικὸ δυστύχημα. Μία ἐκρῆξις σὲ στούντιο ἐν ὥρᾳ ἐργασίας, θὰ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν ἑπτὰ ἀτόμων. Τὸν Ἰούνιον, τὸν Ἰδιο μῆνα, θὰ αὐτοκτονῆσῃ μία ἀπὸ τὶς δημοφιλέστερες ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ. Ἄλλη γνωστοτάτη καλλιτέχνις τοῦ κινηματογράφου, θὰ καταδικασθῇ ἐπὶ διενεργείᾳ λαθρεμπορίου.

Γιὰ νὰ παρηγορῆσῃ δμως τὸν κοσμάκη, ὕστερα ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς τραγικὲς προφητεῖες τοῦ, ὁ μάντης τοῦ Χόλλυγουντ προαναγγέλλει:

Ὁ Τάϋρον Πάουερ θὰ νυμφευθῇ ἐπὶ τέλους τὴν Λάνα Τέρνερ, νὰ ἡ συχάσωμε ἀπ' αὐτὸ τῷ ζήτημα ποὺ βαρεθήκαμε πιὰ νὰ τ' ἀκούμε.

Ἡ "Ιγκριδ Μπέργκμαν θὰ κινδυνεύσῃ νὰ χωρίσῃ, ἀλλ' ἐν τέλει θὰ συμφιλιωθῇ μὲ τὸν ἄνδρα της.

Ἡ καρδιάρα τῆς Σίολεϊ Τέμπλ θὰ τερματισθῇ μὲ τὸ φίλμ ποὺ ἑτοιμάζει κατ' αὐτάς.. Δὲν πρόκειται νὰ ξαναπαίξῃ στὴν κινηματογράφο — προφητεύει ὁ μάντης

Τέλος, προαναγγέλλει, ὅτι τὸ 1948 θὰ ἀνοδεῖξῃ ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη κάποιαν ἀντέλιας ἀγνωστη ἠθοποιὸ εἰς ἀστέρα.

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ἰδοὺ τὸ μυστικό μας!
Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγ. Κωνσταντίνου 12
Τηλ 53-100
Σημ — Αἱ προσκομίζουσαι τὸ παρὸν πόκομια, λαμβάνουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

— Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Νέας Καληδονίας θεωροῦν ὡς μεγάλο ἀμάρτημα νὰ διακόψουν τὸν ὕπνο ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἐστω καὶ ἂν προσεγγίζῃ ἡ ὥρα τῆς ἐργασίας του. Τῆς ἰδίας γνώμης εἶναι — ὡς γνωστὸν — καὶ οἱ ἀνὰ τὸν κόσμο μαθηταί, ἰδιως ὅταν πλησιάζῃ ἡ ὥρα νὰ πάνε στὸ σχολεῖο.

— Ἀκόμα καὶ ποὸ τοῦ πολέμου, τὰ 2)4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς, ὑπεσιτίζοντο, συμφωνα πρὸς σχετικὴν στατιστικήν.

Σήμερον ὑποσιτίζονται τὰ 3)4 τῶν ἀνθρώπων.

— "Ενας Ἀμερικανὸς ντέτεκτιβ δεδαιώνει, ὅτι ἂν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ δαδίζει ἀξιοπρεπῶς, ἔληθῆ ἀπὸ σφαῖρα, θὰ πέσῃ ὀπωσδήποτε μπροστὰ, εἴτε τὸν ὑπωσδήποτε μπροστὰ, εἴτε ἀπὸ τὴν πυροδολίσαν κατὰ μέτωπον, εἴτε ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ὁ ἴδιος Ἀμερικανὸς ντέτεκτιβ προσθέτει :

— "Οποιος δυσπιστοῖ περὶ τῆς ἀκριδείας τῆς διαδεδαιώσεώς μου αὐτῆς, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ὑποδληθῆ σ' ἕνα σχετικὸ πείραμα !...

— Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, γνωστοποιεῖ ὅτι οἱ εἰσαγόμενοι κατ' ἔτος εἰς Ἡνωμένας τῆς διαδεδαιώσεις ἀνέρχονται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 250·000 ἄτομα. Ἡ στατιστικὴ παρέχει ἀνε...

Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΛΟΥ ΧΑΡΙΣΜΑΝ

Ὁ ἀντίπαλος τοῦ Κάρλου Χαρισμαν, ὁ ὁποῖος ἐκρίθη ἀνάξιος νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ἑλλάδα στὴν ἐφετινὴ ἐπιθεώρησιν τῆς Ἀθήνας, ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ θὰ ἐμφανισθῆ ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀττικὸν» μὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἀλέξ Σακελλαρίου «Ἀθήνα ἀγαπᾶ».

Τὰ χρώματα καὶ ἡ Τύχη μας

"Ολες σας λίγο πολὺ θὰ ξέρετε τὴν ἱστορία τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἑταίρας Θαΐδος, ἡ ὁποία δοτεσα ἀπὸ μιὰ δεδοτη ζωὴ, παρεδλήθη τὸ μοναγικὸν σχῆμα, καὶ ἔγινε ἁγία. Ὁ Ἀνατόλ Φρὰνς μᾶς εἶπε περὶ αὐτῆς, στὸ ἀθάνατο μυθιστόρημα ποὺ τῆς ἀφιέρωσε: «Ἡ Θαΐς εἶχε Μαοὶ ἕνα ἐξαίρετον πανίτα χρόνων. ἔχει ἀνάστημα 1 μ. καὶ 75 καὶ γιὰ καλή της τύχη, ἡ φύσις τὴν ἐπροίκισε μὲ μιὰ δίναυλ. Ἡρακλέους. Αὐτὴ ἡ δύναμι τὴν ἔσωσε Γιατὶ τῆς ἐπέτρεψε νὰ σκοτώνῃ παλλὰ φίδια τῆς Ζούγκλας πολὺ πιὸ χοντρὰ ἀπὸ τὰ μπράτσα τῆς ἡρωΐδος μας καὶ νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἄφρων καὶ τῶν τίγρεων, ποὺ αἰφνιδιάζουν τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ζούγκλας.

Γιὰ νὰ γτυθῆ ἡ Λουΐζα Μαοὶέ, εἰρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ πλέξῃ φίλλα μπαναναίας, καὶ ἐλλείψει ἄλλης τεοφῆς, συνετηρεῖτο μὲ ἔξοτικοὺς κ:ρούς καὶ ρίζες, ὅπου καὶ γιὰ τὸ πρόδλημα τῆς στέγης, ἡ Λουΐζα Μαοὶέ τὸ ἔλυσε φτιάνοντας μιὰ καλύδα μὲ καλάμια. Ἡ ἀπιστευτη περιπέτεια τῆς ἡρωΐδος μας, ἀρχισε τὴν 9 Μαρτίου 1945 Σιέϋγου ὑπαξιωματικοῦ τοῦ Ἀποικιακοῦ Στρατοῦ τῆς Γαλλίας, ἡ Λουΐζα Μαοὶέ ἔφθασε κατὰ τὸ ἔτος 1938 εἰς Χανοῖ, μὲ τὰ δυὸ παιδιά της. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἀνθυπασπ.ποῦ, ἀγνοοῦσε ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸ, ὅτι σὲ ἀπόστασι ὀλίγων μόνον χιλιομέτρων τοῦ Χανοῖ, ἀρχιζε ἡ ζούγκλα, ὅπου ἐυρωλεῖτουν τόσοι κίνδυνοι τὼν ὁποίων ἐπέτρωτο νὰ ἀποκρήσῃ μίαν ἡμέρα τὴν πεῖραν.

Τὴν 9ην Μαρτίου 1945 οἱ Ἰάπωνες ἐξαπέλυσαν νέον ἐπίθεσιν. Ἠκολούθησε ἡ κατάλληψις τῆς Ἰνδοκίνας. Ὁ ἀνθυπασπιστὴς Μαοὶέ, διετάχθη νὰ ὀπισθωχωρήσῃ μετὰ τῶν γαλλικῶν στρατιωτικῶν ἰθαγενῶν τμημάτων. Ἐφθασε εἰς τὸ Χανοῖ, ἡ ὑπαξ ὀματικὴς ἤτο ἐπιτεταμένη. Ἐνῶ ἡ σύζυγός του θὰ εἶχε φονευθῆ κατὰ τὴν ἐξέγερσι τῶν ἰθαγενῶν. Ἐν τούτοις ἔκανε διδήματος οὕτως ὥστε νὰ πληροφορηθῆ τὰς συνθήκας τοῦ τέλους της. Ἀλ' σχετικοὶ πληροφορίαι τὰς ὑποδαστὰς κατεφθάσαν ἀντιφατικαί. Δυὸ ὁλόκληρα ἔτη μετὰ τὴν ἐπανιόστασιν τοῦ Βιὲτ — Νάμ, ἡ ἀνθυπασπιστὴς Μαοὶέ, ἐλαδεν ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Λίγκ — Κέιμ, τὸ ὁποῖον τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ἡ αὐζυγός του Λουΐζα ἐθρίσκετο ἐν ζωῇ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Εἰς τὴν Μασσαλία ὅπου ἀναμένεται νὰ φθάσῃ αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἡ Λουΐζα Μαοὶέ θὰ τοματίσῃ τὴν πιὸ παραδοξῆ πολεμικὴ περιπέτεια, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἡ ἡρωΐς.

Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔζησε 32 μῆνες στὴ ζούγκλα τῆς Ἰνδοκίνας ὡσὰν Μαοὶέ ἕνας ἄνερ τοῦ Ταρζὰν, Ἡ Λουΐζα ἀνάστημα 1 μ. καὶ 75 καὶ γιὰ καλή της τύχη, ἡ φύσις τὴν ἐπροίκισε μὲ μιὰ δίναυλ. Ἡρακλέους. Αὐτὴ ἡ δύναμι τὴν ἔσωσε Γιατὶ τῆς ἐπέτρεψε νὰ σκοτώνῃ παλλὰ φίδια τῆς Ζούγκλας πολὺ πιὸ χοντρὰ ἀπὸ τὰ μπράτσα τῆς ἡρωΐδος μας καὶ νὰ ἀμυνθῆ ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων τῶν ἄφρων καὶ τῶν τίγρεων, ποὺ αἰφνιδιάζουν τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ζούγκλας.

Ἡ μητέρα αὐτὴ ἔζησε στὴν ζούγκλα ἀὰν τὸν Ταρζὰν.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς ἰδίας, τὴν 9ην Μαρτίου 1945 γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον ἀπὸ τοὺς ἀγρὲς δὸν ἀδιακόπους δομδαρδισμοὺς τῶν Ἰαπώνων, ἡ Λουΐζα Μαρ ἐ. ἠναγκάσθη νὰ κατευθυνθῆ μόνη πρὸς τὴν Ζούγκλαν. Λόγῳ δμως τοῦ ὅτι ἀρκετὰ δόμδαι ἔπιπταν καὶ εἰς αὐτὴν, ἡ ἀτυχὴς Γαλλίδα ὑπεχρεώθη νὰ εἰσδύσῃ στὴν καρδιὰ τοῦ ἀγρίου δάσους. Οὕτω μετὰ ἑξαήμερον ἐξαντλητικὴν πωείαν, ἡ σύζυγος τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ Μαοὶέ, ἔφθασε εἰς Γιὲν — Μπάϊ, 150 χιλιομετρα δοσιοδυτικῶς τῆς πόλεως Χανοῖ. Ἡ Γαλλὶς φυγάς, συνήντησε εἰς Γιὲν — Μπάϊ ἕνα εὐσπλαγνικὸν Μανδαρίνον, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη νὰ τὴν κρύψῃ ἀπὸ τὶς ἀπιστεύτους ταλαιπωρίαις τῆς. Ἐπὶ ἕξι ἑδδομάδες ἡ Λουΐζα Μαοὶέ ἔκρυδε τὴν ἀνάγκην νὰ τρα-ἐῆ τὰ παιδιά της, ποὺ δρίσκονται στὴ Γαλλία. Ποὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἐπεδιδάσθη ποὸ ἡμερῶν γαλλικοῦ ὑπερεκκεανίου καὶ ἀγκυροβόλησε στὴ Μασσαλία, ὅπου αἱ ἀρχαὶ ἐνδιαφέρονται νὰ ἀκούσουν τὴν ἱστορία τῆς ἡρωΐδος μας. Ἡ Λουΐζα Μαοὶέ ἀνακάσθη νὰ τραβῆ ἐκ νέου εἰς φυγὴν καὶ νὰ ζήσῃ διὰ τῶν ἰδίων τῆς μέσων. Τοῦτο ἤτο ποὸ δόσκολον. Δεδομένου ὅτι ἤτο ὑποχρεωμένη νὰ κρύδεται Πειραιῶτη λοιπὸν δέχεται καὶ μὴ δὲ τὸ ὑπόγειον ἐξωτικοῦς κορμοὺς ἐξ τὸ ζῆν.

Τέλος τὴν 7ην Νοεμδρίου 1947, ὁ ὑπαλλαγὸς Μισέλ, ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς περιπετείας τῆς κατὰ τὴν ἀπελλθέρωσιν τῆς περιφερείας ἐκείνης. "Ὅταν μετὰ ἀσκετὼν ἡ

3 ΜΕΡΕΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ!

Νουβέλλες 1948

Ἀ-Μύλλερ

Ο διευθυντὴς Μπράουν σηκώθηκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του κι' ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ ντέτεκτιβ γεμάτος χαρά.

— Σὲ τί χρωστᾶ ἡ Σκότλοντ Γίαρντ τὴν τιμὴ αὐτή, Νόρντ ; Δὲ μπορῶ βέβαια νὰ φανταστῶ πὼς ἤρθες μόνο γιὰ τὰ ὡραῖα μου... μάτια!

— Ὄχι, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ γελώντας, ἂν καὶ χαίρω πολὺ που σὲ ξαναβλέπω, Μπράουν, καὶ θὰ ἔχω ἴσως τὴν εὐκαιρία νὰ συνεργαστῶ μαζί σου.

— Χμ! Κατάλαβα. Ἤρθες γιὰ τὴν ὑπόθεση Σαουθερν.

— Ναί, Μπράουν, εἶπε σοβαρὰ. Ἤρθα ν' ἀποδείξω πὼς ὁ Μπίλ Σάουθερν εἶναι ἀθῶος. Νὰ προσπαθήσω τουλάχιστον...

— Ἀγαπητέ μου Νόρντ, μοῦ φαίνεται πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ θὰ κατορθώσεις τίποτα, ὅσο ἔξυπνος καὶ ἂν εἶσαι. Δὲν εἶμαι ἐπιπόλαιος καὶ δὲν παίρνω κάθε ἔνδειξη γιὰ ἀπόδειξη ἑνοχῆς. Στὴν περίπτωση ὅμως αὐτὴ δὲ χωρεῖ κουμπὶ ἀμφιβολία. Ἔχει δγεῖ ἄλλωστε καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου, ποὺ τὸν καταδικάζει σὲ θάνατο. Ἔχεις μονάχα τρεῖς μέρες καιρό, Νόρντ!

— Ὁ ντέτεκτιβ σώπασε κάμποσο συλλογισμένος καὶ κατόπιν εἶπε :

— Ἔχεις τὴν καλοσύνη, Μπράουν, νὰ μοῦ διηγηθεῖς τὴν ὑπόθεση ; Δὲν ξέρω σχεδὸν τίποτ' ἄλλο, ἐκτὸς πὼς ὁ Μπίλ Σάουθερν εἶναι φίλος μου. Χθὲς γυρίζοντας στὴ Στοκχόλμη βρῆκα ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὴ Σιβύλλη Χέντερσον, ποὺ μοῦ ζητᾶ τὴν συνδρομή μου. Δὲν ἤξερα τίποτε, ἀλλοιώς δὲ θὰ ἐρχόμουν τόσο ἀργά.

— Ἄκουσε λοιπόν, Νόρντ, τὰ γεγονότα, καὶ κρίνε : Οἱ ἐξάδερφοι Μπίλ καὶ Ἔρνστ Σάουθερν εἶχαν προσκληθεῖ σὲ μιὰ ἑσπερίδα τοῦ πλουσίου κυρίου Χέντερσον. Ἦταν Σαββατόβραδο κι' ὅλοι περίμεναν ν' ἀναγγείλθοῦν οἱ ἀρραβῶνες τῆς Σιβύλλης Χέντερσον μὲ τὸν Ἔρνστ ποὺ εἶχε προτιμήσει ἀπὸ κοιρό ἡ Σιβύλλη.

Οἱ δυὸ ἐξάδερφοι ἤρθαν ἀργότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους προσκαλεσμένους. Ἐνῶ ὁ Ἔρνστ χαιρετοῦσε τὸν κ. Χέντερσον, ὁ Μπίλ, ποὺ στεκόταν δίπλα στὴ Σιβύλλη ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι τὴς δύο ποτήρια μὲ βερμοὺτ. Τὴν εἶχε ὁ ἴδιος παρακαλέσει νὰ τοὺς δώσει βερμοὺτ γιατὶ τὸ στομάχι καὶ τῶν δύο, τοῦ Ἔρνστ καὶ οὐτοῦ, δὲν ἦταν σὲ καλὴ κατάσταση, ὅπως εἶπε. Ὁ Μπίλ ἀκούμπησε τὰ ποτήρια σ' ἕνα τραπεζάκι. Ἔφερε τὸν Ἔρνστ ἐκεῖ, τοῦ ἔδωσε τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο τὰ ἤπιε μέχρι κάτω ὁ ἴδιος. Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἄνοιγαν οἱ πόρτες τῆς τραπεζαρίας ὁ Ἔρνστ ἔβγαλε μιὰ στιγανὴ φωνὴ καὶ σωριάστηκε στὸ πάτωμα κατακτίτρινος, στριφογύρισε μὲ σπασμοὺς καὶ σὲ λίγο ἔμεινε ἀκίνητος. Ὁ Μπίλ βρισκόταν κι αὐτὸς σὲ κακὴ κατάσταση, κατιδρώσε ὅμως μὲ πολλὴ προσπάθεια νὰ στηριχθεῖ ὄρθιος. Ὅταν ἔφθασε ὁ γιατρὸς διεπίστωσε ἀμέσως τὸ θάνατο τοῦ "Ἔρνστ κι' ἔστειλε τὸν Μπίλ στὸ νοσοκομεῖο, ὅπου καταρθώσαν νὰ τὸν σώσουν, ἀδειάζοντας τὸ περιεχόμενο τοῦ στομαχιοῦ του. Τὸν συνέλαβαν ὅμως κατόπιν γιὰ δολοφόνο τοῦ ἐξαδέρφου του "Ἔρνστ, ἐπειδὴ στὴν τσέπη τοῦ φράκου του βρῆκαν ἕνα χαρτάκι μὲ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ δηλητηρίου μὲ τὸ ὁποῖον δηλητηριάσθηκε ὁ Ἔρνστ. Καὶ ὁ Μπίλ εἶχε ἕνα μέρος ἀπὸ αὐτὸ μέσα στὸ στομάχι του, ὄχι ὅμως τόσο ὥστε νὰ τοῦ φέρει τὸ θάνατο.

Δὲν πάρωρτήσαμε φυσικὰ μόνο σ' αὐτό, μὰ ἐξήτησαν καὶ τὴν αἰτία. Ἤταν γνωστὸ πὼς τὰ ξαδέρφια ἀγαπιόνταν σὰν ἀδέρφια πρωτήτερα. Μὰ ἀγαποῦσαν καὶ οἱ δύο τὴ Σιβύλλη, κι αὐτὴ προτίμησε τὸν "Ἔρνστ. Ὁ πατέρας τῆς δὲν ἔφερε ἀντίρρησι, ἐπειδὴ ὁ Ἔρνστ ἄρχισε νὰ γίνεται γνωστὸς μὲ τὴν ἀνακάλυψη ἑνὸς σπουδαίου θεραπευτικοῦ φαρμάκου.

— Ἀνακάλυψη τοῦ "Ἔρνστ ; ρώτησε ἀπότομα ὁ Χόλγκερ Νόρντ. "Ὄχι, ἀγαπητέ μου κ. Μπράουν! Ἡ ἐφεύρεση ἤταν τοῦ Μπίλ. Μὴ κυττάξεις ἔτσι δυσπιστα. Σοῦ εἶπα καὶ προτήτερα ὅτι εἶμαι φίλος τοῦ Μπίλ. Σπουδάζαμε μαζὶ στὴν Ὀξερόρδη καὶ κατοικούσαμε μαζί. Ξέρω τὸν Μπίλ καὶ τὸν "Ἔρνστ ὅπως τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου. Ἐγὼ ἐσπούδαζα Νομικά, ἐκεῖνος Χημεία. Μὲ τὸν Μπίλ διετήρησα πάντοτε τὴν παλιὰ φιλία, μόνον ποὺ δὲ βλεπόμαστε τακτικά. Πρὶν ἀπὸ ἑξὴ μῆνες μοῦ ἔγραψε πὼς εἶχε τελειώσει τὶς ἔρευνές του καὶ εἶχε ἀνακαλύψει τὸ φάρμακο ποὺ χρόνια, καθὼς ἤξερα, προσπαθοῦσε ν' ἀνακαλύψει. Θὰ ἐξακολουθοῦσε ὅμως λίγον καιρὸ ἀκόμη τὰ πειράματά του καὶ μετὰ θὰ τὰ ἀνεκοίνωνε. Πρὶν ὅλα σφίξουν τὴ θέσι τὴν ἀνακάλυψη στὴ Στοκχόλμη. Μοῦ εἶπε πὼς μόλις γυρίσε ἀπὸ τὸ ταξίδι ποὺ εἶχε κάνει γιὰ δουλειὲς τοῦ ἐργοστασίου στὸ ὁποῖο ἐργαζόταν, θὰ ἐκχωροῦσε τὴν ἐφεύρεσή του στὸ ἰδιο τὸ ἐργοστάσιο. Τὸν ἔρηκα ὅμως πολὺ μελαγχολικὸ καὶ κατάλαβα τί συ ἀβαίνε μέσα του. Ἡ Σιβύλλη ποὺ ἀγαποῦσε εἶχε προτιμήσει τὸν "Ἔρνστ. Αὐτὸς ἤταν ἐξυπνος, καλὸς γιὰ συντροφιές, δὲν εἶχε ὅμως τὸν χασκατήρα τοῦ Μπίλ.

— Ἄκουσα κι ἐγώ, Νόρντ, νὰ λέγουν με ρικοὶ πὼς ἡ ἐφεύρεση ἤταν τοῦ Μπίλ, ἀλλὰ δὲν τὸ πίστεψα. Ὅταν ὁ Μπίλ γύρισε ἀπὸ τὴ Σουηδία, ἤστερα ἀπὸ δύο μῆνες, ἐ"Ἔρνστ ἤταν πιὰ διάσημος ἐξ αἰτίας τῆς ἀνακαλύψε ὡς του. Ὁ Μπίλ ἔγινε ἕξω φρενῶν κι ἔτρεξε ἀμέσως καὶ βρῆκε τὸν ἐξάδερφό του. Ἀκούσθησε μιὰ ζωηρὴ φιλονεικία ὅπου ἀναφέρθηκε καὶ τὸ ὄνομα τῆς Σιβύλλης. Μετὰ, ὁ Μπίλ ἔφυγε ἀπειλώντας τὸν ἐξάδερφό του. Δὲν ἔκανε ὅμως κανένα διάδημα γυρεύοντας τὸ προνόμιο τῆς ἀνακαλύψεώς του. Κάποιο σιὼ διδασμὸ θὰ εἶχαν κάνει μεταξύ τους, γιατὶ τὸ Σάββατο συναντήθηκαν στὸ σπίτι τοῦ γέρο Σάουθερν τοῦ θείου τους, σύμφωνα μὲ τὴν παλιὰ τους συνήθεια. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα τους ὁ θεῖος αὐτὸς τοὺς πῆρε στὸ σπίτι του. Ἔδωσε στὸν καθένα ἕνα δωμάτιο νὰ κάθωνται ὁποτε ἐρχόνταν κι τὸν ἴδιον. Συνήθως ἔμεναν κι οἱ δυὸ σ' ἕνα μικρὸ σπίτι κοντὰ στὸ ἐργοστάριό τους, καὶ ὁ κ. Σάουθερν τοὺς ἔδινε ὅλα τὰ μέσα γιὰ τὶς σπουδές τους. Ἤθελε ὅμως τὰ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα νὰ τὸ περνοῦν μαζί του πάντα.

Τὴν Παρασκευὴ εἶχε καλέσει τὸν Μπίλ ἡ Σιβύλλη. Τοῦ εἶπε φαίνεται πὼς δὲν θ' ἀρραβωνιαστεῖ τὸν "Ἔρνστ, γιατὶ κατάλαβε τὸν πραγματικὸ του χαρακτήρα. Ἔπειτα ἤταν στὴ μέση μιὰ ἄλλη γυναῖκα ποὺ εἶχε περισσότερα δικαιώματα στὸν "Ἔρνστ ἀπὸ αὐτή. Καὶ παρεκάλεσε τὸν Μπίλ νὰ τὸ πεῖ τοῦ ἐξαδέρφου του τὴν ἴδια μέρα. Μπορεῖ ὅμως νὰ μὴν εἶνε κι ἔτσι. Βλέπεις, Νόρντ, ἡ ὑπόθεση ἔγινε καβαρή. Ὁ Μπίλ ἐκδικούμενος τὸν "Ἔρνστ ποὺ τοῦ πῆρε τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσε καθὼς καὶ τὴν ἐφεύρεση ποὺ γι' αὐτὴν εἶχε δουλέψει χρόνια, τὸν σκοτώνει, χρησιμοποιώντας τὸ δηλητήριο ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ συστατικὰ τῆς ἀνακαλύψεώς του. Τοῦ δίνει τὴ δόση ποὺ χρειάζεται μέσα στὸ βερμοὺτ, παίρνει κι' αὐτὸς λίγο γιὰ νὰ ἀπομαρκρύνε τὶς ὑπῳίες, καὶ μετὰ κάνει τὸ λάθος νὰ ἄλλει τὸ χαρτὶ στὴν τσέπη του ἀντὶ νὰ τὸ πετάξει. Ἡ ὑπόθεση εἶναι καθαρή, Νόρντ!

— Μ' αὐτὲς τὶς ἐνδείξεις πολὺ καθαρή, Μπράουν. Γιὰ πές μου τώρα, ποιὸς κλήρονομεῖ τὸ γέρο Σάουθερν ;

— Τὰ δύο ἐξαδέρφια σὲ ἴσα μέρη. Μὰ τώρα ὁ... Μπίλ.

— Δὲν ἔχουν ἄλλους συγγενεῖς ;

— Ὄχι, κυνέα!

— Χμ! Μπράουν, μπορεῖς νὰ μοῦ ἐπιτρέψεις νὰ μιλήσω στὸν Μπίλ ; Θέλω κάτι νὰ τὸν ρωτήσω.

— Εὐχαρίστως. Θὰ διατάξω σχετικά.

— Σ' εὐχαριστῶ. Ξέρεις τί μοῦ στριφογυρίζει μέσα στὸ κεφάλι μου τώρα ποὺ ἄκουσα τὴν ὑπόθεση ; Ὅτι ὅλα ὅσα εἶπες γιὰ τὸν Μπίλ, περισσότερο ταιριάζουν στὸν "Ἔρνστ. Αὐτὸς εἶχε κακὸ χαρακτήρα. "Ἤταν χαρτοπαίκτης ἀπὸ φοιτητὴς καὶ κατόρθωνε πολλὲς φορὲς μὲ τὴν καλή του ἐξωτερικὴ ἐμφάνση νὰ ἐπισκιάζει τὴν ἐξάδερφό του. Φαίνεται πὼς ἡ Σιβύλλη κατάλαβε ἐγκαίρως τὸ χαρακτήρα του καὶ θέλησε νὰ διακόψει μαζί του. Ὁ Μπίλ ἀντίθετα ἤταν σοβαρὸς, τίμιος καὶ ἐπιστήμων ἱκανότατος. Ἀλήθεια, ἔνετε φυλάξει τὰ δύο ποτήρια τοῦ βερμοὺτ ;

Κάτι ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἔχει μείνει ἀπὸ τὸ περιεχόμενό τους.

— Δυστυχῶς δὲν κατωρθώσαμε νὰ τὰ βροῦμε. Παντοῦ, στὶς αἴθουσες, ἤσαν ποτήρια ἴδια, ἄλλα εἶχαν μεταφερθεῖ στὴν κουζίνα καὶ εἶχαν πλυθεῖ. Δυστυχῶς ἀπὸ κεῖ δὲν ἔχουμε κανένα ἴχνος.

II.

"Ἕνας ἐπισκέπτης γιὰ σᾶς, μουρμούρισε ὁ φύλακας, μόλις ἄνοιξε τὸ κελλὶ τοῦ Μπίλ.

Ὁ ὡρχὸς νέος οὔτε σήκωσε τὸ κεφάλι του νὰ ἰδεῖ ποιὸς ἤταν.

— Ψηλὰ τὸ κεφάλι, Μπίλ! Σοῦ φέρνω χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὴ Σιβύλλη...

Μόλις ἄκουσε τὰ λόγια αὐτὰ ὁ νέος πετάχθηκε ὄρθιος.

— Χόλγκερ! Χόλγκερ σύ ; "Ἐρχεσαι σὲ μένα ;

— Ἀργὰ λιγάκι, Μπίλ, μὰ ἔλειπα ἀς χτές. Δὲν ἤξερα τίποτα γιὰ τὴν ὑπόθεση. Μὰ χτὲς τὸ πρωΐ στὴ Στοκχόλμη ἔλοβα τὸ τηλεγράφημα αὐτό : «Μπίλ Σάουθερν ἀθῶος κατεδικάσθη σὲ θάνατο. Βοήθησε αὐτὸν καὶ μένα. Σιβύλλη Χέντερσον.»

— Σιβύλλη! φιθύρισε ὁ νέος. Πιστεῦεις πὼς εἶμαι ἀθῶος καὶ μοῦ στέλνει χαιρετισμοὺς. Λοιπόν, μὲ ἀγαπᾶει... Εὐχαριστῶ Χόλγκερ, μὰ εἶνε ἀργὰ τώρα — πολὺ ἀργά!

— Ψυχραιμία, Μπίλ, γιατὶ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσεις ὅπως καὶ ἡ Σιβύλλη γιὰ νὰ μπορέσω ν' ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά σου.

— Πιστεύειε ἐσὺ ὅτι ἐγὼ...

— Μὰ τότε Μπίλ θαρρύμουνα ; "Ἐμαθα τὴν ὑπόθεση ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης καὶ ἀπὸ τὴ διήγηση τοῦ Μπράουν. Θέλω τώρα νὰ μοῦ ἀπαντήσεις : Πῶς βρέθηκε τὸ χαρτάκι μὲ τὸ δηλητήριο στὴ τσέπη τοῦ φράκου σου;

— Δὲν ἔχω Ἰδέα. Μπορεῖ νὰ μοῦ τὸ ἔχουσε κάποιος στὴν τσέπη μου.

— Γιατί δὲν κατήγγειλες τὸν "Ἔρνστ γιὰ τὴν κλοπὴ τῆς ἀνακαλύψεώς σου ;

— Πρὸς χάρη τῆς Σιβύλλης, Χόλγκερ! Νόμιζα πὼς ἀγαπᾶ τὸν "Ἔρνστ καὶ θέταν ἕνα χτύπημα προμερὰ γι' αὐτήν.

— Σοῦ εἶχε πεῖ τὴν Παρασκευὴ ποὺ σὲ κάλεσε σπίτι της ἡ Σιβύλλη ὅτι δὲ θέλει τὸν "Ἔρνστ γιὰ σύζυγο ;

— Μὲ παρεκαλέσε νὰ τοῦ τὸ πῶ, ἐν ἔγω ἤμουνα ὁ ἐφευρέτης τοῦ φαρμάκου μὲ τὸ ὁποῖο ἔγινε διάσημος ὁ "Ἔρνστ. Προσπάθησα ν' ἀρνηθῶ μὲ ὑπεκφυγὲς μὰ ἡ Σιβύλλη εἶχε καταλάβει. Τὸ εἶχε ὑποπτευθεῖ ἀπὸ καιρὸ, μὰ ἤθελε νὰ βεβαιωθεῖ, μοῦ εἶπε. Κι' ἔπειτα ἤταν κι ἄλλη αἰτία ποὺ τὴ χώριζε γιὰ πάντα ἀπὸ τὸν "Ἔρνστ. Ἐκεῖνο τὸ πρωΐ εἶχε πάει ἀπὸ σπίτι της ἕνα κορίτσι συμπαθητικὸ καὶ εὐγενικὸ. Τῆς εἶπε πὼς ἀπὸ καιρὸ ἤταν ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν "Ἔρνστ καὶ ὁ γάμος τους θὰ γιντόσν ἀμέσως μόλις κοινοποιοῦσε τὴν ἐκλεκτή του. Ποῦ νὰ φαντασθῆ ὅμως, ὅτι οἱ ρηγοτὲς κάλτσες του, ἡ κάποια χειρονομία ποὺ ἔκανε ἐντελῶς μηχανικά, ἐγάλασε σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸ κ. Χέντερσον ὑπέπεσε σὲ κάποια γκάφα.

Θὰ ἄνοιγε λοιπὸν τὰ μάτια του ὁ;βάνοιχτα ἀπὸ ἔκπληξη, ἂν ἤξερε γ ατὶ τὸν μέμφεται ἡ ἐκλεκτὴ του. Ποῦ νὰ φαντασθῆ ὅμως, ὅτι οἱ ρηγοτὲς κάλτσες του, ἡ κάποια χειρονομία ποὺ ἔκανε ἐντελῶς μηχανικά, ἐγάλασε σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸ κ. Χέντερσον ὑπέπεσε σὲ κάποια γκάφα. Ἀλλ' οἱ γυναῖκες εἶνε τῆς γνώμης πὼς οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν τὴ δική τους λεπτότητα πνεύματος, ὥστε ν' ἀντιλαμβάνονται μερικὰ πράγματα ποὺ πρέπει νὰ ἀποφεύγουν μὲ κάθε τρόπο, γιὰ νὰ μὴ τὶς ἀπογοητεύουν.

Η ΜΑΡΘΑ ΒΙΚΕΡΣ

Τί παράπονα ἔχει μὲ τοὺς ἄνδρες αὐτὴ ἡ ὡραία καλλιτέχνις ποὺ οἱ συνάδελφοί της τὴν λένε «ἄγγελο ;».

Ἐν πρωτοις ἡ ὡμορφιὰ καὶ ἡ καλοσύνη, δὲν ἀποκλείουν νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος, ἔστω καὶ ἂν παρομοιάζεται μὲ ἄγγελο. Ἄς ἀκούσωμε ὅμως τὶς ἀντιρρήσεις τῆς Μάρθας Βίκερς γιὰ τὴ συμπεριφορὰ μερικῶν ἀνδρῶν.

Ἀπεχθάνομαι τοὺς ἀναγωγοὺς ἀνθρώπους, ἰδίως ἐκείνους ποὺ ὅταν τοὺς καλῆ κανεὶς στὸ σπίτι τους, φέρονται στὴν οἰκοδέσποινα ὄχι σὰν φιλοξενούμενοι, ἀλλὰ σὰ νὰ ἦσαν στὸ σπίτι τους, καὶ κάτι χειρότερο: Ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ δικαιολογηθοῦν γιὰ τὴ στάχτη ποὺ μπορεῖ νὰ σίξουν γάτω. Ἢ γιὰ τὴν κηλίδα ποὺ ἀφίνει στὰ ἔπιπλα τὸ ξεχειλισμένο ποτῆρι τοῦ κρασιοῦ τους, οἱ ἄνδρες ποὺ στεροῦνται ἀνατροφῆς, θεωροῦν περιττὸ νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ χαιρετήσουν τοὺς νέους ἐπισκέπτες τῆς οἰκογενείας ποὺ τοὺς φιλοξενεῖ. Δὲν μπορῶ ἐξ ἄλλου νὰ ὑποφέρω τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν κακὸ γνῶστο στὸ ψτάσιμο καὶ στὴν ἐμφάνισι τους γενικά. Σπανιω- εἴδα κάτι τόσο ἀντιτισιθητικό, ὅσο τὸ παπούτσια μὲ ἱμπλὲς ἢ τριλὲς σόλες.

Μερικοὶ ἄνδρες ἔχουν τὴ μανία νὰ φοροῦν χοντρὰ διαμάντια στὸ μικρὸ δάχτυλο τοῦ χεριοῦ τους ἢ στὰ μανικέτία τους. Εἶνε μία ἐπιδεῖξις πλούτου, ποὺ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὶς περιστάσεις.

Μοῦ προξενεῖ ἐπίσης κακὴ ἐντύπωσι, νὰ βλέπω στὸ ἐστιατόριο, μερικοὺς ἄνδρες ποὺ συνοδεύουν κυρίες, νὰ ἐλέγχουν ἐπὶ ἕνα τέταρτο τὸ λογαριασμό, ἐνῶ εἶνε πολὺ ἀπλούστερο, ἂν ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐ λογαρασμός εἶνε ἐξωγκωμένος, νὰ σηκωθοῦν μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ τραπέζι τους καὶ νὰ κανοῦν νίσουν τὴ διαφορὰ τους μὲ τὸν μαῖτρ ντ' ὁτέλ, χωρὶς νὰ τὸ πάρη εἴδησι ἡ κυρία τὴν ὁποία συνοδεύουν.

Αὐτὲς οἱ μικροπαρατηρήσεις μου δὲν ὀφείλονται σὲ ἰδιοτροπία. Ἀποτελοῦν τόσον στοιχειῶδη γνωρίσματα τοῦ καθὼς πρέπει ἀνθρώπου, ὥστε νομίζω ὅτι θὰ ἐκπλαγοῦμε ἐὰν τὰ περιλαμβάνουμε ἀπὸ τοὺς φίλους μας, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ φίλοι αὐτοὶ εἶνε οἱ αὐστηρότεροι ἐπικριταί, ἔστω καὶ τῆς παραμικρῆς γυνοικείας ἰδιοτροπίας — ἐ τρόσθεσε ἡ Μάρθα Βίκερς.

Η ΣΙΜΟΝ ΣΙΜΟΝ

Ἡ δημοφιλὴς πρωταγωνίστρια τοῦ κινηματογράφου Σιμὸν Σιμὸν ἔλεν ἀπόψεις τοῦς ἄνδρες ἐκείνους ποὺ ἐνῶ ἔλνται ντυμένοι τοῦ κουτίου, ἔχουν ὁρῶ μίκα νύχια. Ἀνάλογη ἀποστροφὴ νιῶ τοῦς ἔνοιν καὶ οἱ ἄνδρες ποὺ κάνουν ὁ κεφάλι, Γενικὰ οἱ ἄνδρες ποὺ κάνουν ὁ περιβολικὰ κομπλιμέντα. τὴν κυρίαν πρῶτα ἀπὸ χαρά: τῆς εἶπε μὲ τὴν φωνή μου ἔρεσες ὁ ἄνδρας ποὺ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὴν ὁποία ἀναμένει νὰ... δοσνται μερικὰ πράγματα ποὺ τὴν ἀγνοῦν... Θὰ ὁράσω ἀπὸ ποὺ σὲ κρα- σὲ κάνω δα ἀπολιθω- ίνω καλά, πῆς; μοῦ ἄρεσες ὁ, ὅστε θὰ ω νὰ σ' ἔ- ὁοῦ παρέχω ιὰ νὰ μπῆς αλάτι... ὅτι θὰ μπῶ ψυχα ἄλο χαμόγε- ποιὰ εἶσαι, ῶ. Εἶμαι ὁ βασιλιὰς ος ἀπὸ θρό ε καὶ ἡ δι- κτήμα μου. το ἡ βασι- ν νὰ γίνη νθου. ν δνειρο αὐ ἔρ. ἐμιθύρι- λυσίδη. εύγουμε γιὰ σω ἀπὸ δῶ ία μου. Θὰ εἰστὸ ἀμάξι ω ἐνοεῖται ποσὸν τῆς ἐ- λόχρωμα λουλούδια ποὺ βλέπω ἐδῶ γύρω μας! Σὲ βλέπω σὰν τὴν Ἀφροδίτη ποὺ περιγράφει ὁ ποιητὴς τῆς Κύπρου, ὅταν ἐφόρεσε τὸ φουστάνι ποὺ τῆς ἔφεραν οἱ Ὧρες κι' οἱ Χάρες!

Κι' ἄρισε νὰ ψιθυρίζη τοὺς μακρόσυρτους ἐπικοὺς στίχους:

«Φόρεσε ροῦχα ποὺ κάναν γιὰ δαύτη οἱ Χάρες κι' οἱ Ὧρες!
μ' ἄνθη βαμμένα, ποὺ φέραν οἱ Ἐποχὲς ἀνθοφόρες.
Τάβαψαν μὲ ἀνοιξιάτικα κρίνα χρυσᾶ καὶ ζουμπούλια,
μὲ θαλλερὸ μενεξὲ, μὲ δροσάτα περίμορφα γιούλια.
κι' ἔβαλαν γύρω γλυκειᾶς παπαρού- (νας
μαρτιάτικα χρώματα,
στὴ λουλουδένα ντυσιὰ τῆς θεᾶς τὴ δρεψμένη μ' ἀρώματα.

Κι' ὅπως περνοῦμε τῶρα κοντὰ στὰ μελίσσια σου, μοῦ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ σοῦ ἀλλάξω τ' ὄνομά σου... Θὰ σὲ κράζω πιὰ Μέλισσα γιατὶ φαν τάζομαι ὅτι ἐσὺ θάσαι κείνη ποὺ θὰ μοῦ δώσῃ τὸ μέλι τῆς ζωῆς μου!

Τὴν ἐπαυρίο ὁ Περίανδρος ὅπως ὑποσχέθηκε, ἐξαγόρασε τὴν Μέλισσα σὰ του καὶ τὴν ἔπαιρνε μαζὶ του στὴν Κόρινθο γιὰ νὰ ἑορτάσῃ τοὺς γάμους του.

Ἡ βασιλοποίλις τῆς Ἐπιδαύρου ἐθαμβώθηκε ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπεια καὶ τὸν πλοῦτο τῆς Κορίνθου.

Καθὼς περνοῦσε τὸ ἀμάξι μέσα ἀπὸ τοὺς πολυθόρυβους δρόμους ποὺ συνωστίζονταν ἔμπροσι ἀπὸ ἕνα πλῆθος τόπους τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Φοινίκης πρὸ πάντων, δὲν ἐχόρταινε νὰ θαυμάζῃ τὰ ἐπιδηλητικὰ κτίρια πρωτοφανῆ γιὰ κείνον.

Οἱ ναοὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Μελικέρτου, φοινικικοῦ ρυθμοῦ μνημεῖα, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα, ποικιλόχρωμα ἀνταλίτικα μέγαρα, ἔδιναν στὴν πόλι κάτι τὸ πολὺ ἐξωτικό, κάτι ποὺ παροκιάζες μιὰ ζωντανὴ ἀναπαράσταση κάποιας ἄλλης ἐποχῆς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ὁποίας ἔζη τὸ ἀμάξι μας.

Ἕνα ἄλλο κάτι ποὺ δὲν τοὺς σιγχωρεῖ, εἶναι τὸ νὰ ἀργοῦν στὰ ραντεβοῦ τους ἢ νὰ δίνουν τὴ δυοῦμιο τους, ὅταν συμβῆ νὰ δυσφορεσθοῦν τὸν γιουμένως μὲ κάποιον. Κατὰ τὴν Σιμὸν Σιμὸν μία ἀπὸ τὶς πιὸ κακὲς συνήθειες μερικῶν ἀνδρῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία τους νὰ διηγοῦνται σόκιν ἀνέκδοτα. Αὐτὴ ἡ συνήθεια, τῆς φαίνεται ἀκόμη χειρότερη ἀπὸ τὴν ἀδυναμία ἀρκετῶν ἀνδρῶν νὰ καυχῶνται γιὰ τὶς ἐρωτικὲς κατακτήσεις τους. Τέλος, ἐκεῖνο ποὺ τὴν τρομάζει πιὸ πολὺ στοὺς ἄνδρες εἶνε ἡ ἔλλοτυπία τους. Ὁσοδήποτε καὶ ἂν ἀγαπᾶ ἕναν ἄνθρωπο, ποστιμὰ νὰ τὰ χαλάσῃ μαζί του, παρὰ νὰ καταδικασθῆ στὸ ἀβάσανο τὴν σύνεναζὴ ὑποψιῶν του ὅτι τοῦ κάνει ἀπιστίες.

Η ΖΩΖΕΤ ΝΤΑΙ

Ἡ Ζωζὲτ Νταὶ εἶνε ἀνοῦια πιὸ κατηγοροματικὴ στὴν ἔκφρασι τῶν ἀντιρρῆσεών της :

— Τὸ γειοότερο πράγμα σ' ἑνὸς ἄνδρα νομίζω πὼς εἶνε νὰ ντύνεται μὲ γτυπτὴ γεῦμα. Ὁἱ ἄνδ τιράντες ἢ κοκκινὲς κάλτσες καὶ ἡ πιάσιλιν γραβάτα μὲ κάτι τὴ δυσπιστία. Ἐξ ἄλλου κάτι ποὺ δὲν τοὺς σιγχωρεῖ, εἶναι τὸ νὰ ἀργοῦν στὰ ραντεβοῦ τους ἢ νὰ δίνουν τὴ δυοῦμιο τους, ὅταν συμβῆ νὰ δυσφορεσθοῦν τὸν γιουμένως μὲ κάποιον. Κατὰ τὴν Σιμὸν Σιμὸν μία ἀπὸ τὶς πιὸ κακὲς συνήθειες μερικῶν ἀνδρῶν εἶναι ἡ ἀδυναμία τους νὰ διηγοῦνται σόκιν ἀνέκδοτα. Αὐτὴ ἡ συνήθεια, τῆς φαίνεται ἀκόμη χειρότερη ἀπὸ τὴν ἀδυναμία ἀρκετῶν ἀνδρῶν νὰ καυχῶνται γιὰ τὶς ἐρωτικὲς κατακτήσεις τους. Τέλος, ἐκεῖνο ποὺ τὴν τρομάζει πιὸ πολὺ στοὺς ἄνδρες εἶνε ἡ ἔλλοτυπία τους. Ὁσοδήποτε καὶ ἂν ἀγαπᾶ ἕναν ἄνθρωπο, ποστιμὰ νὰ τὰ χαλάσῃ μαζί του, παρὰ νὰ καταδικασθῆ στὸ ἀβάσανο τὴν σύνεναζὴ ὑποψιῶν του ὅτι τοῦ κάνει ἀπιστίες.

Η ΖΩΖΕΤ ΝΤΑΙ

Ἡ Ζωζὲτ Νταὶ εἶνε ἀνοῦια πιὸ κατηγοροματικὴ στὴν ἔκφρασι τῶν ἀντιρρῆσεών της :

— Τὸ γειοότερο πράγμα σ' ἑνὸς ἄνδρα νομίζω πὼς εἶνε νὰ ντύνεται μὲ γτυπτὴ γεῦμα. Ὁἱ ἄνδ τιράντες ἢ κοκκινὲς κάλτσες καὶ ἡ πιάσιλιν γραβάτα μὲ κάτι

— Μαμᾶ, κάνει νὰ δώσω τὸν ποντικὸ στὴ γάτα σήμερα ποὺ εἶνε ἡμέρα ἀκρεοφαγίας ;...

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ :

— Μακριὰ φούστα φορᾶτε ; Περάστε παρακαλῶ σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι, μὲ τὸ ἀκριβὸ... τραπεζομάνιλο!..

(Στίτσα τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

ΤΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΕΓΟΥΝ ΜΑΣ

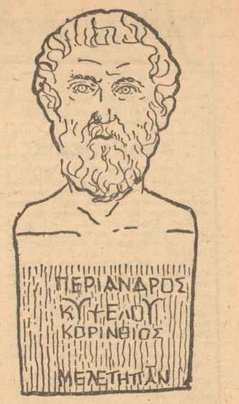

— «Μοῦ εἶνε ἀνυπόφορος!»

"Ὅταν μιὰ γυναῖκα προφέρῃ μὲ θυμὸ αὐτὲς τὶς τρεῖς λέξεις, σημαίνει ὅτι κείνος ὑπέπεσε σὲ κάποια γκάφα.

Θὰ ἄνοιγε λοιπὸν τὰ μάτια του ὁ;βάνοιχτα ἀπὸ ἔκπληξη, ἂν ἤξερε γ ατὶ τὸν μέμφεται ἡ ἐκλεκτή του. Ποῦ νὰ φαντασθῆ ὅμως, ὅτι οἱ ρηγοτὲς κάλτσες του, ἡ κάποια χειρονομία ποὺ ἔκανε ἐντελῶς μηχανικά, ἐγάλασε σὲ τέτοιο βαθμὸ τὸ κ. Χέντερσον ὑπέπεσε σὲ κάποια γκάφα.

Ἀλλ' οἱ γυναῖκες εἶνε τῆς γνώμης πὼς οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν τὴ δική τους λεπτότητα πνεύματος, ὥστε ν' ἀντιλα

3 μέρες

ΦΙΑ

Π

Α. Μύλλερ

Ο διευθυντής Μπράουν σηκώθηκε από τὸ γραφεῖο του κ' ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ ντέτεκτιβ γεμάτος χαρά.

— Σὲ τὶ χρωστᾶ ἡ Σκότλαντ Γιάρντ τὴν τιμὴ αὐτή, Νόρντ; Δὲ μπορῶ δέβοια νὰ φανταστῶ πως ἤρθες μόνο γιὰ τὰ ὁράια μου... μάτια!

— Ὄχι, εἶπε ὁ ντέτεκτιβ γελώντας, ἀν καὶ χαίρω πολὺ που σὲ ξαναβλέπω, Μπράουν, καὶ θὰ ἔχω ἴσως τὴν εὐκαιρία νὰ συνερ γαστῶ μαζί σου.

— Χμ! Κατάλοβα. "Ηρθες γιὰ τὴν ὑπόθεση Σάουδερν.

— Ναί, Μπράουν, εἶπε σοβαρὰ. "Ηρβα ν' ἀποδείξω πὼς ὁ Μπίλ Σάουθερν εἶναι ἀθῶος. Νὰ προσταθῆσω τουλάχιστον...

— Ἀγαπητέ μου Νόρντ, μοῦ φαίνεται πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ θὰ κατορθώσεις τίποτα, ἀσο ἐξυπνος καὶ ἀν εἶσαι. Δὲν εἶμαι ἐπιπόλαιος καὶ δὲν παίρνω κάβε ἐνδεῖξη γιὰ ἀπόδειξη ἐνοχῆς. Στὴν περίπτωση ὅμως αὐτὴ δὲ χωρεῖ καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἔχει ὁγεῖ ἄλλωστε καὶ ἡ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου, ποὺ τὸν καταδικάβει σὲ θάνατο. Ἔχεις μονάχα τρεῖς μέρες καιρὸ, Νόρντ!

Ὁ ντέτεκτιβ ἔβαζε κάμποσα συλλογισμένος καὶ κατόπιν εἶπε :

— Ἔχεις τὴν καλωσύνη, Μπράουν, νὰ μοῦ διηγηθεῖς τὴν ὑπόβεση ; Δὲν ξέρω σχεδὸν τίποτ' ἄλλο, ἐκτὸς πὼς ὁ Μπίλ Σάουβερν εἶναι φίλος μου. Χβές νυχτώνοντας στὴ Στοκχόλμη βρίκα ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὴ Σιβύλλη Χέντερσον, ποὺ μοῦ ζητᾶ τὴν συνδρομή μου. Δὲν ἤβερα τίποτε, ἀλλοιώς δὲ θὰ ἐρχόμουν τώρα ἀγγά.

— Ἄκουσε λοιπόν, Νόρντ, τὰ γεγονότα, καὶ κρίνε : Οἱ ἐξάδερφο Μπίλ καὶ Ἔρνστ Σάουβερν εἶχαν προσκληθεῖ σὲ μιὰ ἐσπερίδα τοῦ πλουσίου κυρίου Χέντερσον. Ἦταν Σαββατόβροβο κ' ἐπὶ περίμεναν ν' ἀναγγεῖλ θοῦν οἱ ἀρραβῶνες τῆς Σιβύλλης Χέντερσον μὲ τὸν Ἔρνστ ποὺ εἶχε προτιμήσει ὅπου κι ρὸ ἡ Σιβύλλη.

Ὁ Μπίλ ἐξάδερφο ἤρθαν ἀργότερα ἀπὸ ... ἐκείνους. Ἐνῶ ὁ Ἔρνστ

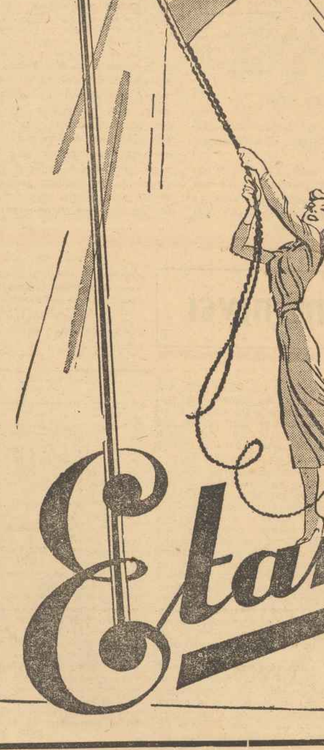

ΓΡΑΦΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Στὴ στῆλη αὐτὴ δημοσιεύοντ αι διευθύνσεις Ἀκριτῶν μας, ποὺ ζητοῦν νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ Νέες καὶ Νέους τῶν μετόπι σθεν Δημοτικοῦ τὴ ἐπόχης δὲ ευθύνσεις ὅσων δέχονται ν' ἀλλ ηλογραφοῦν μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας. Ἡ ἀλληλογραφία διεξά γεται ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὄχι μέσω τοῦ ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ.

Ἡ δις ΚΑΡΜΕΝ δέχεται νὰ ἀλ λληραφῆ μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας μας. Διευθύνσις : Περιοδικὸν «Ἐδῶ Ἀθῆναι» λεωφόρο Ἐλ. Βενιζέλου 41, Ἀθῆναι.

Οἱ ἀσυρματοτᾶ λοχίαι ΤΣΑΜ-ΤΑΚΙΡΗΣ ΠΑΝ. καὶ ΦΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝ., ὁ δεκανεὺς ΡΙΚΟΣ ΚΩΝ. καὶ ὁ στρατιώτης ΓΕΟΥΛΑΣ ΛΕΩΝ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 261 ταξιαρχία, δι μοιρία διαβιβάσεων, Σ.Τ.Γ. 915β.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΝΟΤΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 509 τάγ μα, 1ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 912γ.

Ὁ λοχίας ΒΛΑΧΑΚΗΣ ΗΡΑ-ΚΛΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας. Διεύθυνσις: 431 ταξιαρ χία, Διαβιβάσεις, Σ.Τ.Γ. 913γ.

Οἱ στρατιῶται ΤΣΟΜΑΚΙΔΗ ΒΑΣ. καὶ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. ζητοῦν ἀλλληλογραφίαν μὲ δεσποινί δας.Διεύθυνσις: 559 Ο.Α.Τ., Σ. Τ. Γ. 915γ.

Οἱ στρατιῶται ΤΡΟΥΜΑΣ ΤΑ-ΚΗΣ καὶ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ καὶ ὁ δεκανεὺς ΑΡ-ΓΥΡΟΠΟΥΛΟ ΤΑΚΗΣ ζητοῦν ἀλ ληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύ θυνσις : 566 τάγμα πεζικοῦ, 3ος λό χος, Σ.Τ.Γ. 916β.

Ὁ στρατιώτης ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΓΕ-ΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 566 τάγμα πεζικοῦ, 1ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 916β.

Ὁ ὑπολοχαγὸς ΑΝΤΩΝΟΠΟΥ-ΛΟΣ ΠΑΝ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 530 λόχος πολυβόλων, Σ.Τ.Γ. 918.

Ὁ δεκανεὺς ΣΙΟΥΛΑΣ ΧΡΗ-ΣΤΟΣ ζητεῖ ἀλλληλογραφίαν μὲ δε χίας, 584 τάγμα, 2ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 918β.

Ὁ στρατιώτης — δδηγὸς ΘΕΟΔΩ-ΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΠΑΜΠΗ Σ., ζητεῖ ἀλ λληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύ θυνσις: Κ.Ε.Υ.Β. — Β'. Σ. Σ. Ἐ-πεπιλέων Β.Σ. Τ. 904

Οἱ κάτωθι ὑπαξιωματικοί, καὶ στρα τιῶται, ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας : ΓΙΑΝΝΑΚΑΡΑΚΟΣ Δ ΔΕΡΤΙΑΝ ΠΑΝΑΓ., ΒΟΛΙΑΝΙ-ΤΗΣ ΓΕΩΡ., ΒΑΓΙΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΝΤΟΝΑΚΑΣ ΗΛΙΑΣ, ΚΟΝΤΟΓΙ-ΑΝΝΗΣ ΕΜΜ, ΜΠΑΚΛΑΗΣ ΜΙΣ., ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓ., ΣΦΤΗΡ-ΧΟΣ ΠΑΝΑΓ. ΓΙΟΒΑΝΗΣ ΕΥΡΥΠ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΝΙΚ., ΜΑΡΟΥΛΑ-ΚΟΣ ΗΛ, καὶ ΤΡΑΜΠΕΛΑΣ ΓΕΩΡ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινί δας. Διεύθυνσις των : 526 τάγμα, 3ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 913β.

Οἱ στρατιῶται, ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ. καὶ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ Ν., ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις των: 566 τάγμα πε ζικοῦ, 1ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 916β.

Οἱ στρατιῶται ΚΑΖΑΚΟΣ ΙΩΑΝ., ΜΕΞΟΧΩΡΙΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, ΡΑΣΙ ΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ, καὶ ΠΑΠΑΔΟ-ΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡ. ζητοῦν ἀλληλογρα φίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις των: 132 Στρατολογικὸν Γραφεῖον 37η ὁρεινὴ ταξιαρχία, Σ.Τ.Γ. 916γ.

Ὁ στρατιώτης ΤΖΑΚΟΣ ΓΕΩΡ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας Διεύθυνσις : 567 τομέα πεζικοῦ, 1ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 916γ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΒΛΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας. Διεύθυνσις: 457 Τάγμα Διαβιβάσεων, XI Μεραρχία, Σ.Τ.Γ. 914.

Οἱ στρατιῶται ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΙΩ-ΑΝΝΗΣ καὶ ΠΑΤΕΛΛΚΗΣ ΟΔΥΣ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινί δας. Διεύθυνσις: Συνεργεῖον 329 XI Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 914.

Ὁ στρατιώτης ΚΑΡΑΓΚΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓ., ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις : 770 μικτὸς λόχος Μεταφορῶν, 21η ταξιαρχία, Σ.Τ.Γ. 912β.

Ὁ στρατιώτης ΚΑΤΑΪΦΗΣ Ν. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις; Σ.Τ.Γ. 914.

Οἱ στρατιῶται ΝΙΚΟΛΛΟΥ ΘΕΟΔ. ΨΑΡΑΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝ., ΜΠΕΝΕΚΗΣ ΙΩΑΝ., ΜΠΕΣΙΡΗΣ ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΦΕΡΗΣ ΙΩΑΝ. καὶ ΑΝΑΓΝΩ-ΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ζητοῦν ἀλληλογραφί αν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 37η ὁρεινὴ ταξιαρχία, Σ.Τ.Γ. 916γ.

Οἱ λοχίαι ἀθλητοὶ Ι. ΒΕΝΙΖΕ-ΛΟΣ καὶ Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύ θυνσις: Στρατηγεῖον XI Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 914.

Ἡ δὶς ΙΖΟΥΛΙ ΑΓΑΔΙΩΤΟΥ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν : Περιοδικὸν "Ἐδῶ Ἀθῆναι», Λεωφόρος "Ἐλευθ. Βενιζέλου 41 Ἀθῆναι.

Αἱ δεσποινίδες ΣΟΥΛΑ ΛΟΡΕΝ-ΤΑΝΟΥ καὶ ΛΙΤΣΑ ΛΟΡΕΝΤΑ-ΝΟΥ δέχονται νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν ἐ-ξῆς διεύθυνσιν : Ηόστ Ρεστάντ, Χαλκίς.

Ἡ δὶς ΖΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ δέ χεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡ-ρωϊκοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν ὁδὸς Νικολάου Πολίτου 5 (Πατήσια), Ἀθῆναι.

Ὁ ναύτης ἠλεκτρολόγος ΕΦΕΣΣΙ-ΟΥ ΣΑΒΒΑΣ, ζητεῖ ἀλληλογραφί-ΟΥ ΤΑΚΗΣ, ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ ΒΑΣ, καὶ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΟΝΟΥΦΡΙΟΣ ζη τοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας Διεύθυνσις : 1ος Λόχος Σ.Ε.Α. Σύ-ρον, Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ μαθητὴς τῆς σχολῆς Ἐφέδρων "Ἀξιωματικῶν ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕ-ΩΡΓΙΟΣ, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 4ος Λόχος Σ.Ε.Α. Σύρου, Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ συνοδὸς - στρατιώτης ΓΑΛΙ-ΝΗΣ ΝΙΚΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 519 Τάγμα Πεζικοῦ, 4ος λόχος, Σ.Τ.Γ. 914γ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΓΕΩΡΓΑΚΟ-ΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ. καὶ ὁ στρατιώτης ΤΖΕΤΖΗΣ ΧΡ. ζητοῦν ἀλληλογρα φίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: Δι αν μὲ δεσποινίδας: Διεύθυνσις του: ἱλ. Μ. 92009, Σ.Ν.Δ., Β. Σ. Τ. 902.

Ὁ στρατιώτης ΠΑΛΛΑΣ ΑΠΟΣΤ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινί δας. Διεύθυνσις του: 566 Τάγμα Πε ζικοῦ, 3ος λόχος, Σ. Τ. Γ. 916β.

Ἡ δὶς ΜΙΝΑ ΚΑΛΛΕΡΓΗ δέχε-ται ἀλληλογραφίαν μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: Περιο-δικὸν «Ἐδῶ Ἀθῆναι, Λεωφόρος Ἐλευθ. Βενιζέλου 41, Ἀθῆναι.

Οἱ στρατιῶται ΠΙΛΑΚΟΣ ΑΘΑΝ. ΤΣΙΑΚΡΟΣ ΚΩΝ. καὶ ΤΡΑΓΟΥ-ΣΤΗΣ ΑΘΑΝ. ζητοῦν ἀλληλογρα φίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς δι εύθυνσιν: 2ον Συνταγματικὸ Τεθωρακισμένον, 1η Ἴλη, Β.Σ.Τ. 904

Οἱ στρατιῶται ΓΑΒΡΙΛΟΠΟΥΛΟ ΗΛΙΑΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡ. καὶ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν : 566 Τάγμα, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916β.

Ὁ ὑποξιωματικὸς ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΙ-ΝΟΣ ΚΩΝ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυν σιν: 32α Ταξιαρχία, 516 Τάγμα, 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914β.

Ὁ ὑποξιωματικὸς ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΤΑΚΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν 493 Τάγμα Διαβιβάσεων, 1ος Λόχος Σ.Τ.Γ. 916.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Μηχανικοῦ ΜΑΝ-ΤΖΑΡΗΣ ΙΩΑΝ. καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΠΡΑΠΑΣ ΙΩΑΝ. ζητοῦν ἀλλη λογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυν σις των: 21α Ταξιαρχία, Λόχος Δι οικήσεως, Σ. Τ. Γ. 912γ.

Ὁ λοχίας ΤΑΣΑΚΟΣ ΔΗΜΗ-ΤΡΙΟΣ (δημοδιδάσκαλος) ζητεῖ ἀλ λληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας καὶ, δὴ δημοδιδασκαλίσσας. Διεύθυνσις του : 509 Τάγμα 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 912γ.

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΧΑΡΙΣΗΣ ΓΕ-ΩΡΓ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας. Διεύθυνσις : 516 Τάγμα, 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914β.

Οἱ στρατιῶται ΔΙΑΚΑΚΗΣ ΕΜΜ, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ, ΚΑ-ΛΑΦΑΤΗΣ ΕΛΕΥΘ. καὶ ΖΑΡΑΣ ΣΩΤΗΡ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις των : 42α Ταξιαρχία Λόχος Ἀνιχνευτῶν, Σ.Τ.Γ. 913β.

Ὁ ὑπαξιωματικὸς ΚΑΡΑΜΠΛ-ΣΗΣ ΖΑΧΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 493 Τά γμα Διαβιβάσεων, Σ.Τ.Γ. 916.

Ὁ δεκανεὺς ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟ-ΠΟΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ζητεῖ ἀλλληλο γραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 772 Μ. Λ. Μεταφορῶν, Σ.Τ.Γ.912.

Ὁ δεκανεὺς ΜΙΧΑΗΛ ΜΙΧΑΗΛ, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: Ε.Σ.Α. 85ης περιοχῆς, Σ.Τ.Γ. 902α.

Ὁ ἐπιλοχίας ΓΚΙΣΓΚΙΝΗΣ ΓΡΗΓ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας. Διεύθυνσις 132α Μοίρα Ὅλμων, Σ.Τ.Γ. 918.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Ἐφέ-δρων Ἀξιωματικῶν ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙ-ΑΔΕΙΔΕΣ 37ης Ταξιαρχίας, Σ. Τ. Γ. 916γ.

Ὁ στρατιώτης ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ ΑΝΑΣΤ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: Τ.Υ.Σ., Σ. Τ. Γ. 914.

Ὁ μαθητὴς τῆς Σχολῆς ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ ΕΥ-ΣΤΡ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δε σποινίδας. Διεύθυνσις: Σ. Ε. Α. Σύ-ρου, 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ ὀδηγὸς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ελ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποι λόγος Στρατηγεῖου Σ.Τ.Γ. 916γ.

Οἱ στρατιῶται ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝ-ΝΑΚΟΣ ΝΙΚ., ΤΣΑΚΙΡΗΣ ΠΑ-ΝΑΓ., ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΑΡ., ΑΘΑ-ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Δι εύθυνσις: Διαβιβάσεις 37ης Ταξιαρ χίας, Σ.Τ.Γ. 916γ.

Ὁ στρατιώτης ΚΑΖΑΚΟΣ Ἰω. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσις: 132 Στρατολογικὸν Γρα φεῖον Σ.Τ.Γ. 916γ.

Ἡ δὶς ΣΟΝΙΑ ΟΛΛΑΝΔΕΖΟΥ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν ἑξῆς διεύ θυνσιν : Εργοτίνου 20, Παγκράτι — Ἀθῆναι.

Ἡδὶς ΚΟΥΛΑ ΜΟΥΣΤΑΚΗ δέ χεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀ-κρίτας μας εἰς τὴν διεύθυνσιν: Ὀ-μήρου 60 Ἀθῆναι.

Ἡ δὶς ΦΩΦΩ Λ. ΔΑΪΚΟΥ δέ χεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡ-ρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς δι-εύθυνσιν : Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, Πλατεῖα Ρηγίλ-λης, Ἀθῆνας.

Ἡ δὶς ΝΙΤΣΑ ΠΟΜΠ. ΠΟΤΑ-ΓΑ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν : Χατζηχριστοῦ 4 Ἀθῆναι.

Αἱ δίδες ΜΙΝΑ Τ. καὶ ΡΙΚΑ Δ. (γνωριστὰ ἡ κάθε μία) δέγονται γ' ἀλληλογραφοῦν μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν διεύθυνσιν : Περιοδικὸν ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ λεωφόρο Ἐλ. Βενιζέλου 41 Ἀθῆναι.

ΡΟΜΑΝΤΣΑ τῶν φιλοσόφων μας

ΛΥΣΙΔΗ καὶ ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ

Ὅταν ὁ Περίανδρος—ὁ γιὸς τοῦ βασιλέως Κυψέλου—ἀ νέβηκε στὸ θρόνο στὰ 625 π. Χ. ἡ Κόρινθος τὸ εἶχε γιὰ καύχη μὰ της ὅτι ἀπέκτησε ἕναν ἰδεῶδη κυβερνήτη.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ μόρφωσι καὶ διοικητικὴ ἱκανότητα, ὁ νέος μονάρχης, ποὺ ἦταν τότε 40 ἐτῶν, εἶχε ἤδη τὴ φήμη τοῦ «σοφοῦ» καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν γνωστὸ καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ τόπου του.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ σύμπτωσιν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἐπιδαύρου Προκλῆς ἐξεβρονίσθηκε τότε, ὁ Περίανδρος εὑρῆκε εὐκαιρία νὰ προσαρτήση στὸ κράτος του καὶ τὴν ἐμπορικὴ καὶ παραγωγικὴ αὐτὴ χώρα κατα λαυδάνοντάς την μὲ σημαντική στρατιωτικὴ δύναμη.

Κατὰ τὴν ἐκστρατεία του αὐτὴ ἔμεινε γοητευμένος ἀπὸ τὴν πλου σία διλαστηρὶ τῆς περιοχῆς. Ἡ πόλις μὲ τὴν ὡραία της μεγαλοπρεπῆ ἀκρόπολι, τὸ Ἀσκληπιεῖο καὶ τὰ καλὰ λίγραμμα ἱερὰ τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἦταν περιστοιχισμένη μὲ θαυμάσιες σκηνογραφίες καὶ ἀμπελιὰς ποὺ τὰ καλλιεργοῦσαν μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια οἱ ἐντόπιοι.

Κατὰ τὶς ὧρες τῆς σχολῆς του τοῦ ἄρεσε νὰ παρακολουθῆ τὴ ζωὴ τῶν ἐργατῶν ποὺ δούλευαν τὰ ἀ γροκτήματα, μερικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα περιλήφαν τώρα στὴν κατοχή του.

Μιὰ ἄρα ἔτυχε νὰ ἐπισκεφθῆ ἕνα μικρὸ κατηχεῖο ποὺ ἐπίταν τὸ κοα σι τοὺς οἱ ἐργάτες.

Ἡ ἀπλοϊκὴ καὶ εὐθυμη ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τὸν ἔθελγε σὲ πολλὲς βαθεῖες σκέψεις σχετικὲς μὲ τὴν μελλοντική του δράσι ὡς παγκυρίου μονάρχου τῆς Κορίνθου καὶ ὡς σοφοῦ ἀνδρὸς συγχρόνως.

— Ὀ, τώρα καλὰ πηγαίνουμε, ἐστοχάζετο καθὼς ἔπιγε ἀπαρατήρητος τὸ κρασί του, σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ κατηχεῖου τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἡ συχία ποὺ ἀπολαμβάνουν ἐδῶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπάρχει μέσα στὴ δική μου ζωή. Κι' αὐτὸ εἶναι κάτι τὸ πολὺ σπάνιο γιὰ νὰ μὴ πῶ τὸ ἀνύπαρκτο. Ποιὸς βασιλεὺς μπορεῖ ποτὲ νὰ χαρῆ τὴν ἡσυχία αὐτῶν τῶν ἁπλοῖκων παιδιῶν! Ὁπωσδήποτε, γυρίζοντας στὴν Κόρινθο, θὰ πει νὰ δάλω τέτοιες βάσεις στὴ διοίησί μου ποὺ νὰ ἐξασφαλίσω στὸ λαό μου τὴν ἤρεμη ἐκείνη ζωὴ ποὺ κανεὶς βασιλιὰς δὲν τοῦ ἔδωσε ὡς τώρα.

Διέκοψε τοὺς στοχασμοὺς του γιὰ νὰ παραγγείλη ἀκόμη λίγο κρασί. Μιὰ νεαρὰ δούλη ποὺ κρατοῦσε ἕνα ἀμφορεὰ τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ ἔγεμισε τὸ «κεφράμιον» μὲ κρασὶ ἐξαιρετικό.

Ὁ βασιλεὺς παίρνοντας στὸ χέρι τὸ πρόστυχο ποτήρι τὸν ἐργατῶν, ἔρριξε κι' ἕνα περίεργο βλέμμα στὴν μικρούλα ποὺ ἦλθε νὰ τὸν σερβίρη.

Ἡ πελοποννησιακὴ φορεσιά της ποὺ ἔκανε ξεχωριστὴ ἐντύπωσι. Δὲν φοροῦσε παρὰ ἕνα χιτωνὰν ζωσμένο στὴ μέση της, ἤτον μιὰ πραγματικὴ ἀποκάλυψις.

Ὠμορφη καὶ εὐπλαστη. Ἐμοιαζε σὰν ζωντανὸ ἄγαλμα. Σὰν μιὰ κυνηγέτις Ἄρτεμις γοερὸς τόξο.

Ἀπὸ ποῦ εἶσαι; τὴν ρώτησε καταζωντάς τὴν μὲ καταφανῆ θαυμασμό.

— Ἀπὸ δῶ.

— Τὸ ὄνομά σου:

— Λυσίδη.

— Εἶσαι πολὺν καιρὸ σκλάβα στὸν κάπελα ἐδῶ ;

— Μ' ἀγόρασε πρὶν ἕνα μῆνα, μόλις ἔθδωσεν τὸ βασιλιᾶ τὸν Προκλῆ ποὺ κυβερνοῦσε τὴν Ἐπίδαυρο.

— Ἤσαν κόρη κάποιου πολίτη καὶ ὄχι φίλος τοῦ τυράννου;

— Εἶμαι... Ἀλλά: τί νὰ τὰ λέ-με αὐτὰ τώρα! Σήμερα εἶμαι μιὰ δούλη ποὺ κάνει δυὸ δουλειές. Βρῆκε τοὺς ἐργάτες ποὺ δουλεύουν ἐ-δῶ στὸ κράτος του καὶ τὴν ἐμπορικὴ καὶ παραγωγικὴ αὐτὴ χώρα κατα λαυδάνοντάς τὴν μὲ σημαντικὴ στρατιωτικὴ δύναμη.

Κατὰ τὴν ἐκστρατεία του αὐτὴ ἔμεινε γοητευμένος ἀπὸ τὴν πλου σία διλαστηρὶ τῆς περιοχῆς. Ἡ πόλις μὲ τὴν ὡραία της μεγαλοπρεπῆ ἀκρόπολι, τὸ Ἀσκληπιεῖο καὶ τὰ καλὰ λίγραμμα ἱερὰ τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἤτον περιστοιχισμένη μὲ θαυμάσιες σκηνογραφίες καὶ ἀμπελιὰς ποὺ τὰ καλλιεργοῦσαν μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια οἱ ἐντόπιοι.

Ἡ Λυσίδη τὸν κύτταξε μελαγχολικὰ στὰ μάτια.

— Φαντάζεσαι τὸν ρώτησε μὲ λαμπερὰ στὰ μάτια, ὅτι ἡ μοῖρα μου ἦ ἔχει φέρει μέσα σὲ κυψέλες καὶ κρασοπότηρα καὶ γάρομαι τὰ κάποια γλυκάδα ἐδῶ ποὺ βρί σκουαι; Ἡ κυψέλη δγάζει μέλι μὰ δγάζει καὶ μέλισσες μὲ φαρμακερὸ κεντρίδι. Τὸ κρασὶ πάλι χαρίζει ἡ δονυκὴ γλυκάδα στὸ στόμα ἀλλὰ συχνὰ φέρνει καὶ φαρμακερὴ ἀλέβη στὸ μυαλό... Ἐγὼ γεννήθηκα φαίνε ται γιὰ νὰ πίνω φαρμάκι... Ἐμοῦ δὲν κατατρεγμένη τῆς Μοίρας... Ἐνὼ δὲν εἶμαι κακιά, ἐνὼ ἀπὸ μικρὸ κορί-εἶμαι καὶ ἀγαποῦσα ὅλους καὶ δὲν ἔ-βλαψα κανέναν, δὲν θυμᾶμαι νὰ δρέθηκε ἄνθρωπο ποὺ νὰ μοῦ ἔ-δειξε κάποιο σημεῖο ἀγάπης...

— Ὁ σοφὸς τὴν κύτταξε τώρα πιὸ συμπονετικά.

— Θέλεις νὰ πῆς δηλαδὴ πὼς εἶ σαι ἕνα κορίτσι — κακὸς δαίμων; ἕνα μοιραῖο πλάσμα;! Δὲν πρέπει νὰ ἀπογοητεύεσαι καλὸ μου κορί-τσι! "Αν πουλήθηκες σκλάβα, δὲν εἶσαι ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία. Δὲν θὰ γνώρισες ὑποθέτω καλύτε-ρη ζωὴ ἀπὸ αὐτὴν ποὺ πνίγεσε ἐδῶ.

Ζῆς ἐδῶ μέσα σ' ἕνα ἡλιόλουστο ἀ-γρόκτημα περικυκλωμένο ἀπὸ πλα-τάνια, κυπαρίσσια καὶ συμαγάθλινα ἀμπέλια!... Ζῆς μέσα σὲ μιὰ διαρ-κῆ γαλήνη... Πολλὲς φορὲς, μικρὴ μου, τὸ ἔχω πῆ κι' ἐξακολουθῶ νὰ τὸ λέω: Ἐ'Η ἡσυχία εἶν' ὡραία πρᾶγμα. Δὲν φαντάζεσαι πόσο εἶν' εὐτυχισμένος ὁπωσδήποτε ὁ ἄε ἡ-συχο τόπο κι' ἔχει ἥσυχο τὸ κεφάλι του! Ἐσὺ ἄλλωστε δὲν ἔπτεσες ἐ-δῶ ἀπὸ κανένα μέγαρο! Δὲν θὰ εἶ-σαι θέβαια κόρη κανενὸς βασιλιᾶ!..

Ἡ Λυσίδη τὸν δίδεκφε κινώντας μὲ πικρία τὸ κεφάλι της:

— Δὲν μάντεψες καλά, ξένε μου! "Ισα - ἴσα, εἶμαι κόρη βασι λιᾶ!

— Κόρη βασιλιᾶ! ἐπανέλαβε μὲ κατάπληξη ὁ Περίανδρος.

— Εἶμαι ἡ κόρη τοῦ βασιλιᾶ τοῦ Προκλῆ ποὺ τὸν ἔχουν ἐκθρονί-σει τελευταίως οἱ ἐπαναστάτες. Ἡ μητέρα μου ἦταν ἀδελφὴ τοῦ ἡρωϊ-κοῦ στρατηγοῦ τῆς Μεσσηνίας... τοῦ Ἀριστόδημου.

Ὁ Περίανδρος αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτό του νὰ ξεγελίζη ἀπὸ χαρά:

— Τί

Μπορείτε νά μάς ρωτάτε

Ο «ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.» απαντά σ' όλες τις απορίες σας καί σας δίνει συμβουλές για ό,τι σάς ενδιαφέρει. Γράψτε στο Περιοδικόν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑι», δια τον «Αγνωστον Χ.», Ελ. Βενιζέλου 41 (Μεγ.Νικολούση), Αθήνας. Θά έχετε συντόμως την απάντησι.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

σ'. ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ (Σ.Τ.Γ. 913Β) : Ύπάρχουν άλλγα εύτυχώς δυσέρεστα συμπτώματα, όπως αυτό που έσημειώσατε μέ την επιστελή σας. Ελπιθη σαν πάντας τά κατάλληλα μέτρα.

ΖΑΦ. ΓΑΛΙΑΤΟΝ (Β. Σ. Τ. 902) Θά τό φροντίσω καί πολύ έγκαιρως. Γιά σάς υπάρχει μια έπί πλέον υπόχρεωσις.

ΓΕΩΡ. ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΟΝ (Ρόδον) Πρόκειται γιά σύνθεσιν «ταγκό» πού στά είδος του χρειάζεται, καί στό χορεύεται πρώτη προσπάθεια αποστά τά συγχαρτήρια, άν καί είνε γραμμένο υπό αλλόπρο στόν Ιδιο ρυθμό. Οι εί δικοί που τό εξόν δηφαν την γνώμη ότι γιά άρχή είναι καλή προσπάθεια. Μή τήν συνέχεια θά ετυχόχετ περισσότερα. Τήν μετάφρασι τού σονάτας θά τήν δήτε.

ΓΕΩΡ. ΣΚΑΡΒΕΛΑΝ (Βόλον) : 'Ελληφθη ό:τ' όψιν καί η δευτέρα ε:πιστολή σας.

ΠΕΙΚΟΝ ΑΚΡΙΒΟΓΙΑΝΗΝΗΝ (Θεσσαλονίκην) Μοΰ ζήτησατε την γνώμη μου, κί, έγώ εἶχα ἐπισχρξκ νά σάς πήν τό μέ εἰλικρινεία. Δέν ἐνόμισα δίκαιόλογήσο καί εἶχα ἀπό κάποια ἐξήγησι τό πεζο πού ἔγράψατε. Καί ἐσκέφθησα πώς ἀφοῦ σᾶς ἠθέλατε νά ἀκούσετε τά συναισθήματά σας ἐδόκιμάσατε κάποια στιγμή. Πολύ δικαιολογημένα. Εὐρήκα ὅμως πώς πρέπει νά ξεχωρίζη κανείς ἀφιρσίμένα ἀκόμητα καί ὡρισμένες καταστάσεις. Καί γι' αὐτό παρ-ξεὶ εἰδεῦθηκα. Οἱ ἐξηγήσεις μοῦ δίνετε ἔχον καί κάτι τι πολύ σπουδαῖο καί ὅτι σάς σκεφτεῖ κανείς ὅλ ἀναφορές σε κάτι πού ποτέ δέν φρέπει νά ἐγκα τκαλέσουμε. Αὐτό γιά ὁποῖ ἔγω μιλῶ πρωμματικό ἀθλιά πράξε καί γίνηξεις καί πεποίθησις. Δέν λέγεται δέ θρησκολογία.

ΓΕΩΡ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΝ : Τό ἐπήρκε ἀρχά, ὥστε νά εἶναι, ἀνεπίκαιρο γιά τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θά τό φροντίσω γιά τά πέραπέρω.

Σ. ΕΦΕΣΙΟΥ (Β. Σ. Τ. 902) : 'Ιδοῦ ἠθεύθυνσις ποῦ θέλετε :

National erald, Creek Daily
334 W 26 St New York N. Y.

ΝΙΚ. ΝΤΑΚΟΝ : Δέν περιλαμβάνεται στό ἔργον μας αὐτό ποῦ ζητᾶτε. Λυποῦμαι πολύ, ἀλλά ἡ στήλ] μας ἐξυπηρετεῖ μόνον τούς Ἀκρίτας. Μιά ἀπογράφησι γιά σάς, θά ἐγνέκειτο τό ζήτημα, πράγμα ποῦ δέν θέλουμε νά κάνουμε.

«ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ», (Ναυσταθμοι) : Δυστυχῶς ἐσεῖς εἶσαι ὁ μόνος ποῦ δεν δεί. Ἡ καλλιτέχνις γιά τήν ὁποίαν ἐνδιαφέρεσθε δέν παίζει τώρα. Μόλις ἔλθει στήν ἐπικαιρότητα θά φροντίσω νά σάς ἐνημέρωσω τή δικαιολογημένη σας ἐπιθυμία.

Γρ. ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΝ (Κυπαρισσία) : Τό τῆς «Κόντεσας» δημοσιεύεται σάν ἐπίκαιρο. Τόν «Θεοφανέ!ων» τό ἐκράτησα γιά τοῦ χρόνου, ἄν εἶμαστε καλά. Τά ἀφιερώματα δέν ἀφιρθήσαν ἀπό σκοπού, ἀλλά ἀπό τυ πογραφική ἀθλιεῖα. Καί μιά παρόκλησις: Μή γράφετε καί ἀπό τίς δυό πλευρές τοῦ χαρτιοῦ. Μέ δυσκολάεσι πολυ.

Γ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Νικαιά) : Θά μεριμνήσω καί γιά τό τελευταῖο μέ τή σειρά του.

ΣΟΥΖΑΝΑΝ ΒΑΡΔΑΣΟΓΛΟΥ ('Αμαρουσίου) : Συμφερίζομαι τόν Ἐ. Βουτσινομό σας καί τίς ἐπιβεβαίε, πώς δσάκις ὑπάρχουν φωτογραφίες πού νά μάς προσφέρωνται κατάλληλες στην ταγγκογράφησι, θά τίς πρα τιμοῦμε. Πιστέψτε πως, κυρίας, αὐτοί οἱ τεχνικοί λόγοι μάς ἐμποδίζουν.

ΑΛΚΑ ΛΙΤΗ : Διεβίδασα σήμη κρι τική ἐπιτροπή τίς ἀπόψεις σας. Κλείες δέν ἔχω καθ.δεν ἐπιθυμῶ νά ρίχνω ἀσκόπους πυροβολισμούς. Αὐτό γιά νά σάς φύγ] ἡ πλάνη στήν ὁποίαν εὑρίσκεσθε. Καί ἡ συζήτησις λήγει.

ΣΟΝΙΑΝ ΟΛΑΝΔΕΖΟΥ : Καί τά δυό καλογραμμένα. Θά τά φροντίσω.

ΑΠΤΕΡΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ (Χαλκίδα): Τό παράδοξα στήν κριτική ἐπιτροπή.

«ΑΡΧΙΜΗΔΗΝ» (Νέα Φιλαδέλφειαν): Εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ ἱκανοποίησίς σας καί ἀξία συγχαρητηρίων ἡ χαρά σας. Θά περιποιθθῶ τά νέα σας.

ΓΕΡ. Λ. ΜΕΤΑΞΑΝ: Δέν διατηρῶ καμμιά μυϊκσιακάν καί ἀκόμη ὅσα συνέβησαν. ὡς ἀνύπαρκτα. Γι' αὐτό δέν ἀρνοῦμαι νά περιδάλω μέ στορὺν καί αὐτό ποῦ μοῦ ἐστέλλετε.

ΒΑΣ. ΦΩΤΕΙΝΑΚΗΝ: Θά περιμένετε λίγο, ἕως ὅτου Ἐλθῆ ἡ σειρά τοῦ.

Σ.ΠΦΩ: Πολύ μοῦ ἄρεσε καί θά τό φροντίσω.

«ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ» (Πάτρας): Νά μή παραπονήσω, διότι δέν σάς παραμελῶ. Σάς φροντίζω μέ τή σειρά σας. Ἀπαραιτήτως στή σελίδα τῶν νέων. Τά ἐκτετομένα διηγήματα εἶναι ἀκατάλληλα.

ΑΙΘΕΡΙΟΝ ΠΟΛΙΚΟΝ: Τό ἐγαλλάζιο μήνυμαι εἶναι ἀπό τά καλύτερα ποῦ ἐχετε γράψει. Δημοσιεύεται.

«ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΩΜΩΝ»: Ἴσως ἐπιδεναγκασμός του ἀπό τούς δικούς του στό νά πῇ τό γαλ, εἰναι ἡ αἰτία τῆς ψυχρότητος. Σ' αὐτά τά ζητήματα μιλᾶει ἡ καρδιά καί ὄχι ἡ λογική καί ἡ πίεσις τῶν ἄλλων. Σάς συνιστῶ νά τοῦ ζητήσετε ἕνα γράμμα σας μιᾶς ἐνιαύ ἐξήγησι. Κάνε νά σημείνει γιά τήν ἀπόσταστε. Μέ θάρρος καί παρρησίαν. Τά ἡμίμετρα καί ἡ ἐπιφυλακτικότης στήν περίπτωσί σας εἶναι καταστρεπτικά.

ΜΙΜΗΝ ΔΑΦΝΗΝ: Εὐχαριστῶ γιά τά καλά σας λόγια. Ἡ διεύθυνσις τῆς Β. Μ. εἶναι: «Θέατρον Κοσμοπόλη — Ρέξ» λεωφόρος Ἐλευθ. Βενιζέλου. 'Η διεύθυνσις τῆς Μ.Μ. εἶναι: Κέντρον «Σέ Νοθ»,δδός Σανδρασυγκά.

ΒΑΣ. ΚΑΡΛΗΝ (Τρίκκαλα): Γιά κατάλογο σταθμῶν νά γράψετε στό: «Ράδιο—Καραγιάνη» 'Αγ. Γεωργίου Ἀκρώτη. 'Αθήνας. Ἀν σάς τόν στείλουν ἐπί ἀποστολῇ ἐμδάσματος 3.000 δραχμῶν. Ἐθνικιστικός ραδιοφωνικός σταθμός δέν ὑπήρξε ποτέ ἀναγνωρισμένος ἀπό τό Κράτος. Γί' αὐτό καί ἐσταμάτησε.

ΘΕΟΦ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΝ: Τό μουσικό κομμάτι εἶναι καλό, ἀν καί παρουσιάζει ὡρισμένα μειονεκτήματα τεχνικῆς μορφῆς. Πάντως ὄχι κατάλλλ]ά γιά νά ἐκδοθῇ. Τό δεύτερμα μεγάλο. Δέν ἔξερα ἀν θά μπορεσῆ νά ἐξοικονομῇθῆ. Δέν ὑπόσχομαι πώς θά ἀντιπαρκεῖῃ στάς προτιμήσεις σας.

«ΝΙΝΑΗ — ΛΙΚΗΝ» ('Ηράκλειον — Κρήτης): Θά τό φροντίσω μέ τήν πρώτ] εὐκαιρία.

ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΝ : Πολύ καλά καί τά δύο. Τό ἕνα δημιο σιεύεται τώρα.

«Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.»

ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

Μανόν Λεσκώ

12ΟΛ

» Ὁ ἀξεδκάς μου δέν θά ἀογήση νά σοῦ φέρη γέα ἀπό τήν ἀγαπημένη σου Μανόν... Θά σέ πληροφοφήση ἐπίσης ὅτι ἔκλαμα σπαραχτικά, γιατί μέ ἀνάγκασε ἡ μοίρα νά σ' ἐγκαταλείψω καί πάλι !... 'Αλλά ποσπορνά, ἐντοεῖται ! ...

Χίλια φιλιά ἀπό τή Μανόν σου.

Αὐτή ἤταν ἡ ἀπερίγραπτη ἐπιστολή τῆς ἀπίστης φίλης μου, τήν ὁποία διάβασα δακριόρεκτος καί δυστυχισμένος. Ὑστερα ἀπό τό διάδασμά της, ἔπεσα σέ μιά κατάσταση ψυχικῆ, ἀπερίγραπτη ἐπίσης. Κι' ἐγώ καλά — καλά δέν ἔξσω, ἀπό πόσα κ' ἀπό τί εἴδους συναισθήματα, συγκλονίζοντα... Θλῖψις ἤταν : Πείσμα : Ζηλοτυπία : Λύσσα : Ντροπή γιά τήν κατάντια μου; Κι' ἐγώ δέν ξέρω ! ...

Αὐτό ποῦ καταλάδαινα ,μονάγα, ἤταν ὅτι θά ἤμουν εὐτυχής, ἄν μοῦ μέ τά αἰσθήματά μου αὐτά δέν ὑπῆρχε μπόρεσε μέν κ' ἡ ἀπειση λαστοειχ μου γιά τό θελκτικό δσο καί ἀκρεῖο ἐκεῖνο πλάσμα...

Καί μουρωδόλεζα. πκγμένος ἀπ' τά ἀνοφωλλτά μου .

— Νοι ,μ' ἀγαπάεἰ... Θέλω νά τό πιστέρψ !... Μά θά ἤταν τέρας ἄν δέν μ' ἀγαποῦσε, ζοτερα ἀπό τίς τόσες μου θυσίες γι' αὐτή ! ... Γιατί λοιπόν μ' ἐγκαταλείπει κάθε λίγο : Φοβᾶται, λέει, τήν φύκια καί τή φτώχεια! Ω Θεέ μου!.. Τί πεζότης, μπρός στά δικά μου λεπτά αἰσθήματα! Τί ἡλίθιες καί ταπεινές προφάσεις, μπρός στή δική μου δαθειά ἀφοσίωσι κ' αἰτπαπάρνησι !... Πῶς δεν φοδήθηκα ἐγώ τήν πεῖνα· γιά κάρι τῆς ἀγάπης της :... Πῶς περιφόνησε τόν πατέρα μου, τήν οἰκογένειά μου τούς τίτλου μο, τό ὄνομά μου πρός χάριν της ; Μήπως δέν στερήθηκα καί τά πιό ἀπαραίτητα ἀκόμα, καί μήπως δέν πρσιφέρισα καί στό ἐλάχιστο τά ἰδιαίτερα ἐξοδά μου, γιά νά ἰκανοποιῶ τις ἐπιθυμίες της ;

Τή στιγμή ἐκείνη, δίέκοψε τούς θρήνους μου καί τά παράπονά μου ἡ ἀφιξις τοῦ Λεσκώ.

— Κακοὶοτγε ! Ἐεφώνισα ἀφοισμένος, μόλις τόν ἀντίκρασα. Ποῦ εἶναι ἡ Μανόν ; Τί τήν ἔκανες ;

— Ἀκοὶοτγε ! Ἐεφώνισα ἀφοισμένος, μόλις τόν ἀντίκρασα. Ποῦ εἶναι ἡ Μανόν ; Τί τήν ἔκανες ;

— Ἀφοῦ ἀπόφασε ἔβαλα τό χέρι μου ἀπειλπτικά. στή λαβή τοῦ σπαθιοῦ μου.

Αὐτό τό κίνημά μου τόν φόδισε, τόν ἀχοέίο. Μοῦ ἀπκοριθθκε, ὅτι δέν ἔπρεπε νά τόν δέχομαι τόσο θάνασα, τή στιγμή μάλιστα ποῦ ἐρχόταν νά μοῦ ἀνακοίνωση μιά σπουδαιότατη ἐκδοὐλλεισή του σε μένα, Καί πρόσθεσε, ὅτι τέτοια ὑποδοχή, τό μόνο ποῦ εἶχε νά κάνη, ἤταν νά μοῦ γυσίση τή ράχη καί νά φύγη !...,

Πιό ἀγριεμμένος ἀπό τά θρασύτατα αὐτά λόγια του, ἔτρεξα, κλείδωσα τήν πόρτα τοῦ δωματίου μου καί τοῦ ἔπτα :

— Μὴ φαντασθῆς ποτέ σου, ὅτι θά μπορέσης νά μέ ξεγελάσης πάλι μέ τίς πρόστυχες ὑποσχέσεις σου! Τελείωσε !... Πρέπει τώρα, ἢ νά φοντίσης νά ὑπερασσίσης τή ζωή σου, ἢ νά μοῦ ἀποκαλύψης τό κατα φύτιο τῆς Μανόν !

— Πολύ εὐέξαστος εἶσαι, ἐπφότα μοῦ ἔπε ὁ παλληκάθρωπος αὐτός, μέ πλάνη χαμόγελο. Ἔρχομαι νά σοῦ ἀνακοινώσω μιά ἀνέλπιστη εὐτυχία γιά σένα καί γιά τή Μανόν καί νά ἀπαιτήσω εὐγνωμοσύνη μάλιστα ἀπό σάς στό μέλλον !...

Περίεργος καί λαχταρισμένος, τοῦ ζήτησα ἐξηγήσεις. Τότε αὐτός μοῦ εἶπε τά ἑξῆς :

— Κατσαστενοχωρημένη ἡ Μανόν γιά τά δυστυχήματα αὐτά καί φοβισμένη γιά τό μέλλον, θέλησε νά ἐξασφαλίση μιά ἄνετη ζωή καί νά ἀγοράση πάλι ὅσα ἀντικείμενα κάτκαν στήν πυρκαΐά. Μέ παρεκάλεσε λοιπόν νά τής συστήσω τόν κύριο ντέ Μ.. γιά τόν ὁποῖο εἶχε ἀκούσει ὅτι ἤταν πολύ γενναιόδωρος... Τήν ὠδήγησα λοιπόν, στό σπίτι του πρό ὀλίγων ὡρῶν, ὅδε εὐγενέστατος αὐτός ἀνθρωπος μᾶς ἔκανε θερμοτάτη ὑποδοχή... Τόσο πολύ ὅμως γοητεύθηκε ἀπό τίς χάρες τῆς Μανόν, ὥστε νά παρεκάλεσε νά τοῦ κάνη συντροφιά — ὦ, γιά νέες μέρες μονάχα! — στήν ἐξοχική ἔπαυλί του, ὅπου σκόπευε νά μείνη γιά μερικές δδομάδες αὐτός...

»Ἀμέσως τότε ἐγώ, φίλτατέ μου Ἰππότα, σκέφθηκα ἑσύγε... Σκέφθη κα πόσο θάδγανες ἀφελημένος ἀπό τήν τροπή αὐτή τῶν πραγμάτων... Κι' ἔδωσα στόν κ. ντέ Μ, ἀν καταλάδη μέ τρόπο, δτι ἡ Μανόν ἔπαθε μεγάλης ζημίες τώρα τελευταία ἀπό κάτι ἀπροσδόκητα ἀτυχήματα. Τόσο εἴηλωτα τοῦ μίλησα λοιπόν καί τόσο πολύ τόν ἔφερα στό φιλότιμο, ὥστε ὁ γενναιόδωρος αὐτός κύριος τής ἐκάσισε —ἔτσι γιά πρώτη δόσι— τό ποσό τῶν δκάσεσιων πιστολῶν ! 'Ακούς, Ἰππότα ; Γιά πρῶτο δόσο, τῆς χάρισε μονοιμᾶ· δ ι α κ ό σ ι ε ς πιστόλες !...

Τώ: τοῦ εἶπα καί ἐγώ — ἀφοῦ τήν εὐχαριστήσα, ἐνοεῖται — ὅτι πρός τό παρόν ἐφόσυε τό ποσόν αὐτό... Πρόσθεσα ὅμως, ὅτι ἡ ἀδελφή μου εἶχε πολλές καί ἐπιτακτικές ἀνάγκες γιά τό μέλλον... Τοῦ ἔπτα ἐπίσης ὅτι ἡ Μανόν εἶχε — δήθεν — μικοότερο ἀδελφό, τόν ὁποῖο συντηροῦσε· αὐτή ἀπό τότε ἀκόμα τοῦ πέθαναν οἱ γονεῖς μας... Καί φυσικά, τό ὀφφανό αὐτό ἀδελφάκι μας εἶχε ἀνάγκη τροφῆς, κατοικίας σπου δῶν κλπ. κλπ. !... Τόσο λοιπόν συγκινήθκε ἀπ' ἄκη ἐπιπόδιο ἀφήνοντ μου, ὁ κ.-ντέ Μ., ὥστε ὑποσχέθηκε στή Μανόν μή τής νοικιάση ἕνα σπίτι ὡραία ἐπιπλωμένο στό ὁποῖο θά μπορεσῆ νά ἀναπαυθῆ ἡ ἀγαπημένη σου Μανόν... Τό ὑπόσχεθε ἀκόμα ὅτι θά μοῦ ἀναθέσῃ τήν ἐπιτροπεία τῆς ἀδελφῆς μου καί θά μοῦ ἀναθέσῃ τόν κύριο τό ἔξοδα τῆς ἀδελφῆς μου ! Μαντεύετε τώρα, ἰππότα μου, ποιός θά εἶναι αὐτός ὁ ἀδελφός μας : Ὄχι : Λοιπόν, γιά σάς τό πῶ ἐγώ : .Ὁ μικρότερος ἀδελφός μας εἶσθε Ἐ σ ε ῖ ς !... Ὡραῖο, ἔ ; Δέν εἶναι θαυμασία ἡ διπλωματική αὐτή ἐπιτυχία μου ;...

Τά ἔλεγε εἰλικρινῶς καί τά ἤστλαχε, τά ἀνήκεστα αὐτά ὁ κακοπθάστας Λεσκώ !

Καί ἐγώ ἤμουν τόσο κατάπληκτος τόσο μαρμαρωμένος, ὥστε τόν ἄκουνα νά μέ γλαρά μάτια. ἐνώ αὐτός ἐξακολούθοτσε :

— Λοιπόν, ὁτι μόνον θά συγκατοικῆς μαζί μέ τή Μανόν — χωρίς νά τήν ἀποχωρισθῆς ἔτσι καθόλου — ἀλλά θά σάς δίνη καί ἑατά χιλιάδες πιστόλες τό χρόνο ὁ κύριος ντέ Μ., ἔτσι νά μή ἀναζητήσῃ σσε ! Γιατί, ἐνοεῖται, τά ἔξοδα τής διατροφής σας. ἐνδυμασίας, ἐπιπλώσεως, ἐνοικίου, κλπ.κλπ, θά εἶναι δικά του !

Διέταξε μάλιστα μπροστά μου, τήν ἐπιστάτη του, ν' ἀρχίση κίλλας τήν ἀναζήτησι ἑνός κατελλήλου σπιτιοῦ γιά σάς... Θά τό ἀνοικιάση δέ καί θά ἐγκατασταθῆτε, μόλις γυρίση ἀπό τήν ἔξοχή μέ τή Μανόν... Τά παραδέχθηκε μέ χρυφή χαρά ἡ ἀδελφή μου αὐτά, μέ συνεχάση κρυφά γιά τή διπλωματική μου δειν.ότητα, καί μ' ἐστειλε ἐδῶ νά σοῦ τά ἀναγγείλω... Πρόσθεσε συχρόνως, νά σοῦ δοσβίδίσω ἐκ μέρους της τά γλυκά φιλιά της καί τή θερμή της λατρεία ! ...

Σαστισμένος βασανισμένος ἀγρίε ψυχικῶς, σωριάστηκα σέ μιά πολυθρόνα. Τό μυαλό μου δοῦτε καί τρικυμιόντων. Δέν ἄκουγα πιά τί μοῦ ἔλεγε ὁ Λεσκώ, κ' οὔτε μποροῦσα νά σκ:φθῶ...

Αὐτό ποῦ ἔβλεπα τό τρομοχεκτικό μπροστά μου, ἤταν ὅτι ἔχανα τήν Μανόν ἀμέσ τρόπος μέ τήν ἐναισβρό καί νά εἶμαι κοντά της, ἤταν νά δεχθῶ τίς ἄτιμες προτάσεις τοῦ Λεσκώ καί ἐκεῖνος !

Ὦ Θεέ μου...

Τίς στιγμές ἐκείνες, μιά ἀγοία πάλη ἐβίνε ἐστάσεα μέ λύσσα στήν ψυχή μου. Ἀγωνιζόταν ἡ ὑπερτάτη, ἡ τυφλή λατρεία μου γιά τό θελκτικό ἐκεῖνο, κάθαρμα ποῦ λεγόταν Μανόν, μέ τήν τιμή μου, μέ τήν ἀοετή καί μέ τήν ἀνατροφή μου καί μέ τίς λαμπρές οἰκογενειακές παραδόσεις μου !

Σπενάζοντας ἀπό ἀνέκφοστο πόνο, θυμήθηκα τά παιδικά μου χρόνια, τόν ἄσπλο πατρικό μου πύργο, τήν ἀθόα καί ἀγνή ζωή μου στόν Ἅγιο Σουλπίκιο...

Τί καπαπτλκτική ἠθική ἀπόσταση μέ γώρίζε ἀπό τήν εὐτυχισμένη ἐκείνη κ' ἐμίλυντη ἐπόχη !... Σάν μακρυνό ἰσκιο τήν ἔβλεπα, σάν κάτι τό ἀφθαστο πιά καί μακρυνό, μεσα ἀπό τά δάθη τῆς ἠθικῆς ἀδύσσου καί τῆς ἐξαχρειόσεως, στήν ὁποία ἔν εἶχε ψκοεμίσει τό τυφλό μου πάθος !

— Ποιά κακή μοίρα; μ' ἔκανε τόσο δυστυχισμένον ; μουνομόρζα στε νάζοντας καί κλαίγοντας. Εἶναι ἀδῶρ πάθος λοιπόν, ἡ ἀγάπη ; Κοέ γάστ, γιά μένα, μετασχοφοῆθκε σέ ἕνα*65 λυρό πάθος καί σέ μιά διασκη πηνή συμφορῶν κ' ἀχρειότητος; Ποιό πράγμα μ' ἐμπόδισε, νά ζῶ τίμια καί ἥσυχα μέ τή Μανόν ; Γιατί νά πάω νά τήν ἀναζητήσω ; Ἀκόμα γνωρίση τήν ἠθική διαφθορά μέ τόν ἔναν ἐρασιτή καί μέ τόν ἄνδρα μου, ποῦ νά μεν μ' ἀγαπᾶ, ἀλλά νομίζει ὅτι ἀδικῶ τά πιά διά του. 'Υπ' αὐτές τίς συνθήκες, ἡ ζωή μου ἔχει καταντήσει ἀδιωτη. Τί νά κάνω;

"Οπως μοῦ περιγράφετε τήν κατάστασι, νομίζω ὅτι τό καλύτερο θά ἤταν νά χωρίσετε πρίν ἀποκτήσετε κανένα παιδί, ὁπότε τό παιδιά τοῦ ἀνδρός σας θά τό δεχόμπνε σάνιζεν κ' αὐτό καί θά καθιστοῦσαν τή ζωή σας ἀκόμη μαρτυρικό τερη ἀπ' ὅ,τι εἶναι σήμερα.

«Εἶμαι παντρεμένη 15 χρό νια μ' ἕναν ἄνδρα ἐργαστή βάνουσο καί μέθυσο. Ἔκανα ὑπομονή ὥσπου γά μεγαλώσ τη παιδί ποῦ ἀπέκτησα μαζί του. Τώρα συνήντησα ἕναν ἐξαιρετικά ἀνθρωπο ποῦ μοῦ ἐπρότεινε νά χωρίσω καί νά παντρευτό αὐτόν. Φοδᾶμαι ὅμως, μήπως ὁ ἄνδρας μου θελήση νά κρατήση τό παιδί μου γιά νά μέ ἐκδικήσ]η. Τί μέ συιδουλεύετε»;

Καλύτερα νά ζητήσετε ἐπί τοῦ παοκειμένου τή γνώμη ἑνός δικηγόρου. Πάντως, δίως, πρέπει νά λάδετε ὑπ' ὄψιν καί τίς διαθέσεις τοῦ παιδιοῦ σας. Θά θέλη γιά ζήση μέ τόν μέλλοντα πατρυιό του, ἢ θά προτιμήση νά μείνη μέ τόν πατέρα του ; Αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τόν ἀγαπτά περισσότερο σάς ἢ ἐκείνον. Ἀσχέτως πρός τίς διαφορές σας μέ τόν ἄνδρα σας, τό παιδί σας ἔχει δικαίωμα ἄν τό δε λήση, νά προτιμήση νά ζήση μέ τόν ἕνα ἢ μέ τόν ἄλλον ἄν θέλετε. 'Οφείλετε ὀπωσδήποτε νά λάδετε ὑπ' ὄψιν τήν προτίμησί του πρίν πάοετε μιά ὁριστική ἀπόφασι γιά τήν ἀτομική σας τύχη. Φαντάζομα ὅτι δέν διαφωνεῖτε σ' αὐτήν τή δίκαιη καί λογική ἀπόψι.

«Ἔμαθα ἐτελεῖς κατά τύχην, ὅτι ὁ ἀρραδωνιαστικός μου ἔχει δυό τρελλούς στήν οἰκογένειά του (συγγενεῖς τῆς μητέρας του). Ἀπό τή στιγμή ποῦ τό ἐπληροφορήθην δρίσκω ὅτι ὁ ἀρραδωνιαστικός μου παρουσιάζει κάποτε ἀφοισμένες ἀντιδράσεις. Τόν ὑπεραγαπῶ κ' αὐτή ἡ ἀποκάλυψις μέ ἀπελπίζε».

Δέν ἔχετε δικαίωμα νά τόν χωρίσετε ἀπό τή γυναίκα του. "Αν αὐτός σάς ἐγκατέλειψε, σημαίνει ὅτι εἶχε πάψη νά σάς ἀγαπᾶ. Προσπαθῆστε νά τόν ξεγάσετε. Δέν εἶναι τίμιο, νά ἐκδικηθῆτε μιά γυναίκα γιά τήν εὐτυχία τῆς μαζί του καί μάλιστα, μιά γυναίκα ποῦ πολύ πιθανόν ν' ἀγνοεῖσε τήν ὑπαρξί σας ὅταν ἐφοετεύθκε αὐτόν ποῦ ἀγαπᾶτε, "Ἐξ ἄλλου, τί θά κερδίζετε νά χωρίσετε ἕναν ἄνθρωπο ποῦ φαίνεται ν' ἀδιαφορῇ πιά ἐντελῶς γιά σάς :

Ο ΚΥΡΙΟΣ Μ.

Τό «Ἐδῶ Ἀθῆναι» ἀσχίζει ἀπό σήμερο, μιά σειρά κριτικῶν μελε τῶν σάν εἴδος βιογραφιῶν τῶν διασημοτέρων συγγραφέων καί ποιητῶν ποῦ παρεδόθντες καί τοῦ παιόνπας αἰώνος. Οἱ βιογ.αφίαι αὐτές ἐγράφησαν ἀπό τόν λογοτέχνη κ. ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΜΠΡΙΔΗ καί ἔπειτα δοσίνες μέ πλεις τίς δραματικές λεπτομέρειες κα, τίς περιστατικοὶς φάσεις τῆς ζωῆς τῶν διασήμων συγγραφέων καί ποιητῶν. Στήν σειρά αὐτή ἀρχίζουμε μέ τήν βιογραφία τοῦ Γε.ΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ ποῦ θε ωεῖται, ἠθμμένος ἀκόμη ἀπό ὁ κρυφαῖος τῶν ζώντων συγγραφέων. Οἱ βιογραφίες αὐτές ἔχουν ἰδιαίτερη ἀξία γιατί τεσορίζονται γα δίασε σεδοῦν ἀπό τό εὐρύ κοινόν, μέ τή ζωντάνια τῆς παραστατικότητα, καί τήν ανεκδοτολογία ποῦ εἶναι γεσαμμένες.

Ἀ γέραστο: στό πνεῦμα πα ρά τά ἐνενήντα του χρόνια καί τά ἑξήντα τοῦ θεάτρου του, ὁ Γεώργιος Μπέρναρ Σῶ εἶναι ἀπό τούς πιό παιζόμενο.ς συγγραφεῖς, ἐδῶ στήν Ἑλλάδα.

'Ο Θίασος τοῦ θεάτρου «Κοτοπούλη», ὁ θίασος τοῦ Θεάτρου Τέχνης, ὁ θίασος τῶν «Ἠνωμένων Καλλιτεχνῶν» μόλις ἔπαιξαν τόν περασμένο κείωὶλα ἔργα του. Τό «Ἐθνικό» ἔπαιξε ὡς τελευταῖο ἔργο τής περυσινής χειμερινής περιόδου του τόν «Ἄνθρωπο καί Ὑπεράνθρωπό» τοῦ καί ὁ θίασος τοῦ θεάτρου «Κοτοπούλη» τόν εἰΠλγμαλίωνα.

Μένει τόσο δημοφιλής καί ἀγαπητός ὅσο δέν καί εἴκοσι καί δεκαπέντε χρόνια —ἄλλο ζήτημα ἀν αὐτό δέν συμδαίνει τώρα ἀλλού— καί δέν πόεπει, λοιπόν, νά μᾶς ξενίση τό γεγονός ποῦ παρατηρήθηκε ἐφέτος, ποιός πρώτος νά τοῦ παίξη ἔργο του, ἄς ἀριθμοῦσε τοῦτο καί 50 Μαΐους καί δάλε.

Καί εἶναι, μά τήν ἀλήθεια. δικαιολογημένες οἱ Διευθύνσεις τῶν Θεάτρων ὡσε καί οἱ καλλιτεχνικοί τους σύμδουλοι, μιά καί τές γίνηκε συνείδησι κεῖνο ποῦ πιστεύουν καί τό διαλαλοῦν οἱ περισσότεροι, σχεδόν ἡ ὁλότης ἀπό τούς διανοουμένους μας καί τούς ἀσχολουμένους μέ τό Θέατρο: ὅτι ὁ Μπέρναρ Σῶ συγκεντρῶνει ἄπειρα πρσσόντα. καί, κατά συνέπεια μιά καί τό μεταλλεῖο εἶναι πλουσιότατο κάθε ἔργο του παιζόμενο ἐξασφαλίζει κα λή εἰσπραξη ἀπ' τήν ἱκανοποιητική σεἰρά τῶν παραστάσεών του.

Γιά νά δοῦμε ὅμως ἀπό κοντά τό μεταλλεῖο αὐτό καί τό χρυσάφι του.

Μιλοῦνταε, τίς ἄλλες μ' ἕνα δημοσιογράφο καί θεατρικό συγγραφέα, γιά τόν. Μπέρναρ Σῶ, τόν εἶδα ἐγώ, λές καί φυτωτεί ἀπό τήν ἀνταύγεια τής ἐξυπνάδας τοῦ μεγάλου 'Ιρλανδοῦ.

Νά. πρῶτα - πρῶτα, κάτι ποῦ ἠδιαιτέρως ἐκτιμᾶται ἀπό μάς, στήν τόπο μας: ἡ ἐξυπνάδα...

'Αλήθεια, πόσο ἔξυπνος! 'Ο πιό ἐξυπνος τής 'Αγγλίας, κατά τόν Φράνκ Χάρρις, ἕναν ἀπό τούς διογράφους του. Τό ἑέρετε δά τοῦτο ἀπό τά ἔργα ποῦ θά εἴδατε. Κι' ἄν δέν τά εἴδατε, πράγμα ποῦ δέν ἀποείλεται, θά πειοθῆτε ἀπ' ὅτι θά διαδάστε στή μελέτη τούτη.

Καί σαρκαστής.

Τό πιό μεγάλος ἐπειτα ἀπό τόν Βολταῖρο, Δέν περιφρόιστκε νά γελᾶ μέ ὅλους καί μέ ὅλα, ἀλλά γέλασε καί μέ τόν ἑαυτό του. Θ' ἀποσύστατε γ·ά τήν ἰδιότητα ποῦ ἀνεκάλυψε —ὅπως μᾶς λέει— κάποιος γιατρός στά μάτια του γά τά ὁλέ πει διφορετικά πράγματα, ποῦ ἄν τά ἠθελε θά μπορεσε νά κατέχει τά χάρισμα νά δλέπη ἀπό ἕνα σημεῖο ἑκατόμμυριο καί τήν ἐωή διαφορετικά, καί κοαφωτέρα.

Ἔστασε νά πεί γιά τό ἔργο του (χασοτολογοντας δίεσ.α) :

«Ὅλα μου τά δόκιμία ἐν ἐωεῖ τής Τέχης γιά τήν Τέχνη δέν κατάσιμη νά εἴπτοε. Εἶναι σάν νά θέλης μ' ἕνα σκ.ρί νά μεταδάλεις σέ τραπεζογραμμάτια ἕνα πακέτο καφφία τής πεντάρας.

Καί πρσσεζόλογα.

Δέν ἔδωμε τόν ἑαυτό του πάνω ἀπό τόν Σαίξπηρ.

«Ἄν τά ἔργα μου: «Τά σπίτια τής Χήρας» δέν εἶναι καλύτερα ἀπό ὁποιοδήποτε τοῦ Σαίξπηρ ἄς πάει κατά διαδόλου».

Καί τ' ἄλλα τ' ἀμίμητα τοῦ γιά ποιόν ; Γιά τόν Σαίξπηρ!

«Εἶναι ἀνόφελα νά μιλᾶη κανέ νας σήμερα γιά τήν δαθύτατα ποίησί τοῦ Σαίξπηρ. Δέν ἔμειναν ἀπό αὐτόν τί ποτε ἄλλο ἀπό τήν μουσική του. 'Ἀκούσε κι αὐτή μ' ἀπρόσωπη σκιαγράφησή τῶν προσώπων ὅπως στά μυθιστορήματα (;) τοῦ Μολιέρου, τοῦ Σαίξπηρ τοῦ Δουμᾶ πατροῦ δέν εἶναι πιά ἕνα παιχνίδι μιμητικής. Ὁ δάρδος μας πρσσπάθησε. Στό πρόσωπό τ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ ΜΑΛΛΙΑ

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ HENRY HOLT

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΜΑΡ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Ο κυμβαιτοραφικός επιχειρηματίας Μάσσε δολοφονείται μὲ δηλητήριο που περιείχετο σὲ μια κούκλα μὲ κόκκινα μαλλιά. Ὁ συγγραφεὺς Μάικλ Κένεντυ καὶ ἡ γραμματέας τοῦ Μάσσε, Σάλλυ, ἀρχίζουν παραλλήλως μὲ τὴν ἀστυνομία νὰ ἐργάζωνται γιὰ τὴν διαλεύκανσι τοῦ μυστηρίου. Ἀφοῦ ἐξετάζουν τοὺς στενοὺς συνεργάτας τοῦ Μάσσε, ὁ Μάικλ ἐπισκέπτεται τὴν ἠθικοῦ Ἀνίτα Χέντσελή ὁποία τοῦ ἐγκαλεῖ μὴν τὴν ἀνακατέψῃ σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Κογρὸῦ παίρνει μιὰ ἀπειλητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ δολοφόνου ποὺ τοῦ ζητᾶ νὰ συσταθῇ στὸν Μάικλ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μὴν ἀναμιγνώνται στὴν ὑπόθεσι Μάσσε. Τὴν ἄλλη μέρα ἔρχεται ἀπαγγελία τοῦ Μάσσε ὁ Χέραμ Πόρτερ ζητώντας νὰ δῇ τὸν ἐπιχειρηματία. Ἡ Σάλλυ τοῦ διηγεῖται τὰ συμβάντα καὶ τὸν παραπέμπει στὸν Σταύπερεγκ.

8ον

Τετάρτη 16 Ὀκτωβρίου

Ο Κενεντυ ἐφθασε πρῶτος στὸ ἐστιατόριο. Δεύτερο ἔνα τρεμπέζι, ἀπέχοντι ἀπὸ τὴν εἰσόδο. Παρατηγεῖε ἕνα κοκτέϊλ, καὶ παρατηρεῦντας τὴν Σάλλυ ἀνοίξε μιὰ ἐφημερίδα στὸ ἐξωφύλλο τῆς ὁποίας ἤταν τυπωμένα μὲ μεγάλα γράμματα σχετικὰ γιὰ τὸ μυστήριο τῆς κούκλας μὲ τὰ κόκκινα μαλλιά. Ὁ Μάϊκελ ἐνῶ διάβαζε κύτταζε ποῦ καὶ ποῦ ἀφηρημένα πρὸς τὴν εἴσοδο. Εἶδε νὰ μπαίνῃ ἕνας μεγαλόσωμος ἄνδρας, κατὰ πάσαν πιθανότητα ἕνας ὁποῖος φαινόταν ἀποφασισμένη νὰ ἔλθῃ τὸ δράδυ ὅπως δήποτε.

— Κάτι θὰ τῆς συνέβη, πρόσθεσε ὁ Ἀμερικανός. Κατελαβαίνω κύριε Κένεντυ ; Εἶχε ἀποφασίσει νὰ τοῦ πῇ ὁριστικὰ ὅλα τὰ φαινόταν ἀποφασισμένη νὰ ἔλθῃ τὸ δράδυ ὅπως δήποτε.

— Κάτι θὰ τῆς συνέβη, πρόσθεσε ὁ Ἀμερικανός. Καταλαβαίνω κύριε Κένεντυ ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ φόνου σᾶς ἐνδιαφέρει πολύ. Δὲν μοῦ λέτε. Τί κάνει ἡ Σκῶτλαντ Γυάρντ ; Ἐχω ἀκούσει ὅτι τελικῶς νικᾶ πάντοτε. Μπορῶ νὰ σᾶς κάνω μερικὲς ἐρωτήσεις γωρὶς νὰ φανῶ ἀδιάκριτος ;

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Μάϊκλ θὰ σᾶς ἀπαντήσω σὲ ὅ,τι μοῦ εἶναι δυνατόν.

— Ἔχετε ἰδέαν γιατί σκότωσαν τὸν Καρλ ; Τὸν γνωρίζατε πολύ ;

— Ὀχι ἀπήντησε ὁ Μάϊκλ. Οὔτε ξαίρω γιατί τὸν σκότωσαν. οὔτε τὸν εἶδο ποτέ.

— Ἀλλὰ ἐσὺ ἐρωτᾶς ἐκεῖ ; Θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἐγὼ ἐνῶ θὰ ἤθελα νὰ ἀκούσω τὴ φωνὴ τῆς Σάλλυ νὰ τοῦ λέῃ γειρικά ;

— Μὴ μὲ περιμένετε. Δὲν μπορῶ νὰ ἔλθω! Καὶ μὴν προσπαθῆστε νὰ μὲ ξαναδῆτε. Δὲν πρέπει. καταλαβαίνετε ; Ὑποχρεοῦστε νὰ σᾶς παρακαλῶ, ὅτι δὲν θὰ φοβεῖτε νὰ μὲ δοῆτε, διότι ἐγὼ θὰ φύγω...

— Τί συνέβη ; ρώτησε ὁ Μάϊκλ.

— Μάϊκλ, σὲ ἱκετεύω, κάνε αὐτὸ ποὺ σοῦ λέω. ἀφησὲ με μονη καὶ μὴν πῆς τίποτα σὲ κανέναν· Εἶμαι...

Σιωπὴ διαδέχτηκε τὴ φωνὴ τῆς Σάλλυ !... Ὁ Μάϊκλ ζήτησε ἀπὸ τὸ Κέντρο νὰ τοῦ ποῦν ἀπὸ ποῦ τὸν κάλεσε, ἀλλὰ τὸ Κέντρο δὲν μπόρεσε νὰ τὸν πληροφορήσῃ. Ἔμεινε ἔκπληκος. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Νὰ πάῃ στὴν Σκῶτλαντ Γυάρντ ; Εἶχε ἀκόμα στ' αὐτιά του τὴν τρομαγμένη φωνὴ τῆς Σάλλυ ποὺ τοῦ Ἔλεγε ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ πῇ τίποτε σὲ κανένα! Βγῆκε ἀπὸ τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο καὶ πῆγε ποὸς τὸ τραπέζι του.

— Ὁ κ. Κένεντυ ;

Ὁ Μάϊκλ γύρισε καὶ εἶδε τὸν φηναι ἡ εἰκόνα πλήρης καὶ ἀντικειμενικὰ δοκιμένη

"Ἐτσι, εἶδαμε τὰ παοελαύνουν ἐκμεταλλευτές, καμποτνίοι, ἀρριδίστες ἄντρες, γυναῖκες. Καὶ ν' ἀνεβαίνουν, δλο καὶ ν' ἀνεβαίνουν τὴν Κοινωνική κλίμακα. Νὰ τὰ κατοικεύουν μιὰ χαρὰ μὲ τὴ ζωή, Κανένα ἐμπόδιο στὴν Ἀγγλία στοὺς τέτοιους. Ἀπόδειξη, μιὰ ἀκόμη γιὰ τὴν ἀκρίδεια τῆς εἰκόνας. ἐσκεπτόμαστε ποὺ τὰ δλέπουν αὐτὰ στὴν Ἀγγλία καὶ δὲν ἐξεγείρονται, ἀλλὰ γελᾶν, γελᾶν μὲ τὰ γάλια τους. Γιατί νὰ μὴ γελάσουμε καὶ μεῖς παίρνοντας καὶ τὸ σχετικὸ. . . . ιαθηματάκι.

Γιὰ νὰ δοῦμε δμως καὶ ἀπὸ κοντὰ τί λέει — σοβαρεύομένος ὁ Σῶ στὸν Πρόλογο — στὴν ἔκδοση τοῦ Ἔργου του: «Τὸ Δίπλωμα τοῦ Γιατροῦ» ὅπου μᾶς παρουσιάζει ἕξη καταγραφέους.

. . . «Ἡ συνείδηση τῶν γιατρῶν» ἔχει ὡς τὴλιο τὸ Κεφάλαιο αὐτὸ τοῦ Προλόγου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνενήντα σελίδες.

«Εἶναι ἀκόμη μιὰ δυσκολία ποὺ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐμπιστευθεῖς στὴν τιμὴ καὶ στὴ συνείδηση ἑνὸς γιατροῦ. "Οπως οἱ περισσότεροι ἄλλοι "Ἄγγλοι, οἱ γιατροὶ δὲν ἔχουν, γενικὰ, οὔτε τιμὴ οὔτε συνείδηση. "Οτι συνήθως θεωροῦν τιμὴ καὶ συνείδηση εἶναι ἡ αἰσθηματικότητα καὶ ἡ φόβος νὰ κάνουν κάτι ποὺ κάνει ἕλλο ὁ κόσμος. Αὐτὸ καταλήγει, φυσικὰ σὲ μιὰ ἐμπειρικὴ συνείδηση ἢ ἐπαγγελματική. Αὐτὸ σημαίνει, κοντολογῆς, πὼς θὰ κάνετε ὅ,τιδήποτε καλὸ ἢ κακὸ φτάνει νὰ δρῆτε ἀρκετοὺς νὰ σᾶς ἐνθαρρύνουν νὰ τὸ κάνετε.

Εἶναι τὸ εἶδος τῆς συνείδησης, ποὺ καθιστᾶ δυνατὴ τὴ διατήρηση τῆς τάξης σ' ἕνα πειραστικὸ πλοῖο ἢ στοὺς κόλπους μιᾶς συμμορίας λησταῖων.

'Ιρωαῖα μαθήματα.

Τέταρτο αἰῶνα συμπληρώθηκε ἀφ' ὅτου παίζεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἕνὸ θεατρικὸ συγγραφέα ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ τὸ τέταρτο παυηγυρίζουμε ἐφέτος προθυμοποιούμενοι νὰ παίξουμε ἕρμαγα ἔργα του κι' ὄχι ἁπλῶς, γιατὶ συμπλήρωσε τὰ ἐνενήντα του γρόνια ἕνας μεγάλος συγγραφέας σημειώνοντας. Ἔτσι ρεκόρ μακροβιότητας, ποὺ πάει, νὰ ὑπάσῃ — καὶ ἀπὸ τὸ εὐχόμαστε ὅλοι— 'κεῖνο τοῦ Γάλλου συγγραφέα. :οῦ Φοντενέλ, ποὺ ἀγκάλιασε τὸ δεύτερο ἡμίσυ τοῦ δεκάτου ἑβδομου αἰῶνα καὶ ἀκριβῶς ἡμισυ τοῦ δέκατου ὄγδοου μὲ τὴν αἰώνδιο ζωή του.

♥ ♥ ♥

"Επειτα ἀπὸ τὴν ἀτιόσφαιρα συμπαθεῖας καὶ ἐκτίμησης ποὺ ἔχει δημιουργνηθῆ γιὰ τὸν Μεγάλο πρεσβύτη καὶ τὸ ἔργο του, οἱ γνώμες μερικῶν... αὐστηρῶν κριτικῶν θὰ μᾶς ἔκνισουν.

"Ας τὶς διαβάσουμε. Δὲν χαλᾶνε τίποτε... Βάλλουν, θὰ σκεφθοῦν οἱ φανατικώτεροι θαυμαστὲς τοῦ Μεγάλου 'Ιρλανδοῦ, ὄχι τόσο ἀπὸ τὶς κακοπροαίρετες σκοπιᾶς, ἀλλὰ τίσε τὸ σκοτάδι, ὅταν ἡ τεχνικὴ ἱκανότητα τοῦ Σεῖρ Ἀρθούου Πινέρο (1859—1934) καὶ τοῦ Ἀρθούρου Τζωνς (1851—1929) ἔπρεπε λείαναν τὸν δρόμο σὲ δυὸ νέα στοιχεῖα: τὴν εἰλικρινεῖα καὶ τὴν ἐλευθερία, ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦσαν ἀπὸ θεατρὸ των ὁ "Ιψεν καὶ ὁ Γεώργιος Μπέρναρ Σῶ (1856). "Ισαμε νὰ φανοῦν οἱ δραματουργοὶ αὐτοὶ ὁ κόσμος τοῦ θεάτρου εἶχε πάρει διαζύγιο ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔξρουμε. Στὴν «Δεύτερη Κα Τάνκερβίλ» (1893) ὁ Πινέρο, χρησιμοποιώντας τὴν παλιὰ γλῶσσα τῆς σκηνῆς, μεταχειρίστηκε μιὰ κεντρικὴ θέση ποὺ ἐπροκάλεσε μιὰ θύελλα ἀντιγνωμιῶν. Ὁ Σῶ, ὅπως καὶ ὁ "Ιψεν, χρησιμοποίησε τὸ δράμα σὰν μέσο ἀφεισμοῦ κάθε θέματα ποὺ ἀπασχολοῦσε τὸ γόνιμο καὶ πολυστροφο πνεῦμα του, "Ἔγραψε γοργὸ καὶ ζωντανὸ διάλογο. Ἡ πρόζα του εἶναι θαυμαστὰ καθαρὴ, ἐντυπωσιακὴ καὶ γτυπητή. "Αν σκεπτόταν τόσο καθαρὰ ὅπως Ἔγραφε, θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ δεύτερος "Αγγλος δραματουργός. Ἀτυχῶς μέσα του ὑπάρχει κάποια φιλεδαίνιαζοπαστίας (Irresponsability) ποὺ ἐκφράζεται στὴν ἀξιομνημόνευτη φράση, "Αρκετὰ συχνὰ αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐντυπωσιακὸ, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἐντύπωση δημιουργήθηκε σὲ βάρος τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀκρίβειας. Κανένας δὲν πρόκειται νὰ φιλονικήσῃ μὲ τὸν κύριο Σῶ διὰ τὴν συνθέκεια τὸ νὰ προκαλῆ τὴν ποσοχὴ τοῦ φλεγματικοῦ, ἀπαθοῦς 'Αγγλικοῦ κοινοῦ μὲ παραδοξολογίες καὶ σκώμματα, ἢ μὲ τὴν ἀπόφασή του νὰ πάρῃ ἕνα σοβαρὸ ἢ σημαντικὸ θέμα γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ σὰν ὑλικὸ σὲ θεατρικὸ του ἔργο. Οἱ ἱκανότητές του εἶναι τόσο μεγάλες ποὺ μπορεῖ νὰ κάνῃ, κι' ἔκαμε, τὰ πιὸ ἀπίθανα θέματα νὰ προκαλέσουν εὐχαριστο συναίσθημα, νὰ διασκεδάσουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑοχόμενο.

Ἡ ἔρημος ποὺ κρύβει θησαυρούς

Ὁ Κλεμανσὸ εἶχε πῆ, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πρωτου Παγκοσμίου Πολέμου, ὅτι μία σταγὼν πετρελαίου ἦταν περισσότερο πολύτιμη ἀπὸ μιὰ σταγόνα ἀνθρωπίνου αἵματος. Τέτοια σπουδὲ πράγματι ἡ σημασία τοῦ ὑγροῦ αὐτοῦ γιὰ τὴν ἔκβασι τοῦ Πολέμου. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τελευταῖο Πόλεμο ὁ ρόλος τοῦ πετρελαίου δὲν ἔπεξε μειωθῆ. Ἐὰν ὁ Χίτλερ ἔφθανε εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολή, ὅπου ἡ συνολικὴ ἐτησία παραγωγὴ ὑπελογίζετο τότε σὲ 20.000.000 τόνους, θὰ ἐξησφάλιζε δσην καὶ σὰν ὅλη ἐχρειάζοντο οἱ μηχανοκίνητες φάλαγγες τοῦ γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν, ἐπὶ ἀσυνδήτοτε χρονικὸ διάστημα, ὁποιαδήποτε πολεμικὴν ἐπιχείρησι! Ἀπὸ τότε, ἡ τεχνικὴ ἐσημείωσε καταπληκτικὴ τοῦ ἔθνους: τί εἶπε συμβῆ.

— Καταλαβαίνετε πρόσθεσε, γιατί ἡ νέα βὲ εἰδοποίησε κανέναν ! Νομίζω, Κόψοῦ, ἀπετάθη στὸν διευθυντὴ, ὅτι ἤλθ: ἡ στιγμὴ νὰ ποῖμε στὸν Πόπ γιὰ τὸ γράμμα ποὺ ἔλαβες ἐσύ !

Ὁ Κόψοῦ κοντοστάθηκε λίγο, κύτταξε τὸν Μόστιν καὶ τὸν Γκέσσαιν ὑστερα ἐθγυαλε τὸ γράμμα ποὺ εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν δολοφόνο καὶ τὸ ἔδωσε: στὸν Μόστιν.

— Μὲ μιὰ παράκλησι μόνο, εἶπε στὸν ἐπιθεωρητή, νὰ κρατήσετε μυστικὸ ὅτι τὸ δεσδόσατε, διότι ἀλλοιῶς κινδυνεύει ἡ ζωὴ ὅλων μας καὶ ἰδιαίτερα ἡ δική μου !

Ὁ Πόπ διάβασε προσεκτικὰ τὸ γράμμα.

— Ἐπρεπε νὰ μοῦ τὸ εἴχατε δείξει ἀμέσως, παρεπήρησε μένετ ὅμως ἡσυχοι. ἡ Σκότλαντ Γυάρντ ἔχει νὰ κρατᾶ ὁλόκληρο ἀλλᾶξι ιιοα φήν. Τὰ ἀγγλικὰ ἀστυνομικὰ ἀποδόλλεται σὲ γῆ καλλιεργούμενη! Στὴ γώρα ὅπου σὴ παιδεία εἶναι κάτι τὸ σπάνιο, δσο καὶ ἡ δρογῆ. ἀγοίγουν σχολεῖα καὶ τὸ νεοὸ θγαίνει. ἐν ὀφθονία, ἀπὸ τὰ ἔνκατα τῆς γῆς! Ὁ Γκόρντον Γκάσκιλ τε ρίγράφει χαρακτηριστικὰ στὸ «Ἀμέρικαν Μαγκαζίν» τὴν ἀνάδιλιουργία αὐτή :

"Από χρόνια οἱ ἀμερικανικὲς ἐταιρεῖες ἐσχεδίαζαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν "Αραβική Ἔρημο. Ἀλλὰ δὲν ἤσαν ἀρκετὰ τολμηρὲς γιὰ νὰ δεσμεύσουν τὰ ἀπαραίτητα μεγάλα κεφάλαια, ἡ, ἁπλούστατα, δὲν τὰ διέθετον. Τὸ 1933 ὁ βασιλεὺς "Ιμπν Σαοῦντ ἔξεχώσοσε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμετταλεύσεως εἰς τὴν «Στάνταρντ Ὄϊλ Κόμπανυα» τῆς Καλιφορνίας. Τὸ 1936 ἡ «Τεξᾶς Κόμπανυ» ἠγόρασε τὶς μισὲς μετοχές. Τὸ 1938 ἐνεκαινιάζετο ἡ πρώτη πετρελαιοπηγὴ τῆς χώρας αὐτῆς.

Ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία, χώρα ἐξαιρετικὰ πτωχή, ζούσε κυρίως ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ ἀφηναν οἱ Μουσουλμάνοι προσκυνηταὶ τοῦ τάφου τοῦ Μοάμεθ ; Ἑπτὰ περίπου ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως. Οἱ μισθοὶ τῆς «Ἀράμκο» ἀνέρχονται τώρα στὸ ποσὸ αὐτό, περίπου. Τὰ ἐκ ποῦ πετρελαίου εἰσοδήματα τῆς χώρας καταδέλλονται σὲ ρόδδους χρυσοῦ. Ὁ βασιλεὺς εἰσπράττει 21 σέντς κατὰ δορελὶ πετρελαίου, 20.000.000 δηλαδὴ δολλάρια τὸν χρόνο. Καὶ ἀναμένεται δτι μετὰ λίγα χρόνια ἡ παραγωγὴ θὰ ἔχῃ διπλασιασθῆ.

Μὲ τὸ ἐσόδημα αὐτὸ ὁ βασιλεὺς ἠλεκτροφωτίζει τώρα τὴν πρωτεύουσά του, τὸ "Ελ - Ριάντ, καὶ κάνει δρόμους.

Στὴ χώρα αὐτή, ὅπου ἄλλοτε δὲν σχεδὸν τὰ τρόφιμα εἰσήγγοντο καὶ ὅπου ὑπῆρχαν μέχρι τὸ 1942 μόνο 350 αὐτοκίνητα, τώρα ἡ ἄμμος καὶ λεργεῖται καὶ ὑπάρχουν περίπου 4000 αὐτοκίνητα! Τὸ "Αλ - Χαὶζ, σήμερα πρότυπο ἀγροκτήματος, ἦταν μία καλλιεργήσιμη ἔκτασις 125 ἑκταρίων, ποὺ ὑδρεύονταν ἀπὸ ἕνα μεθ.κὸ πηγαδί, βάθους 100 μέτρων καὶ φάρδους 30. Μὲ πρωτόγνωες ἀντλίες, ποὺ τὶς ἔθετον σὲ κίνησι ὑπομονητικὰ γαϊδουράκια, οἱ "Αραδες ἀντλοῦσαν τὸ ποότιμο γιὰ τὴν χώρα τους νερό. Ἡ «Ἀράμκο» ἀπαντώντας σὲ πρόσκλησι τοῦ βασιλέως, ἐγκαθέστησε 4 τεράστιες ἀντλίες ποὺ δίνουν 28.000 λίτρα νεοῦ στὰ λεπτά! Μὲ ἕνα κανάλι ἀπὸ τσιμέντο, μήκους 16 χιλ.ομέτρων, ὑδρεύονται καὶ καλλιεργοῦνται τώρα 750 ἑκτάρια. Στὸ "Αλ - Χαρζ παράγονται τώρα ὅλα τὰ λαχανικὰ, πιὰ τὶς ἀμμοδέλλες καὶ τοὺς ἀνέμους.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προδλέψῃ τὴν ἔκτασι τῆς ἀναπτύξεώς ποὺ ἀναμένει τὴν «Ἀράμκο». Σχεδιάζει νὰ κάνῃ νέα λιμάνια καὶ νὰ μετατοδλὴ ἕνα χωριὸ 7.000 κατοίκων σὲ πόλι 35.000 κατοίκων. Μετὰ λίγα χρόνια στὴν "Αραδία θὰ ὑπάρχῃ ὁ μεγαλύτερος ἀγωνὸς πετρελαίου, ἕνας πελάρος σωλήνας ποὺ θὰ διασχίζῃ δλόκληρη τὴ χώρα : 1600 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸν Περσικὸ Κόλπο ὡς τὴν Μεσόγειο. Κάθε μέρα θὰ διοχετεύονται μὲ τὸν ἀγωγὸ αὐτὸν 300.000 δαρελία! "Οταν τὸ 1949 θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία του, ἡ «Ἀράμκο» θὰ πασάγῃ 500 χιλιάδες δαρελία πετρελαίου ἡμερησίως. Τὰ γενικὰ ἔξοδά της θὰ ἀνέδουν μέχρι τότε στὰ 1.300 ἑκατομμύρια δολλάρια.

"Ολα αὐτὰ δὲν ἀποδεικνύουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν σημασία ποὺ ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ τὸ πετρέλαιο, ποὺ τὶς κατοπλήκτικὲς προόδους τῆς τεχνικῆς καὶ τὴν ἐμφάνισι τόσων ἐφευρέσεων!

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΛΑ

ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΤΟΥΣΑΙΝ

Ἐκεῖνο τὸ πρωΐ ὁ Θεὸς ἀναπαυόταν, Ἡ Μαρία ἡ Λιγυπτία ἔροιχνε τὰ χαρτιὰ στὸν Φερδινάνδο ντὲ Λεσέπς, ὁ "Αγιος Φραγκίσκος τῆς Ἀσίζης ἐμοιραζε ἕνα κουλούρι στὰ πουλάκια τοῦ Παραδείσου, καὶ ὁ Γκουλιέλμο γιος, ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὸν τρό πο ποὺ οἱ ἀνθρωποι ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν ἐφεύρεσί του, ἐδήλωνε ὅτι ἂν τὸ ἤξερε, δὲν θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ τυπώνουν παρὰ μόνον ὀδὸν γοὺς τῆς μαγειρικῆς. Ὁ "Αγιος Χουκστοῦιος ποὺ θυμόταν πόσο μάταιοι ἀπέθησαν οἱ θησαυροὶ τῆς εὐφοραδείας τοῦς, ὅταν κατεδίκαστε τὴν Ἑλλειψι ἐχαρατείας τῆς Αὐτοκρατείας Εὐδοξίας, περιωρίζοταν τώρα νὰ συνενωνῆται διὰ νευμάτων σὰν τοὺς κωφάλαλους. Ὁ Μιχαὴλ, Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγελικῆς Νεολαίας, ἐπλησίασε τὸ Θεὸ καὶ τοῦ εἶπε:

—"Υψιστε, δὲν ἔχω σήμερα νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τίποτε τὸ ἰδιαίτερο. Ἐκ δόσου γιὰ τὴν ὅρα πολλὰ χριστοὶ, ἀπφεύγθη ἕνας νέος πόλεμος στὴ γῆ. οἱ νεκροὶ τῆς νέας ἀφέ ξεως δὲν ὑπερβαίνουν τὸν κανονικὸ ἀριθμό. Ἀπεναντίας, χάρις στὶς νέες ἰατρικὲς ἀνακαλύψεις, ἡ θνησιμότ τῆς τῶν ἀνθρώπων περιωρίσθηκε σημαντικά.

— Αὐτὸ μ' εἴναριστεῖ εἶπε ὁ Θεός. Μιὰ ποὺ δὲν ὑπάρχει κόλα στὸ, εἶναι δίκαιο νὰ ὑφίστανται οἱ κατοικοι στὴ ζωὴ τους, τὰ δάσα νὰ ποὺ δέίζουν ὡς τιμωρία γιὰ τὰ ἔργα τους. Πάντως, ἐλπίζω νὰ μὴν ἔκανες ρουσφέτι στὴν κατάταξι τῶν νεοφωτιθέντων στὸν οὐρανό.

"Υψιστε μὲ διευκόλυναν πολύ, γιατὶ προσήλθαν καθ' ὁμίλους. Ἀλλὰ τε ρὶ ψυνὲς πάνουν τόσο λίγο τόπο! ἀπάντησε ὁ Μιχαήλ.

— Γιὰ νὲο μου τὸ λὲς αὐτό; ρώτησε ὁ Θεός. Θέλω νὰ κλαδέψω μιὰ τριανταφυλλιὰ, Στεῖλε μου τὴν Ἀγία Τερέζα τοὺ Λιζιέ νὰ μὲ βοηθῆσῃ. Μὴν κάνης λάθος καὶ μοῦ στεῖλῃς τὴν Ἀγία Τερέζα τοῦ Ἀβίλλα. Αὐτὴ εἶναι πολὺ ἐξημμένη κεφαλή.. Δὲν μ' ἀρέσουν τὰ πλάσματα ποὺ ἔχουν δραματισμούς. Ἐλπίζω ὅτι ὁ καθηγητὴς Σαρκὸ ἀσχολεῖται μὲ τὴν θεραπεία της.

— Μάλιστα, Παναγαθε.

— Ἄς ἐπανελθουμε τώρα στὶς τριανταφυλλιές; "Αλλαξα γνώμη. Ἀντὶ τῆς Ἀγίας Τερέζας τοῦ Λιζιέ, στεῖλε μου καλύτερα κομμιὰ ἀπὸ τὶς ψυχὲς ποὺ ἐφθασαν σήμερα, εἴτε ἄστηρη, εἴτε μαυρη, εἴτε κίτρινη, εἴτε κόκκινη. Μοῦ εἶναι ἀδιάφορο. Δὲν ἔχω ποοκαταλήψεις. ἂν καὶ οἱ Γάλλοι κομμουνιστιαὶ λησμονοῦν κατὰ τὰ κηρύγματά τους περὶ ἐλευθερίας τί ἐσκεπτετο γι' αὐτὴν ὁ Λένιν..

—"Υψιστε, ἀκριδὲς σήμερα ὁ Λένιν μοῦ ἐπανέλαδε τί εἶχε πῆ στὴ Μόσχα, Ἕνα χρόνο πρὸ τοῦ θανάτου τοὺ: «Ἡ Ἐλευθερία. Τί νὰ τὴν κάνετε: "Ὀλ' αὐτὰ εἶναι ἀνοησίες!»

— Εἶχε δίκιο, Μιχαήλ! Ἡ Δημοκρατία κάνει πιὸ κακὸ στοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ φυλλοπτόρα στ' ἀμπέλια. Γιὰ νὰ σοῦ δώσω ἕνα παράδειγμα ἀκόμα πιὸ γτυπητὸ σὲ ρωτῶ: Βρίσκεσε σωστὸ τὸ ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐπιτρέπει σὲ κάποιο Πρόκασσό νὰ ζωγραφίζῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τοῖα μάτια:

—"Υψιστε γιατὶ συζητεῖτε πολιτικὰ, ἐνῶ μὰ ἐκεῖ ἐκατὸ συστῆσει ἐπανελθμένοι νὰ τὸ ἀποφασίσουμε.

Ἔνεκε ὅρκα, παρεξήγθηκε ὁ Θεός: Δέγουσι τὸ μόθημά σου, Τῶρα πήγαιτε νὰ μοῦ στεῖλῃς μιὰ μοῦνα, Ἀπόψαγε γὰ εἶναι Ἀλεξάνδρα, γιατὶ δρισμένοι θὰ μὲ ρωτήσουν τί ἀποθ'ιοσα... πετρελαιοῦ ἐδῶ ἐσωτὸν οὐρανό.

Πολὺ καλὰ. Παναγαθε θὰ σᾶς στεῖλω μὲ Γαλλίδα. "Ἡταν πολεδόρος ἕνὸς θρησκευτικοῦ συλλόγου.

— Γαλλίδα καὶ πρόεδρος θρησκευτικοῦ συλλόγου; Μὲ κάνεις ν' ἀπορῶ εἶπε ὁ Θεὸς μὲ ἐκπληξη. Καὶ πότε αὐτὴ ἡ θεοφοδούμενη γυναῖκα γεννήθηκε στὴν αἴωνια ζωή;

— Ἐπέδαινε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τὴν Κυριακὴ, ἀλλὰ εἴδαμε καὶ πάεαμε νὰ τὴν πείσουμε νὰ ἔρθῃ ἐδῶ χτὲς μόλις, γιατὶ ἡ δυστυχία της μόνο μὲ τὴν μετοφοφούνη τῆς θὰ μποροῦσε νὰ συγκριδῆ. "Ἡταν τόσο εὐτυχισμένη στὴ γῆ, ὥστε φοδέτανν μὴν ἐχῃ ἀρνοητεῖες στὸν οὐρανό.

— Καὶ τί δουλειὰ ἔκανε στὴν ἐφήμερη ζωή της; ρώτησε ὁ Θεός.

— Ἔγρασε μυθιστορήματα.

Ὁ Παναγαθὸς ἐξάρασε τὰ φρύδια του:

— Νὰ μὴ μοῦ τὴ στεῖλης! Παρὰ τὴν ἐπείκειά μου γιὰ ὅλους, αἰσθάνομα ἀκατανίκητη ἀποστροφὴ γιὰ τὶς γυναῖκες γραμμάτων. Πηγαίνε νὰ τὴς πῆς νὰ φύγῃ τὸ ταχύτερο!

"Υψιστε, δὲν ἔχω τὸ κουράγιο νὰ ἐκτελέσω τὸ θέλημά σας. Ἀλλὰ ἡ γυναῖκα ἔτσι τὸνο συμπαθητική καὶ ἔξυπνη ποὺ ἡ γνωριμία της θὰ σᾶς ἤταν πολὺ εὐχάριστη.

—"Εστω λοιπὸν, πήγαινε νὰ τὴ φέρης: —ὑπεχόρησε ὁ Παναγαθός.

Ὁ Μιχαὴλ ἄρχισε νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ ὁ Θεὸς διεροτήθθηκε μὲ ἀνησυχία: «Ἄνθπως αὐτὴ ἡ γυναῖκα τῶν γραμμάτων τὸν ἐελόγισαε;»

Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὁ Φρὰ Ἀντζέλικο, ὁ Γκόγια καὶ ὁ Ντωμὲ, ποὺ ἔκαναν τὸν περίπατό τους κουδεύτιζοντας τὴ γλῶσσα τοὺς, ἐπέρασαν δίπλα ἀπὸ τὸ Θεό, Ἐστάθηκαν νὰ τὸν προσκυνήσουν καὶ ὁ Παναγαθος τοὺς ἐκράτησε, Σχεδὸν ταυτόχρονα ἐπέστρεψε καὶ ὁ Μιχαὴλ μὲ μιὰ μαυροντυμένη σεμνὴ γυναῖκα.

— Σᾶς καλημερίζω ὅλους! εἶπε γέρνοντας ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι της.

— Ἀλοπὸν, Ἰωάννα, εἶσαι ἐγαριστημένη ποὺ βρίσκεσαι στὸν οὐρανό; τὴ ρώτησε ὁ Θεός.

—"Ω, ναί! Ὁι ἀνθρωποι ποὺ ἐγνώρισα ἐδῶ ἐπάνω εἶναι πάρα πολὺ καθὸς πρέπει. "Αν θέλετε δίμως, καλύτερα νὰ μὲ φωνάζετε 'Ἀδέλλα. Αὐτὸ εἶναι τὸ βαφτιστικό μου ὀνομα.

Ὁ Μιχαὴλ τῆς ἔκανε νόημα καὶ τῆς ψιθύρισε:

— Τί ἀσέβεια ἀπὸ μέρους σου! Ἐχνὰ ὅτι μιλᾶς στὸ Θεός;

—"Α, Θεέ μου! εἶπε ἡ 'Ἀδέλλα μὲ ταραχή. Δὲν τὸ ἤξερα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Πλάστης.

— Κάτοιος ἔποστε· νὰ εἶναι, καὶ ἀνέλοδα ἑνὸ, παρ' ὅλον ὅτι δὲν μ' ὁρέσει νὰ παίρνω εὐθύνες: —ἐπέτλοδα ὁ Θεός.

—"Ὅλα τὰ δημιουργήματά σας εἶναι τόσο τέλεια! Ἀνάψατε τ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ γάνι εἶναι τόσο ἁπαλὸ καὶ ἀμμοῦ στὶς κορυφὲς τὰν δουνιῶν! εἶπε ἡ Ἀδέλ-

ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

—Τὶς παιδάρες δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὶς βγάλω. Μπορῶ ὅμως, ἂν θέλετε, νὰ σᾶς κοκκινίσω ἕλο τὸ πρόσωπο, ὥστε νὰ μὴ φαίνονται!

λα μὲ θαυμασμό.

— Νομίζω ὅτι ἐσὺ εἶσαι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ πετυχημένα πλάσματα μου, Ἀδέλλα.

—"Οταν γεράσω...

— Δὲν θὰ γεραστῆς ποτε, Ἀδελλα! τὴ διεκοψε ὁ Θεός. Οὐτε καὶ τὰ βιδλία σου δὲν θὰ γ-ρασουν, ἀφοῦ τὰ ἔγραψε ἕνα πλάσμα σάν ἐ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΟΚΗΣ

Η χαμένη υπηρεσία

ΤΟΥ Ε. ΦΙΛΙΠΠΗΣ ΘΗΠΕΝΧΑΣΙΑ

23ον

— Πιστεύω ότι οι πράξεις όλες εἶναι σπάνιες σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἐπάνω τὸν ὁ Χάοδεῦ μὲ σταθερὸ τρόπο. Εἶμαι πεπεισμένος γι' αὐτὸ. Ἐπειδὴ ἔχουμε παντοῦ σχεδὸν πολὺ κόσμο, ποὺ μᾶς στέλνουν λεπτομέρειες ἐκθέσεις. Ἐλλειψις ἐμπορεύματος σημαίνει ὑψηλὲς τιμές. Λένε ὅτι ἡ ἐφετεινὴ χρονιὰ θὰ ἔχη μεγάλη ἔλλειψη καὶ, ἐν τοιούτῳ τρόπῳ πτωχοὶ, οἱ τιμὲς θὰ ὑψωθοῦν ἀκόμα περισσότερο.

— Μπορῶ νὰ ἀπευθύνω μερικὲς ἐρωτήσεις στὴν κὶς Σουαίν; ρώτησε ὁ δημοσιογράφος. στρεφόμενος πρὸς αὐτήν.

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κὶς Σουαίν.

— Καὶ ἡ κὶς Σουαίν; εἶπε ἡ Γκραίης, δηλώνει ὅτι αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς ἐρωτήσεις ποὺ θὰ τῆς κάνετε.

— Μεγαλύσματα ἀτό Παρισι. δὲν εἶναι ἔτσι ;

— Πραγματικά,

— Καὶ ἐμένατε ἐκεῖ ὅταν πέθανε ὁ παπποῦς σας ;

— Μάλιστα,

— Ἔχετε λόγους νὰ πιστεύετε ὅτι ἦταν πλούσιος ;

— Τὰ ἔξοδα ἀσφαλῶς, Ἔσοχσαι τὰν, ἀπὸ τὴν μὶς ἀκούεις, ὅπου γεννήθηκε καὶ ἔζησε ὅλη τὴ ζωή του. Συνήθως ἐκρυβε τὰ χρήματα γιὰ νὰ περέιρχα μέρη. ἀλλὰ ἔναν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς συνεταίρους του, μοῦ εἶπε ὅτι θὰ ἔλεγε περιουσία τουλάχιστον ἑνὸς ἑκατομυρίου. Πέρυσι τοῦ εἶχαν πληρώσει σὲ μετρητὰ πάνω ἀπὸ μισὸ ἑκατομμύριο.

— Ἔχετε ἰδέαν τί ἔκανε τὰ χρήματα αὐτά ;

— Πρὸς τὸ παρὸν ὄχι, ἀλλὰ θὰ τὸ ἀνακαλύψω γρήγορα. Ἔχω ἕναν πίνακα, ὁρισμένων τίτλων, τοὺς ὁποίους εἶνε ἀσφαλῶς ὁ παπποῦς μου.

— Ἄ ! Αὐτὸ εἶναι, λαυπρό! Τί εἴδους τίτλοι ἦταν καὶ τὶ ἀξία ἀντιπροσώπευαν ;

— Μιὰ στιγμή, Γκραίης, ἐπενέβη ὁ Χάοδεῦ. Ἂν ἤμουν στὴ θέσι σας, δὲν θὰ ἔβλινα ἄλλες πληροφορίες πρὸς τὸ παρόν.

— Ἔχετε ἀσφαλῶς, δίκηο. Τὸ μόνο ποὺ μπορῶ νὰ πῶ, εἶναι ὅτι πηγαίνω στὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ προσπαθήσω νὰ ἐαναβρῶ τὴν περιουσία αὐτή.

— Δὲν ἠπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔτσι θὲ σεῖς ἠ κληρονόμος τοῦ παπποῦ σας:

— Εἶμαι ἡ μόνη συγγενὴς ποὺ εἶχε στὸν κόσμο. Ἀλλὰς τε ὁ συμβολαιογράφος κ. Μπράντυν Ἐχει τὴν διαθήκη του. μὲ τὴν ὁποία ὁρίζοιμαι ἐγὼ ὡς γενικὸς κληρονόμος.

— Δὲν θὰ θέλατε νὰ μοῦ πῆτε...

— Ἡ μὶς Σουαίν. δίεκοψε ὁ Χάοδεῦ μὲ εὐνεκὴ τρόπο. πρὸτεῖνω τὸν τὸ γέρο του — δὲν ἔχει νὰ πῆ τίποτε ἄλλο.

— Σωστά.. εἶπε ὁ δημοσιογράφος ἔπειτα ἀπὸ μικρὸ διστάγμὸ. Πολὺ καλά. θὰ ἤθλα, ὅμως, νὰ μάθω.. Κύριε Γκάοραο μήπως εἶσθε ὁ κηδεμὼν τῆς μὶς Σουαίν;

— Καθόλου, Ὁ κ. Σουαίν. πέθανε μισα στὰ γραφεῖα μου. ὅπου εἶχε ἔλθη νὰ ἐμπουσκὲ ὑποθέσεις. Οἱ δοσολήψιες του μαζὶ μας ποὺ ἐγρονολογοῦνται ἀπὸ ἐτῶν. εἶχαν καταλήξει σὲ σταθερὴ φιλία. Ἀν καὶ ἐμπορικὴς προελεύσεως. Ἡ μὶς Σουαίν ἐξήτησε τὴ συμβουλὴ μου σχετικὰ μὲ τὴν ποσαρωιὴ ἀπάλειαι τῆς περιουσίας της καὶ τὸ προσωπικόν της μέλλον καὶ ἐκτελεῖ χρέη ἰδιαιτέρας γραμματέως μου γιὰ λίνο καιρό.

"Ἕνα ἐλαφρὸ γαυόγελο φάνηκε στὸ πρόσωπο τοῦ δημοσιογράφου, καθὼς ἔκλεινε τὸ σημειωματάριό του

— Ἀλήθεια — τὸν ρώτησε ὁ Χάοδεῦ — πῶς δίδβολο θὰ γυρίσετε στὴν Ν. Ὑόρκη;

— Ἔχω μιὰ δενζινάκατο ποὺ μὲ περιμένει δίπλα στὸ πλοηγικὸ σκάφος. Εἴχαμε μάθει ὅτι θὰ ἀργοῦσατε καὶ γι' αὐτὸ ἐφροντίσαμε νὰ σᾶς ἔχουμε τὴ δενζινάκατο.

— Τὰ συγχαρητήριά μου γιὰ τὴν ἐφευρετικότητά σας. Δὲν θὰ ἐπιστέψα ποτὲ ὅμως ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀξίζει αὐτὸ τὴν κόπο.

— Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ συμφωνήσω μαζί σας. εἶπε ὁ δημοσιογράφος. καθὼς ἔβαζε τὸ σημειωματάριό του στὴν τρίπη του καὶ ἀποχαιαστότας τοὺς δυὸ ταξιδιώτες.

— Ἐκάνατε πολὺ σωστὰ — εἶπε ἡ Γκραίης ὅταν ἐκλεῖνε ἡ πόρτα πίσω του — ἀλλὰ γιατὶ δὲν θελήσατε νὰ τοῦ πῶ τὶ ἀνεκάλυψα;

— Διότι ἔν ἀλληθείᾳ σᾶς ἔχουν κλέψει, αὐτὸ θὰ προεξοπτοιοῦσε, ἀπλούστατα τοὺς κλέφτες γιὰ νὰ φυλαχτοῦν.

— Πράγματι, ἦταν κουταμάρα μου νὰ μὴ τὸ σκεφθῶ αὐτό! Ἀλήθεια, ὅμως, δὲν σᾶς εἶπα ἀκόμη τὰ νέα μου: Εἶδα, λοιπόν, τὸν κ. Μπράντον, ποὺ ἦταν ὁ συμβολαιογράφος τοῦ παπποῦ μου. Αὐτὸς μοῦ εἶπε ὅτι ὁ παππούς μου εἶχε πάνω τοτε κατὰ μέρος ἀρκετὰ χρήματα καὶ εἶχε ἀγοράσει πολλὰ ἀκίνητα. Εἶχε δεχθῆ ὅμως, τὸ τρομερότερο πλήγμα τῆς ζωῆς του, ὅταν ἡ τοπικὴ Τράπεζα ἐχρεωκόπησε. Τρεῖς ἡμέρες ἔπειτα ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε ἀπόνει ἀρκετὰ σημαντικὸ ποσὸν. γιὰ νὰ ἐξοφλήση τὴν ἀγορὰ ἑνὸς ἀκινήτου. Ὁ συνεταίρος τοῦ παπποῦ μου καταστράφηκε τελείως καὶ ἀπὸ μου εἶπε ὁ Μπράντον, ὁ παπποῦς μου μετέφερε ὅλη τὴν περιουσία του ἑπάνω του σὲ τραπεζογραμμάτια καὶ τίτλους. Μόνο ἀπὸ τοὺς τίτλοις αὐτοὺς εἶχαν ἀρίθμιοι καὶ τοὺς ἤξερε ὁ συμβολαιογράφος. καὶ μοῦ ἔδωσε ἕνα πίνακά τους.

'Ο Χάοδεῦ ἔμεινε ποὸς στιγμὴν σιωπηλὸς. Τοῦ φαινόταινε ὅτι ἔβλεπε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς στὴν ἀσιστερὴ γαυία. πάνω στὶς δέσμες τῶν γραμματίων. Τοὺς ἔβλεπε ἐπίσης σὲ μιὰν ἀνακοίνωσι τῆς Σκωτλάνντ Γιὰρδ στὴ δικαστικὴ σελίδα τῶν «Τάϊμς». Ἀκουγε τὰ ἐπιφωνήματα καταπλήξεως τοῦ ταμία τῆς Τροπέζης τοῦ Νότου. καθὼς ἔψαχνε τοὺς πίνακες τῶν καταθέσεων. Ἀνοστὰ ἐλαφρὰ καὶ γέμισε πάλι μὲ κοκταίηλ τὸ ποτήρι του.

— 'Ο συνβολαιογράφος σας — ρώτησε — κατώρθωσε νὰ βρῆ τίποτε ἀπὸτὴν περιουσία νὰ σᾶς; Δὲν εἶναι δυνατὸ, ἡ ποστὴ ποὺ σὲ νὰ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν στὴ ταξίδι του ὁ τὶ εἶχε καὶ δὲν εἶχε...

— Φυσικὰ — εἶπε ἡ Γκραίης μὲ ἕνα γέλιο. — δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κέιν αὐτό. Ὑπῆρχε ἕνα ἀσκετὰ στρογγυλὸ ποσὸν στὴν Τράπεζα. Ἡ Ἐπιχειρησις τοῦ χρεωτοῦσε ἀκόμα χρήματα καὶ μᾶνει ἕνα ἐπιπλωμένο σπίτι. τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μπράντον θὰ πουλήσαη γιὰ λογαριασμό μου. Μοῦ ἔδωσε ἥδη χίλια δολλάρια καὶ θὰ μπορῶ νὰ πάιω καὶ ἄλλα, ὅταν θελήσω. Δὲν δλέπετε λοιπὸν "ἐπιτέλους σηκώνοντας τὰ νέρκα της καὶ γυρίζοντας νόγκα ἀπ' τὰ τακούνια της — πῶς φαίνομαι πλούσια: Τὸ σόρεμα αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὸν καλύτερο οἶκο γυναικείας μόδας τῆς Ν. Ὑόρκης. Καὶ τὸ κατέλλω μου... — κυττάξτε τὸ μόνος σας! ..

— Εἶναι θαυμάσιο!

— "Ἐχω δυὸ δραδυνὰ φορέματα ἐξακολούθησε αὐτὴ — καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Ἐπίτρασα μιὰ ὑπέροχη μέρα, τριγυρίζοντας στὰ μαγαζιά. Ἐπίστευα ὅτι θὰ τὸ ἐβλέπατε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Πέστε μου πῶς δρίσκετε τὸ νούστο μου!

— Οἱ τουαλέττες σας ἔχουν πάντα τὸ γαλλικὸ σὶκ — εἶπε αὐτὸς μ' ἕνα στεναγμό — ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτὲς εἶστε θελκτικώτατη. Φοβᾶσαι ὅμως, ὅτι τὸρα ποὺ ἡ περιουσιακή σας κατάστασις ἔχει ἀλλάξει, θὰ χάσω τὴν ἰδιαίτερα γραμματέα μου.

'Η Γκραίης ἔσκασε κοντὰ του καὶ τοῦ ἄγγιξε τὸ μάγουλο μ' ἕνα φιλί. πτσσ.. Δὲν θὰ πάμε στὴν τραπεζαρία:

II.

Τὸ ταξίδι ἐκεῖνο τῶν ἓξη ἡμερῶν ὄε τὸ Σάουθαμπτον ἔφερε στὴ ζωὴ τοῦ Χάοδεῦ Γκάοραο κάτι ἐντελῶς καινοῦργιο κάτι ποὺ τοῦ φαινόταινε ἀπ' τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη γλυκύτερο καὶ θαυμαστότερο. μ' ὅλο ποὺ προσπαθοῦσε ν' ἀγνοήση τὴν δαθύτερη σημασία του. Ἡ Γκραίης δὲν ἦταν μόνο μιὰ συναπαστικὴ συντροφιὰ στὸ «ταξίδι. ἀλλὰ καὶ τὸ γυναικεῖο ἐνστικτο τῆς Γολλίδος, ποὺ ἔδειοε νὰ στολίζη πάντοτε μὲ λίνο αὐτάτρια καὶ ὠραιότητα τὶς συνηθισμένες καθημερινὲς σχέσεις... Οἱ λίγες ἐκεῖνες συγκινητικὲς στιγμὲς τοῦ προηγούμενου ταξιδιοῦ δὲν ἐπαναλήφθησαν.

"Ἐκοιαν τακτικὰ τὸν ἀγαπᾶ. Ἐπίστευα ὅτι θὰ τὸ ἐβλέπατε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ. Πέστε μου πῶς δρίσκετε τὸ νούστο μου!

— Οἱ τουαλέττες σας ἔχουν πάντα τὸ γαλλικὸ σὶκ — εἶπε αὐτὸς μ' ἕνα στεναγμό — ἀλλὰ καὶ χωρὶς

ξοδεύτηκε.

Χωρὶς νὰ δγάλη μιλιά, ὁ Μπόμπ θὰ κατέδαινε κάτω, περνώντας τὸ ἄλσορ γιὰ νὰ φέρη ἀκόμα δυὸ κάδους. Κι' αὐτὸ γιὰ τὸ πρῶτο νερὶ τῆς πλύσης τῶν ρούχων τοῦ μωσοῦ. Καὶ τὸ δεδγαλίαι καὶ τὸ μπάνιο τοῦ μωσοῦ. καὶ τὸ φαῖ, καὶ τὸ σφουγγάρισμα καὶ τὸ λουτρό μας; Γι' αὐτὸ κουβαλοῦσα μόνη μου τὸ νερό. Ἤταν πιὸ εἰκολο παιδί νὰ κάδουμε νὰ ἔδγνω δλα αὐτά.

Ὑπολογίζω ὅτι θὰ κουβαλοῦσα τουλάχιστο δέκα ἔξ κάδουν νερὸ κάθε μέρα ἢ σκανάτα γαλλίνα κάθε μέρα. ἐπὶ 360 περίπου μέρες. Ἔτσαι ἐκτλικτικὸ. λοιπὸν τὸ ὅτι τὰ γέρκα μου δλο καὶ μάκσαιναν πρὸς τὰ κάτω καὶ ὅτι οἱ ὦμοι μου λύγιζαν ἐπὶ τῆ θέᾳ ὁπαιοιοδήποτε ὀγοοῦ ; Γι' αὐτὸ δὲν πίστευα. ὅταν ἕνα ποὺ ὁ Μπόμπ μοῦ ἀνήγγειλε :

— Θὰ ἀργίσω αὐριο τὴ δουλειὰ γιὰ τὴν τοποθέτησι τῶν σωλήνων τοῦ νεροῦ.

Κάθε μέρα ἔδλεπα. τὸρα τὸ νερὸ νὰ ἔρχεται ὅλο καὶ πιὸ κοντὰ στὸ σπίτι.

Τὸ φθινόπωρο ἦταν ὄμορφο ἐπαγὴ στὰ δουνά. Ὁ ἥλιος ἔβγαινε στὶς στὴ θεράντα τῶν Κῆτλ.

ἔξη, ἀλλὰ κάποιε ἄτονος, χωρὶς τὶς καλοκαιρινὲς φοτιὲς του.

Φθινόπωρο καὶ τὸ σχολειὸ ἄρδε στὰ μικιὰ μου. θυμίμαι τὸ τελευταῖο φθινόπωρο καθὼς πενουσᾶσε μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν κοιλάδα. νωρὶς κάποιο ποωὶ καὶ εἶδαιε τὰ παιδιὰ ποὺ κρατοῦσαν τὸ φανιτὸ τοὺς καὶ περμένανν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ σχολείου. Ἀναοωτιόμουνα ἂν ἀκόμα θὰ ἤμασταν στὸ κτίμα. ὅταν ἡ Ἄννα θὰ ἀρχίζε νὰ πηγαίνη σχολεῖο. Ἐνῶ ἐκανα τέτοιες σκέψεις, κάποιο ποωὶ ὁ Μπόμπ φώνᾶξε ὅτι ἡ ἐκκατάστασις τοῦ νεροῦ ἦταν ἕτοιμη καὶ ὅτι ὑπολείπονταν νὰ ἔρθη τὸ νερό.

Ἐνθουσιάσθηκα τόσο. ποὺ ἀπεφάσισα νὰ κατεδῶ νὰ τὸ πῶ στὴν κυρία Κῆτλ. "Ἔβαλα τὴν Ἄνναβλα στὸ ἀμαξάκι, ἔνα κάδο, ἐξαιρετικὰ ἀτιγὰ καὶ μιὰ κέῆκ μὲ σοκολάτα καὶ δόσμο παίονοντας καὶ δούμο ἀφήνοντας φδάσαιε κάτω μαζὶ μὲ τὸν Σπόοτ.

"Ἤταν εὐτάσιστο τὸ πεοπάτημα. Τὰ μάγουλά μοιε ἦταν ρόδινα καὶ τὸ πνεῦμα μοε καβαδὸ ἄταν φθίνωμε

"Ενα πεωΐ, ὅταν γτύπησε τὸ Ευπνπτήρι, ὁ Μπόμπ εἶπε :

— Δὲν μπορῶ νὰ σηκωθῶ. Εἶμαι ἄρρωστος..

Καὶ πράγματι, ὁ Μπόμπ ἦταν ἄρρωστος. Γὶα ὀπόιονδήποτε ἄλλον, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Μπόμπ. αὐτὸ θὰ σήμαινε ἕνα κοινὸ κουλούγκηια.

Τὴ δεύτερη νύγτα ποὺ ἤμεινε ὀτὸ κοεδβάτι. ὁ Τζέφ τοῦ ἔφερε ἕνα γαλλον. οὐΐσκι καὶ ὁ Κλαψιπτ. ὁ Τζόνσταν καὶ ὁ Κρουυπτὸν ἕνα τέταστο ὁ κοθένας.

— Τὸ οὐΐσκι. νοῦ εἶπαν. θὰ θεραπεύση τὰ πάντα.

— Ἐάν, σκέφθηκα.

Ἐντυνη διάθεση γιὰ ἀνθρωποκτονία, θὰ ἔπιωε ἕνα ἀλόκληρο μπουκάλι !

.Ο Μπόμπ ἤμεινε μιὰ ἑδδομάδα στὸ κοεδβάτι. Ἐὰν τέλει ἡ ἐγκατάστασι τοῦ νεροῦ εἶχεν ὁλοκληρωθῆ καὶ. ἕνα λουπτρὸ ποωΐ. ἄκουσα τὸν μουσικὸ ἤχο τοῦ νεροῦ ποὺ ἔπεφτε στὸ ντεπόζιτο. Στάθηκα καὶ ἔκανα μιὰ μικρὴ ποσεευχὴ καὶ. ὕστερα, πῆνα στὴν κουζίνα ὅπου εἶδα ὅτι ἡ δούση ἦταν ἀκοιχτὴ καὶ τὸ νερὸ εἶχε μιὰ ἰντσα ὕψος στὸ τάτσωμα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 108

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Λαϊκὴ ἐκφρασις γιὰ κάποιον ποὺ ἐξηφανίσθη) ἀλλὰ καὶ Σπιτωνὶς στρατηγός. — Ἀπαραίτητος κατὰ τὴν σπορὰν. 2) Ἕλλην 5)μουσογράφος καὶ δικηγόρος. 3) Πόλις τῆς Μ. Ἀσίας. 4) Νῆσος τῶν Κυκλάδων — Ἱερὸς. ἅγιος. 5) Μεγάλη θάλασσα — Τὸ πάστιαι ἀὶ Ἕλη γλῶσσα. 6) "Ανθ) — "Αρθρον. 7) Κινηματογράφος.— Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης — Ἡ Κορινθία. 8) Μονὰς χρόνου — "Αρθρον. 9) Ἀσιατικὸν Βασίλειον — Γεμάτα, ὅρμια — Εἶδος μαχαίρας. 10) Θέσις τοῦ ἡλίου — Ἀντωνυμία. 11) Νῆσος — Ὁ κοινὸς τυλοφόντισος. 12) Ἀλλοίμονον ἀν μᾶς ἄγκαταλείψη αὐτή Μελόδραμα. 13) Πόρος Λέ. 14) Μεταφορὰ (δημ.). 15) Ἄνευ συζύγου. — Κατάπαυσις.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἀρόσθρον, χάος. — Ἰταλικὴ νῆσος. 2) Προτάσσεται ἀραβικῶν τὸ πωνυμίᾳ. 3) Ὅλοι παρόντες.—Μαῦρη. 4) "Αρθρον. — Ἐδωδιδεῖς. 5) Τοπικὸν Χρῶμα (δημ.). 6) Οἰκοδόμικὸν ὀλικόν. 7) Γάλλας συγγραφεύς. — Προθέσεις μὲ ἀπόστροφον. 8) Τόρα (καθ.) — Ἕλλειψις μνήμης.— πρόθεσις. 9) Ἕλλην γενάρχης.— Βαλκανικὸν νόμισμα. 10) Τρομοκρατικὴ Βαλκανικὴ ὀργάνωσις. 11) Ἀγγλος — Σλάνα ἀγάλματα. 12) Ἐκεῖ ἀγαίνει τὸ ἀλάτι. — «Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τό...». 13) Χορταρικά. — Χωρὶς σπίτι. 14) "Αρθρον. 15) Εἶδος κάρρων (δημ.) — Ἀγαπᾶ. κλέπται.

(Ἀποστολεὺς: Ι. Α. Β.)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 109

(ΑΝΩ ΚΑΤΩ)

—Τὶς κατωτέρω κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν 48 λέξεις πρέπει νὰ τὶς τοποθετήσετε μέσα εἰς τὸ παραπάνω σχέδιο, οὗ τοῦ ὡστε νὰ σχηματισθῆ ἕνα πλῆρες καὶ κανονικὸ σταυρόλέξον.

'Εκάναμε μόνοι μας τὸ πρῶτο καὶ δεύτερο βῆμα, τοποθετώντ ας μέσα στὸ σχέδιο τὶς λέξεις ΑΛΣΟΣ καὶ ΠΡΑΟΣ. — Καὶ νὰ τώρα οἱ λέξεις ποὺ πρέπει νὰ τοποθετήσετε :

ΑΡΑΡΑΤ — ΑΛΣΟΣ — ΑΗΡ — ΑΤΙ — ΑΠ — ΑΣΟΦΟΣ — ΑΤΙΜΟΣ — ΑΔΩ — ΑΥΡΑ — ΑΛΣ — ΑΡΑ — ΑΡΟΥΝ — ΑΛ — ΑΝΑΡ — ΑΝΙΣΟΣ — ΑΙ — ΕΥ — ΕΝ — ΗΤΑ — ΙΑΣ — ΙΣΑ — ΙΟΝ ΙΜΑΣ — ΑΛΜΑ — ΛΟΣ ΑΛΟΣ — ΜΗ — ΜΑΡΑ — ΝΩΕ — ΝΛΟΣ — ΝΑ — ΟΜΑΣ — ΟΝΕ — ΟΝ — ΟΤΕ — ΠΟΛΟ — ΠΡΛΟΣ — ΠΡΙΝ — ΠΑΡΟΣ — ΠΡΕΣΠΑ — ΡΑΣ — ΡΑ — ΡΣ — ΡΕΑ — ΡΕ — ΣΙΣΥΡΑ — ΣΑ — ΣΟΣ — ΣΑΝ—ΣΙΑ — ΣΟΛ — ΣΛΑΡ — ΣΤ — ΣΑΛΩΝΑ — ΣΙΕΡΡΑ — ΣΙΑΝ — ΣΑΝΙΙΣ — ΣΩΑ — ΣΟΙ — ΣΗΣ — ΣΑΣΙ — ΣΗΜ — ΤΑΡΑ — ΤΡΙΣ —ΤΣΑΪ — ΦΩΣ — ΩΜ.

('Αποστολεὺς: ΙΩΑΝ. ΣΑΒΟΥΡΗΣ)

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 106

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Ταραμᾶς — Παλαιμᾶς
2) "Ατλας — Στόμα
4) Ρώμη — Ἀδάμ
5) Ἀσπασία — Ἀλάνα
6) Ἴσκα — Παλτό
7) Μῆς
8) Γάλα — "Οσλο
9) Σῦς
10) Πράγα — Ἀλλένη
11) Ξενοφὼν
12) Λίμα — Τόπι
13) Ἄλατα — Γίγας
15) Ἡγεσίαν — Πλίκσον.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Τουρκία — Ἀπολαυὴ
3) Ἄμυνα — Σάγμα
4) Λίπη — Ἄλας
5) Ἀσπάλαξ
6) Ἀδαὴς — Ἑστία
7) Μῆς
8) Πάνω — Ὕφος
9) Σός.
10) Ἀστοὶ — Ἀδικὴ
11) Ἀπόλλων
12) Ἄρμα — Τσᾶξ
13) Ἄβηλα — Μέρος.
15) Ἑτοιμὴς — Βήξιμον.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 107

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) Σπόρος — Ὀφέλος
2) Σασί — Δίνω
3) Ἴν — Σιωπηλά — ΑΓ
4) Νίς — Ἀπάγω — Ἄμα
5) Ὀλίκο — Ἥρὼ — Ἀφὴν
6) Σαρέτ — Ἀλάνι
7) Ἄρκ — Πόε
8) Μπαρὰ — Ἀνὼν
9) Ἀσία — ΑΚΕ — Ἴαμα
10) Σία — Ἀπορῶ — Σοῦ
11) Ὀς — Ὀρόσημα — ΣΤ
12) Πίων — Πόνη
13) Ἰωάννινα — Ἄνοιξις

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Σπίνος — Φασσόλι
2) Νίκα — Ὠσις
3) Ὀς — Στρατιὰ — ΠΑ
4) Ρὰς — Ἀάρια — ΟΥ
5) Ὀσία — ΙΚΑ — Ἄρον
6) Σωπὴ — Ἄπονα
7) Παραδικὸς
8) Ὀβγυῶ — Ἔρημα
9) Φιλὸ — Ἄπω — Ἀμὼν
10) Ἔνα — Ἀλῶνι — Ἄνω
11) Λὼ —Ἀφασίας Ἧς
12) Ἀμὴν — Ἀμὸς
13) Σαγάνι — Ἀπώτης.

Ο ΚΡΥΜΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

των καιοὺς νὰ ἀνταιωεθῆ γιὰ τὴν ἄδλιαι ζωὴ τῶν τεσσάρων τελευταίων χρόνων.

Προχωροῦσε κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τῶν δέντρων πρὸς τὸ μέρος ποὺ τὸ ἤξερε τόσο καλά. Τέσσερα χρόνια ἔβλπε κάθε μέρα. κάθε ὥρα τῆς ὁξές, ἐκεῖ ποὺ εἶχε σκάψει... Νὰ τὶς ! "Εδῶ, μιὰ σπιθαιὰ ἀπὸ τὸν καρυὸ τοῦ δεξιοῦ δέντρου. ἐδῶ δρίσκόταν τὸ κουτὶ !

"Ἀοχισε νὰ σκάδη πολὺ ζαθειά. "Εδγαζε μὲ τὰ χέρια τοῦ τὸ χῶμα, ἐανάπαιονε τὴν ἀξίνα. ἔσκαδε πὶὸ πέρα μακοὶτέρα. ἔσκαοιε ἕνα κύκλο μεγάλο. παοπάτεοε σκυφτὸς ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑδίσει τὸ κιδώτιο. "Ἔπρεπε ! "Ὅμως δὲν ἦταν !... Καὶ ἔσκαδε. ἔσκαδε. μὰ τοῦ κάκου ! Δὲν ἔδοισκε τίποτα. Κι' ἔξαφνα ἄρχισε νὰ φουάζη νὰ δλακτήμα. νὰ γελᾶ καὶ νὰ ὀμδλιάζη.

Τὸ πωῦ τὸν δρῆκαν νὰ σκάδη ἀκόμα στὸ ἴδιο μέρος. Εἶχε τρελλαθῆ !...

"Η Τράπεζα ἔδαλε κ' ἔσκοιωαν ὅλο ἐκεῖνο τὸ μέρος. Καὶ μὲ τὶς πρώτες ἀξινιὲς δρῆκαν τὸ κιδώτιο. Ὁ Μίλλερ δὲν εἶχε σκεοθῆ πὶὸ εἶχε ἔοθει ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος κ' ἔλεε σκάψει κάτω ἀπὸ τὴν ἀάστεοη ὀξιιά. ἀντὶ τῆς δεξιᾶς ποὺ ἔπρεπε νὰ σκάψη γιὰ νὰ δρῆ τὰ λεπτὰ ποὺ εἶχε κοόψει...

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

'Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ : —Λοιπόν, θὰ μοῦ πῆς τί σοῦ ἔκανε ὁ κατηγορούμενος ;

— Σκύψτε ἀκόμα λίγο κύριε Πρόεδρε, καὶ θὰ δῆτε!

(Τοῦ κ. Ἀναστοπούλου).

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ : Μὴ στενοχωριέσαι ! 'Η μαμὰ δὲν θὰ δῆ πὼς λερώσαμε τὰ χέρια μας, γιατὶ ἔχει φορέσει τὰ μαύρα της γυαλιά. "Ετσι κι ἐμεῖς δὲν θὰ τὰ...πλύνουμε !

— Τὸ νέο μου μυθιστόρημα θ' ἀνάψη... φωτιές!

— Ἔγὼ θὰ σᾶς συμβουλεύα νὰ τὸ ρίχνατε καλύτερα σὲ καμμιὰ... φωτιά! ..

Οἱ νέοι σοῦ χράφουν

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Κάποια βραδυὰ ποὺ τὸ τρελλὰ μὰ ὀπέρομα φεγγᾶρ, τὶς ἀσημένες του ἀχτίδες στὴν γῆ ἔρριχνε καὶ φώτιζε ἕται ὁλόγυλικα τὰ πρὸ ὀλαὸ μας, στὴν σιωπὴ καὶ ἀπόμιση γωνίτσα τοῦ πάρκου...σοῦ χάρισα γλυκὲ μου τὴν καοδιά μου. 'Εκεῖ σὰν μέσα σ' ἄπειρα καὶ τρελλὰ ἀνείρατα περάσαν ἀμπὸ μπρὸς μας, οἱ χαροὺμενες κ' ἐδαχμισμένες στιγμές. Θυμόσαι... Κυνόσαν οἱ μαυρες γρήγορα, ἀπὸ μιὰς φεαλλὰ καὶ φρενιασμένα ὁ χρόνος φρέχει στὴν χαραγμένη τραχιὰ τοῦ, κι' ὅμως ἐνοιωθα πάν ποτε ψὸς ἡ καρδιὰ μου ἦταν δοσμένη σὲ σένα. Καὶ νὰ ποὺσθε ἡ μέρα... μὲ τὴν σκιαὴ τοῦ πόνου νὰ ποτεσαν τὴν εὐαχία καὶ νὰ μ' ἀπλώσ' τὸν πέπλο τῆς μελαγχολίας. Πρῶτ' ἀκουσα τὴν σκλήρη ἀπ' τὸν χειλὸν λέξ. (Φεύγει ὁ...). Ἀκα τότε ἡ καρδιὰ μου μοιάζει σὰν ἕνα ἀραχνιασμένο τάφο, καμμὰ στιγμὴ δὲν κτύπαιρε τὶς πόρες της ἡ χαρὰ, ποτὲ καμμιὰ ἐλπίδα καρμανοῦς δὲν φῶτισε τοὺς δλοσκότεινους κόλπους της. Ἐσημὰ ἀπέραντ, καὶ μόνο τὸ ἀπελοδιαλὸ τῆς κέιρας καὶ τοῦ πόνου, σὲ μιὰ γωνιὰ ἀνθισμένο, δρθώνει τὰ φύλλα του ἀπενθεμίζοντας τὴν συντροφιὰ του. Μὰ σὰν λάπιμα πουλί, μὲ τὰ φτερὰ τῆς χαρᾶς, θὰ πετᾶς σὲ καινουργιες ἀγκαλιές, θὰ χαιῆς τὸ ἄρωμα τῶν φιλιῶν σου καὶ, μέσα μ' ἀφίνεις τὸ συνηθισμένες μελλαγχολίες... Πόσο... προπιμὸ νὰ μὴν θυμίσων τίποτα ἀπὸ τὰ τεραστιές, μόνο αὐτὸ θὰ ἤταν λυτρωμὸς γιὰ τὴν φτωχὴ μου καρδιά...

(Πάτρα.) «ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ»

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Σὲ μνήμη τῆς Λένας Γδάτ.)

Μοῦ φαίνεται σὰν ψέμματα τῶς πέρασε κι' ἄλας ἔτσι χρόνος ἀπὸ τότε! Ἀπὸ τότε ποὺ τ' ἀγαπημένα μου θλιμμένα σου μάτια ἔφλεσον γιὰ πάντα μικρὸ μου ἀετόπουλο λουλοῦδι !

"Ηταν "Ἀνοιξις καὶ τ' ἀγρολουλοῦδια ἔπαιζαν φτιγῶρο μὲ τὸν ἥλιο μὲ τ' ἀγέρι, μὲ τὰ ζουζουνίσι...

Στὴν "Ἀνοιξι σου καὶ σύ! δ,τι μέστοινε τὸ κορμάκι σου, Τ' ἀνθισμένο κεφάλι σου φτεροῦγιζε - φτε ρούγιζε γιομάτο πόθους κ' ἐλπιδες ἐλκυστά. Δὲν τὰ πραγματοποίησες. "Αλλοίμονο! Τὸ βόλος τοῦ θανάτου ἀστάχτοε καὶ πλήγωσε σὲ τὸ μικρὸ Λουλουλλουδο.

"Η "Ἀνοιξις πάλι φόρθη. "Ολα πάλι θ' ἀνθίσουν.

Καὶ πάλι θάνθίση τὴ δική μου ψυχή, ἡ ἀνατρεχίλα τῆς θύμησής σου. Ἴσως καὶ νὰ αἰσθανθῶ τὶς μυρωδιὲς τοῦ ἀφίνη ἡ μυρωδιὰ σου ἀπ' τὸ φυτάρι τοῦ θανάτου.

«ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ»

Τό Σπίτι ή Γυναίκα Τό Παιδί

Περίεργος διαγωνισμός

Ἡ μανία τῆς φωτογραφίας εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πλέον... ἀνεπιτυμένες στὸν κόσμο καὶ ἔρχεται ἴσως δεύτερη μετὰ ἀπὸ τὸ βίτσιο τῆς συλλογῆς αὐτογράφων.

Ἡ Ἀμερικὴ ποὺ κατὰ τὴν γνώμη τῶν Εὐρωπαίων εἶναι ἡ πατρίδα τῶν παραδόξων (οἱ Ἀμερικανοὶ πιστεύουν τὸ ἀντίθετο) δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ ὑστερήσῃ στὴν ἀνάπτυξι ἑνὸς τέτοιου καπρίτσιου κι' ἔτσι ὑπάρχουν σήμερα στὸν Νέο Κόσμο ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ἐρασιτεχνῶν φωτογράφων οἱ ὁποῖοι ὁπλισμένοι μὲ τὸ μικρὸ μαγικὸ κουτὶ ποὺ ἀπαθανατίζει τοὺς θνητοὺς καὶ τὸ φάσματ τους περιβάλλον, τρέχουν ὅπου ὑπάρχει θέμα — ἢ μᾶλλον θέαμα — γιὰ νὰ τραδήξουν ἕνα ἐπιτυχημένο «φοτοντανὲ» ἢ μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐποχή».. Ὅπως ἄλα τὰ πράγματα εἶναι ὑπερβολικὰ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔτσι καὶ οἱ ἐρασιτέχναι φωτογράφοι εἶναι ὑπερβολικὰ εὐσυνείδητοι ἀπέναντι στὴν ..φωτογραφικὴ τους συνείδησι. Ἔτσι θὰ τοὺς δῆτε συχνὰ —πυκνὰ νὰ μπαίνουν σὲ ξένα σπίτια, γιὰ μιὰ «οἰκογενειακὴ σκηνὴ», ἢ νὰ διακόπτουν τὰ πιτιδίσματα ἑνὸς ζευγαριοῦ γιὰ ἕνα τρυφερὸ «ἐστάντανέ».

"Ὅπως ἦτο φυσικὸ μιὰ τέτοια μανία δὲν μποροῦσε νὰ μὴ δημιουργήσῃ κάποιον συναγωνισμὸ κι' ἐπειδὴ ὁ συναγωνισμὸς ἀπαιτεῖ κατ' ἀνάγκην κάποιαν σύγκρισιν τῶν συναγωνιζομένων διαργανώσθη προ ἡμερῶν εἰς τὴν Ν. Ὑορκὴν ἕνας περίεργος διαγωνισμὸς φωτογραφιῶς εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος πλέον τῶν 40.000 μανιακῶν ἐρασιτεχνῶν. Τὸ ἀποτοφανὲς τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν ἔγκειτο τόσο εἰς τὸν ἀπεῖρο τῶν συμμετεχόντων ὅσον εἰς τὸ ὅτι ἐκτὸς τῶν διαγωνιζομένων ἔλαβον μέρος καὶ 50.000 ἐμψύχων μοντέλων τὰ ὁποῖα ἐγένοντο τὸ ἀντικείμενον τῆς μανίας τῶν φωτογραφῶν.

Εἰς τὴν ἀπέραντον λοιπὸν αἴθουσαν τῶν "Ὀπλων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ, αὐτὸ κατεῖχε ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἀλλοτε γογατιστὸ, ἄλλοτε ἐαπλωμένο κατάγαμα προσπαθοῦσε νὰ τραβήξῃ τὴν καλύτερη φωτογραφία μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ κερδίσῃ τὸ ἐκ 500 δολλαρίων ἐπαθλον τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀνάμεσα ἀτοὺς φωτογράφους αὐτοὺς ποὺ γύριζαν ἱδρωμένοι καὶ ξεμανίκωτοι φαίνοντας γιὰ κανένα ἐκκλησιαστικὸ μπάρκετ καὶ ἀρκετοὶ ἀπ' γνωρισμένοι ὁ περαστὲρ τοῦ Χόλλυγουντ τὴν παρουσία τῶν ὁποίων καταλλήλως διεφήμισε ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπή.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαφημίσεως αὐτῆς δὲ χάσησαν νὰ φανοῦν ὅταν χιλιάδες νεαρῶν κοριτσιῶν δήλωσαν ὅτι θέλουν νὰ πιάσουν ὡς μοντέλα μὲ τὴν κοινὴ ἐλπίδα ὅτι κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς Χόλλυγουντ θὰ ἀνακάλυπτε τὶς νέες ἀλλοὲς τῆς θέσης ἀνάμεσά τους.

"Ἔτσι μὲ ἀσφαλῆ ἐπιτυχία, ἐξησφαλισμένη ἐκ τῶν προτέρων, ἄοχισε ὁ διαγωνισμὸς ἐνῶ τὰ μοντέλα στρωμογνότωσαν, καὶ καμμιὰ φορὰ κυτηγοσαν, τοὺς διασημοτέρους τῶν φωτογράφων οἱ ὁποῖοι ἐθαγγον μὲ τὴν σειρά τους νὰ βροῦν τὸ καλύτερο μοντέλο ποὺ θὰ τοὺς ἔδινε τὴν ὡραιότερη φωτογραφία.

"Ἦταν ἕνα θέαμα λιγάκι ἀνιαρὸ ἀπ' ἀρχὴ τὴν ἀρχὴ νὰ βλέπῃ κανεὶς ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος ν' ἀνακατ ὑεται στὰ πιὸ περίεργα σιμπλέγματα μὲ μοναδικὸ σκοπὸ μιὰ καλὴ φωτογραφία.

Ὁ Τζωὰτζ Χάρελ, διάσημος φωτογράφος τοῦ Χόλλυγουντ, εἶχε τὶς περισσότερες ἐπιτυχίες καὶ φυσικὰ καὶ τὰ καλύτερα μοντέλα ποὺ πολλὲς φορὲς πιανόνταν μαζὶ μὲ μαλλιὰ γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὸν φανὸ τοῦ Χάρελ.

Τρεῖς ὁλόκληρες μέρες κράτησε τὸ πανηγύρι. ἡμέρες ἀγωνίας καὶ ἀμύνας γιὰ ὅλους, μοντέλα καὶ φωτογράφους καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τραβήχτηκαν 500.000 φωτογραφίες καὶ κατηναλώθησαν ἀπὸ τὸ πλῆθος πέντε τόννοι... λουκάνικα Φραγκφούρτης.

Τέλος ἡ Ἑλλὰς ἐπιτέρπει ἔτσι ἀπὸ τὸ καθήκον, ἴσως καὶ ἀπὸ κούρασι ἀρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὶς φωτογραφίες γιὰ νὰ ἀνακηρύξῃ τὸν νικητή.

Ὁ 26ετὴς Ἄγγλος Λέοναρντ Μτκὸμτ, φωτογράφτερ τῶν «Τάιμς» ὑπῆρξε ὁ τυχερὸς ἢ ὁ καλύτερος.

Ἡ ἐπιτροπὴ τὸν ἀνακήρυξε νικητὴ γιὰ μιὰ φωτογραφία του ποὺ παρίστανε ἕνα ζωοφρὸ Ἠλιανθέλιον... μπουκάλια τῆς ἀνθρωπιὰ ποὺ ἦτο ἔτοιμο νὰ χωμήσῃ ἑπάνω σὲ μιὰ γάτα.

Κόκκαλο οἱ συναγωνιστὰ τοῦ ἐρασιτέχναι!, κόκκαλο καὶ οἱ διάφορες Νεοϋοῦκκέζες καλλονές!

Τὸ βραβεῖο τὸ κέρδισε ἕνας "Ἄγγλος μὲ σύμμαχό του ἕναν σκύλλο καὶ ὁ παράδοξος διαγωνισμὸς ἐτεμαστίσθη πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ἐμπόρων φωτογραφικῶν εἰδῶν.

Μία Λέοχη Κυριῶν" πού ἀπαγορεύεται τὸ κουτσομπολιό

ΤΟ „ΚΑΡΛΤΟΝ ΚΛΑΜΠ" ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

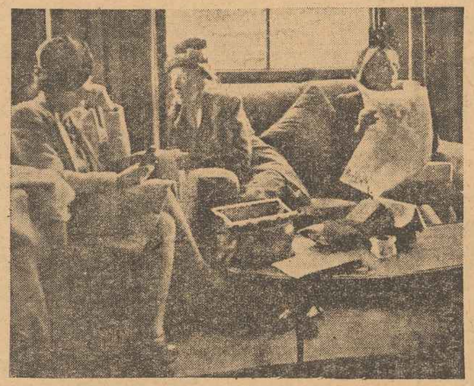

Ἐνὸς ἕξω μαίνεται ἡ ζωὴ τοῦ πολυθόρυβου Λονδίνου, οἱ κυρίες τοῦ «Καρλτον» συζητοῦν μὲ ἠρεμία τὰ «δίκιά τοι.ς»

Τὸ 1906 ὅταν τὰ λείψανα τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς ψυχορραγοῦσαν, ὁ συντηρητικὸς πολιτικὸς σὲρ "Εντουαρντ Κόουτς ἵδρυε τὴν πρώτη λέσχη γυναικῶν εἰς τὴν Ντόδερ Στρὰτ, μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ Λονδίνου.

Ὁ σὲρ "Εντουαρντ, παλαιὸς Τόρυ, εἶχε προείδει ὅτι ἐκεῖνο ποὺ οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς του ἀπεκάλουν «ἀσθένες φύλον» θὰ ἤρχετο ἡμέρα ποὺ θὰ ἔπαιζε ἕναν πολὺ σημαντικὸ ρόλο στὰ δημόσια πραγματα τῆς Ἀγγλίας, καὶ γι' αὐτὸ ἐξεώρησε σκόπιμο νὰ δώσῃ κάποια ὤθησι στὴν τότε κοινωνικὴς καὶ θυστερημένην Ἀγγλίδα.

Οἱ συμφοιτέτες, μὲ τὰ περίσσια συνθήματα τοῦς «γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς γυναίκας», δὲν εἶχαν ἐμφανισθῆ ἀκόμη, καὶ ἡ λέξις «γυναῖκα» σήμαινε τότε κάτι τὶ τὸ καθωστερημένο καὶ πρωτογονὸ κάτι τὸ κατώτερο ἀπὸ τὸν κυρίαρχο ἄνδρα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σὲρ "Εντουαρντ ἔδωσε στὴν λέσχη τὸν πομπῶδη τίτλο «Αὐτοκαστορικὴ», τίτλο τὸν ὁποῖο ἡ τε λευταία τὸν διατηρεῖ μέχρι σήμερα.

Μολαταῦτα ἡ λέσχη αὐτὴ δὲν ἤτο ἡ πρώτη τοῦ εἴδους της. Ἀρκετὰ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν σὲρ "Εντουαρντ, οἱ κυρίες τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς εἶχαν ἱδρυσέι μιὰ λέσχη στὴν ὁποία μποροῦσαν νὰ ἐγγραφοῦν ὡς μέλη μόνον κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἡ ὁποία εἶχε «κοινωνικοὺς σκοποὺς», ὅπως ἔλεγε τοὐλάχιστον τὸ καταστατικό της.

Ἡ Αὐτοκαστορικὴ λέσχη δμως ἤτο κάτι τὶ διαφορετικό, διότι οἱ κύριοι σκοποὶ τῆς ἦσαν καθαρὰς πολιτικοί.

"Ὀταν ὁ ἱδρυτὴς της ἀπέθανε, κληροδοτῆσε τὴν λέσχη στὸ συντηρητικὸ κόμμα τῶν Τόρυς, τὸ ὁποῖο τὴν ἐνίσχυσε παντοιοτρόπως, ὥστε τὸ 1922 τὰ μέλη της ἀθροιζόμενα σχηματίζαν τετραψήφιο ἀριθμό. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ἀπὸ 6 λίρες εἴχεν αὐξηθῆ σὲ 7, κι αὐτὲ ἐπροκάλεσε μεγάλες διαμαρτυρίες τῶν δεφφορων φεμινιστικῶν συλλόγων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀποκτήσει τερασταῖον ἐπίρροὴ στὴν τότε μεταπολεμικὴ Ἀγγλία.

Σήμερα ἡ λέσχη εὐρίσκεται πάντα στὴν ἴδια θέσι καὶ μόνο τὸ ὀνομά της ἄλλοιξε κάπως λόγῳ τῆς ἐποχῆς. Λέγεται «Κάρλτον Κλάμπ» καὶ συγκεντρονει τὶς σφοδρὲς ἐπιθέσεις τοῦ ἐργατικοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ ἀνεχθῆ τὶς συντηρητικὲς κυρίες ποὺ κυκλοφοροῦν στὰ σαλόνια του καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὶς 2.000.

Τὰ μέλη τῆς λέσχης ἀνήκουν ὅλα στὸ Συντηρητικὸ κόμμα καὶ αὐτὸ εἶνε κάτι ποὺ γίνεται εὔκολα ἀντιληπτὸ ἀπὸ τὸ μεγάλο ποστραῖτο τοῦ κ. Ἰσαὶρσιὶλ, ποὺ κοσμεῖ τὴν κυρία αἴθουσα τῆς λέσχης. Ὁ ἔλεγχος τῶν μεσογραφομένων εἶνε αὐστηροτατος καὶ καμμία κυρία ἀμφιβόλων πολιτικῶν φρονημάτων δὲν γίνεται δεκτὴ πρὶν δώσῃ ἐχέγγυα πίστεως πρὸς τοὺς Συντηρητικοὺς καὶ τὸ κόμμα τους. Ἐὰν μια κυρία-μέλὸς ὑπανδρευθῆ ἄνδρα ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων τὸ πράγμα ἐξετάζεται μὲ πολλὴν αὐστηρότητα, καὶ ἡ διαγραφὴ εἶνε ἡ συνήθης τιμωρία τοῦ μέλους ποὺ παρεσπονδσε, ἐκτὸς ἐὰν δοθοῦν διαβεβαιώσεις ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῆ... προπαγανδα διὰ τὸν προσηλυτισμὸν τοῦ ἀτυχοῦς συζύγου.

Τελευταῖως ἱδρύθη καὶ ἕνα τμῆμα γιὰ νεαρὰ κορίτσια ἡλικιας 17—22 ἐτῶν καὶ τὸ πράγμα ἐπροξένησε κατάπληξιν, ἰδίως μάλιστα ὅταν οἱ νεαροὶ ἔδωσαν ἕναν φιλανθρωπικὸ χορό, στὸν ὁποῖο ὑπὸ τὰ ἐλέμματα μισοῦς τῶν παλαιῶν μελῶν ἐχορεύθη καὶ τὸ ἀμερικανικὸ «σουγίχα».

Τὴν ἄλλη μέρα μετὰ ἀπὸ μιὰ θέλλα διαμαρτυριῶν, τὸ προεδρεῖον τῆς λέσχης ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἐπὶ τῇ κατοβολῇ εἰσιτηρίου 15 στερλινῶν! Ἡ πανάκριβη αὐτὴ ἄθεσι ἡ ὁποία ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀπαγόρευσιν ἔδωσεν ἀφορμὴ εἰς νέας ἐπιθέσεις τοῦ ἐργατικοῦ Τύπου, τὰς ὁποίας ἡ λέσχη ἀντιπαρῆλθε μὲ τὸ χαρακτὴρ ριστικὸν ὀγγλικὸ φλέγμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ νέες μεταρρυθμίσεις ἔλαβον χώραν, καὶ σήμερα ἡ λέσχη ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της κολυμβητικὴ πισίνα, τεραὶν τοῦ τέννις καὶ ἕναν ὡραιότατο κῆπο μὲ χορευτικὴ πίστα, στὴν ὁποία κάθε ἀράδω στροβιλίζονται τὰ ζευγάρια τὰ ὁποῖα ἐξαιρετικὲς ἀνάγκες τὰ ἠνάγκασαν νὰ πληρώσουν τὶς 15 λίρες τοῦ εἰσιτηρίου.

Μιὰ πρωτοτυπία τῆς λέσχης, τὴν ὁποίαν ἄγνωστον πῶς ἀνέχονται τὰ μέλη της, εἶνε ὅτι ἀπαγορεύεται τὸ «κουτσομπολιό» καὶ οἱαδήποτε κριτικὴ εἴτε καλὴ εἴτε κακὴ εἰς βάρος ἢ ὑπὲρ τρίτου. Φαίνεται ὅμως ὅτι· ἐν κρυπτῷ οἱ κυλὲς παλῆς συνήθειας τῶν ἀπογόνων τῆς Εὔας συνεχίζονται, γιατὶ συχνὰ βλέπει κανεὶς δυὸ μέλη νὰ σιγοψιθυρίζουν ἐνῶ παίρνουν τὸ τσαὶ ποὺ τους φέρνει τὸ ἄψογο γκαρσονὶ μὲ τὴν χρυσοκέντητη λίβρέα.

Κάθε Πέμπτη γίνονται μορφωτικὲς διαλέξεις τὶς ὁποῖες παρακολουθοῦν πε ρίπου 1000 μέλη. Ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία θεμάτων καὶ τὸ θέμα τοῦ γάμου ἢ τῆς μητρότητος ἔρχεται στὴν πρώτη γραμμή.

Πίσω δμως ἀπὸ τὶς βυσσινιὲς κουρτίνες τοῦ σαλονιοῦ πληθβαρα μικρὰν τρα πεζιὰν προφέρει τὴν εὐωχία τοῦ πιάνκλ καὶ τοῦ πόκερ μέχρι καὶ τὴν συγκίνησι τῆς «μιᾶς ποκιτσας» ποὺ ἔχει 5 σελλίνια τσὶπ καὶ στὴν ὁποία οἱ διαφορες πλησιαζοῦν συχνὰ τὶς 1000 στερλίνες. Τελευταῖως ὅταν ἡ χαρτοπαιξία ἀπηγορεύθη στὴν Ἀγγλία, ἡ λέσχη κα τοῦσωσε νὰ διατηρῆσῃ τὸ προνομιο τῆς μολονότι γιὰ μιὰ φορὰ ἄκουμ τῆς ἐπέτεθη ὁ ἐργατικὸς Τύπος κατηγοροῦντας την ὡς «τόπον συγκεντρώσεως ἀνκαλῶν ὀρτηριοσκληρωτικῶν γυναικῶν».

Ἡ λέσχη ἀντιπαρῆλθε καὶ τὴν κατηγορία αὐτὴν, ἀλλ' εἶνε δέβαιον ὅτι οἱ συντάκται τῆς δὲν θὰ καθυστέρασαν πα ρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν περὶ «κριτικῆς».

"Ἐτσι συνεχίζεται μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Λονδίνου ἡ παράδοσι ποὺ ἄρχισε ὁ σὲρ "Εντουαρντ Κόουτς τὸ 1906 μὲ τὴν ἵδρυσι τῆς «Αὐτοκρατορικῆς» καὶ ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἔφθασε σὲ ὑψιστο σημεῖο ἀκμῆς, ἀλλὰ καὶ φαίνεται ἰπὸς σὲ λίγα χρόνια θὰ ἔχῃ πραγματοῦ σχεδὸν δίς τὴν ἡλικία. Ἴσως τότε, ἀλλοιμονον! νὰ ἴδοῦμε νὰ ἐμφανίζεται καὶ τὸ πρῶτο γυναικεῖο πολιτικὸ κόμμα τοῦ πλανήτου μας!

■

Ἡ μαγειρική σας

ΠΑΤΑΤΕΣ ΓΙΑΧΝΙ

Θὰ ἤταν κοινοτοπία νὰ ἐπαναλάβωμε ὅτι οἱ πατάτες εἶνε μια ἀπὸ τὶς ἀφελιμότερες τροφές. Ἀρέσουν στοὺς πε ρισσότερους καὶ παρουσιάζουν δυὸ ἀκόμη πλεονεκτήματα : "Ὀτι εἶνε ἀρκετὰ προσιτὲς καὶ ἀπὸ τὸ φαγητὸ τῶν ἀπογόνων τῆς Εὔας συνεχίζονται, γιατὶ συχνὰ βλέπει κανεὶς δυὸ μέλη νὰ σιγοψιθυρίζουν ἐνῶ παίρνουν τὸ τσαὶ ποὺ τους φέρνει τὸ ἄψογο γκαρσονὶ μὲ τὴν χρυσοκέντητη λίβρέα.

Κάθε Πέμπτη γίνονται μορφωτικὲς διαλέξεις τὶς ὁποῖες παρακολουθοῦν πε ρίπου 1000 μέλη. Ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία θεμάτων καὶ τὸ θέμα τοῦ γάμου ἢ τῆς μητρότητος ἔρχεται στὴν πρώτη γραμμή.

Πίσω δμως ἀπὸ τὶς βυσσινιὲς κουρτίνες τοῦ σαλονιοῦ πληθβαρα μικρὰν τρα πεζιὰν προφέρει τὴν εὐωχία τοῦ πιάνκλ καὶ τοῦ πόκερ μέχρι καὶ τὴν συγκίνησι τῆς «μιᾶς ποκιτσας» ποὺ ἔχει 5 σελλίνια τσὶπ καὶ στὴν ὁποία οἱ διαφορες πλησιαζοῦν συχνὰ τὶς 1000 στερλίνες. Τελευταῖως ὅταν ἡ χαρτοπαιξία ἀπηγορεύθη στὴν Ἀγγλία, ἡ λέσχη κα τοῦσωσε νὰ διατηρῆσῃ τὸ προνομιο τῆς μολονότι γιὰ μιὰ φορὰ ἄκουμ τῆς ἐπέτεθη ὁ ἐργατικὸς Τύπος κατηγοροῦντας την ὡς «τόπον συγκεντρώσεως ἀνκαλῶν ὀρτηριοσκληρωτικῶν γυναικῶν».

Ἡ λέσχη ἀντιπαρῆλθε καὶ τὴν κατηγορία αὐτὴν, ἀλλ' εἶνε δέβαιον ὅτι οἱ συντάκται τῆς δὲν θὰ καθυστέρασαν πα ρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν περὶ «κριτικῆς».

"Ἐτσι συνεχίζεται μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Λονδίνου ἡ παράδοσι ποὺ ἄρχισε ὁ σὲρ "Εντουαρντ Κόουτς τὸ 1906 μὲ τὴν ἵδρυσι τῆς «Αὐτοκρατορικῆς» καὶ ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἔφθασε σὲ ὑψιστο σημεῖο ἀκμῆς, ἀλλὰ καὶ φαίνεται ἰπὸς σὲ λίγα χρόνια θὰ ἔχῃ πραγματοῦ σχεδὸν δίς τὴν ἡλικία. Ἴσως τότε, ἀλλοιμονον! νὰ ἴδοῦμε νὰ ἐμφανίζεται καὶ τὸ πρῶτο γυναικεῖο πολιτικὸ κόμμα τοῦ πλανήτου μας!

■

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ..

— "Ὀσοδήποτε ὡραῖο καὶ ἂν εἶνε τὸ φόρεμα ποὺ φορεῖτε· τὸ γοῦστο σας θὰ πάῃ χαμένο ἀν συμβῆ νὰ φαίνεται ἀπὸ τὸ ψτεκλπέ σας ἢ πιράντα τῆς κομμωσύνης σας. Οἱ Παρισιάνες μᾶς ἐπιτρέπουν γιὰ ν' ἀπορεῖτοῦν ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο βάζουν πάντα μιὰ «κόμπιτσα» στὴ ραφὴ τοῦ ὤμου, οὔτως ὥστε νὰ κουμπώνῃ ἀπὸ μέσα στὸ φόρεμα πάνω στὴν «μπρετέλλα» τῆς κομπινεζίδος.

— "Ὀταν ράβετε μιὰ μπλούζα γιὰ νὰ τὴ φορεσετε μὲ ταγιὲρ, νὰ ἐπιλογίζετε πάντα ἢ μπλοὐζα αὐτὴ νὰ μπαίνῃ τουλάχιστον κατὰ εἶκοσι ἑκατοστὰ μέσα στὴ φούστα σας, οὔτως ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ φανῆ ἢ κομπινεζίδν σας. Ἀν κάνετε μιὰ ἀπότομη κίνησι τῶν χεριῶν.

— Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὴ σκοοβαλιά. Ἔχουν δίκηο, γιατὶ εἶναι γεώστικη καὶ πολὺ ὠφέλιμη. Καμμιὰ φορὰ δμως, συμβαίνει νὰ ἔχουμε φάει σκορδαλιὰ καὶ νὰ μᾶς καλέσῃ νὰ πάμε σὲ κανένα χορό, "Ὀλοι ξέρουμε πόσο εἶναι δυσάρεστο σὲ κεῖνον ποὺ δὲν ἔφαγε σκορδαλιὰ, νὰ μυρίζῃ τὴν ἀπόπνοια αὐτῶν ποὺ ἔφαγαν σκόρδο. Γι' αὐτὸ, τὸ καλλίτερο μέσο νὰ ἀπαλλάσσωμε τοὺς ἄλλους τῆς ὀσμῆς τοῦ, εἶναι 1) νὰ πλένωμε τὰ δόντια μας λίγη ὥρα ἀφοῦ ἐφάγαμε σκορδαλιὰ. 2) Νὰ μασσσούμε κα τόπιν δυὸ τρεῖς κόκκους καβοναδισμένου καφέ.

— Ἡ ὑπερβολικὴ ἐφίδρωσις, προέρχεται κάποτε ἀπὸ ἀνώμαλη λειτουργία τῶν ἀδένων. Ἀνεξαρτήτως τῶν συμβουλῶν ποὺ θὰ σᾶς δώσῃ στὴν προκειμένη περίπτωσι ἡ γιατρὸς σας, καλὸν εἶναι νὰ χρησιμοποιῆτε ἡνὶ ἀκόμη λοσιὸν : 25 γραμμάρια καλοφωνίας, 110 σταγόνες ἐσάνς μέντας· καὶ δέκα γραμμάρια νερό. "Ὀταν κάνετε μιὰ ἐπάλειψι στὶς ἰσχυάλες σας μ' αὐτὸ τὸ μίγμα, νὰ τὶς πουδράρετε κατόπιν μὲ λίγο τάλκ.

Ἡ ἐφίδρωσις θὰ ἐλαττωθῆ χωρὶς αὐτὸ νὰ βλάψῃ τὴν ὑγεία σας, καὶ οἱ ἰσχυάλες σας δὲν θὰ ἀναδίδουν καμμιὰ δυσάρεστη ὀσμή.

— Τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Χάοπεο 'ε Μπαζάο». Ζήτησε ἀπὸ τὴν γνωστὴν Παρισινὴν καλλιτέχνιδα Ἐντθὶζ Φεγιὲρ νὰ θεωρεῖται ἡ πιὸ κομψὴ ἡθοποιὸς τῆς Γαλλίας, τὶ πρέπει ν' ἀποφεύγῃ μιὰ κοκέττα. Μεταξὺ τῶν ἀπαντήσεων τῆς γυναίκας αὐτῆς μὲ τὸ ἐλκυστότερο γοῦστο, σημειώνουμε δύο : "Ὀτι οἱ γλωμὲς γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ φοροῦν πράσινο ἀνοιχτὸ καὶ ὅτι οἱ κάλτσες Νάϋλον, εἶνε μὲν πρακτικώτατες καὶ οἰκονομικὲς λόγῳ τῆς ἀντοχῆς των, ἀλλὰ δὲν ταιριάζουν παρὰ μόνο στὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν κανονικὲς γάμπες γιατὶ, λόγῳ τῆς μεγάλης δια φανείας τῶν καλτσῶν Νάϋλον, τὰ τυχὸν ἐλαττώματα τῶν «γνμῶν ἢ τῶν ποδιῶν, γίνονται ἀκόμη πιὸ κτυπτά.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗ

Ἐκτεθοῦνται με '''] ᵒᵒᵒᵒᵒᵒ (Σκίτσο τοῦ κ. Β. Χριστοδούλου)

..ΚΑΘΕ ΚΟΚΕΤΤΑ

Ραδιοφωνικός Σταθμός Ἀθηνῶν

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 8-14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1948

Κυριακή

8 Φεβρουαρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

07.00 Πρωινὴ μουσική
07.05 Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων μὲ τοπικὰ ἠθη καὶ ἔθιμα
07.15 Α' Δελτίον εἰδήσεων
07.30 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.35 'Ο Σταθμὸς καὶ οἱ ἀκροατοί σας. (Ἡ γνώμη τῶν ἀκροατῶν μας. Ἀπαντήσεις σὲ γράμματα καὶ τηλεφωνήματα).
07.45 Παλαιὰ μουσική
Μπάχ: Βραντεμβούργιο Κοντσέρτο ἀριθμ. 6 σὲ σὶ ὑφεσις μείζον. (Ἀλλέγκρο. Ἀντάντζιο μὲ νόν τάντο Ἀλλέγκρο). Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. Ὀλλὶς Μέϊντρ.
08.00 Μετάδοσις τῆς θείας Λειτουργίας ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ «Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου»

Μεσημερινὴ ἐκπομπή

11.00 Συμφωνικὴ Συναυλία τῆς κροατικῆς ὀρχήστρας Ἀθηνῶν. Διευθ. ἐ κ. Γ. Λυκούδης. Σολίστ ἡ Κα Ἑλένη Νικολαΐδου :
Μπετόβεν : «Προμηθεύς», εἰσαγωγή.
Χαΰντν : Συμφωνία ἀρ. 11 σὲ σὶ μεῖζ. («Στρατιωτική Συμφωνία») ('Αντάντζιο, —ἀλλέγκρο, Ἀλλεγκρέττο, Μινουέττο. Μοντεράτο, Φινάλε-πρέστο).
Γκλοὺκ : "Ἀρια ἀπὸ τὴν «Ἄλκηστιν».
Βέρντι : "Ἀρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ντὸν Κάρλος».
Καλομοίρη : «Στέκει τὸ Βα σιλόπουλο ἀπὸ τοὺς ἐ'Ἱάυδους καὶ ἀναπαίστους» τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ.
Κλὼντ Ντελβεκούρ : «Χορὸ γραφικὸ πρελοὺδιο» (πρώτη ἐκτέλεσις). ...
Καλομοίρη : «Τρίπτυχο» (Πρελοὺδιον, 'Ιντερλοὺντιουμ, Ποστλοὺντιουμ).
13.00 Κίνημα τεγραφικὲ ρεπερτὰ καὶ μουσική
13.20 Δελτὶο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Παίζει ἡ ὀχήστρα Κοφινθίου. Τραγουδεῖ ἡ Σπύρος Κεφίνης
14.00 Τὸ ἀεγοτεχνικὸ τέτσα τε τοῦ κ. Στράτη Μυριέλλη
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Σταθμεῖ τοῦ BBC, τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικήν
14.25 Ἐλαφρὸ πρόγραμμα «Δὲν ὑπάρχει ἔρως» (Ἀνταῖο, Χόππερ).
«Σπιέρουμε (Γερροέ).
«Πρὸτζὶ καὶ Μπὲς» (Γκέρσουήν).
«Τίκο, Τίκο» σάμπα ('Αμπρέ).
«Ποίημα», ταγκὸ (Μπιάνκο)
«Πιπρωμένος» (Μπέϊνς).
«Ἐὶκολο ν' ἀγαπηθῆς» (Πόρτερ).
'Ἐπιτυχίες μὲ τὸν Κάρολ Γκιμπονς.
«Εἶνε τρέλλα τὸ νὰ σ'ἀγαπᾶ κανείς» (Λέγλυ).
«Μιὰ σερενάτα μπλοὺζ» (Σιμιορέλλι).
«Γλυκὲς ἀναμνήσεις» ('Ιγνακάϊο Κανέλος. Διασκευὴ Κρέϊν).
15.00 Τέλος τοῦ μεσημεριανοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ὥρα σπουδαστῶν
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Ὁμιλία γιὰ τὸν Ἀντρὲ Σουαρὲ.
17.45 Παίζει ὁ πιανίστας Ἰγνάτιος Παντερέφσκυ
Παντερέφσκυ : Μενουέττο σὲ σὶ ὑπὸ μεῖζον ἔργο 14 ἀριθμ. 1.
Σοπὲν : Μαζούρκα σὲ φὰ δίεσις ἔλασσον Ἔργο 59 ἀρ. 3.
Λίστ : «Καμπανέλλα». (Στὸ θέμα τοῦ ἀογοῦ μέρους ἀπὸ τὸ Β' Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ τοῦ Παγκανίνι).
18.00 Δίοικοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν

Ἡ διεθνοῦς φήμης Ἑλληνὶς καλλιτέχνις τοῦ ἀσματος κ. Ἑλένη Νικολαΐδου, πρωταγωνίστρια τῆς Ὀπερας τῆς Βιέννης, ποὺ μετέχει ὡς σολίστ εἰς τὴν Συναυλίαν τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας τὴν Κυριακὴ (ὥρα 11)

Γκρὴγκ : «Ὁ θάνατος τοῦ "Ὀλεε ἀπὸ τὴν Σουΐτα «Πὲερ Γκύντ». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου.
Ρίμσκυ — Κόρσακωφ: «Ἰσπανικὸ Καπρίτσιο» (Πρωϊνὴ κοντάδα, Παραλλαγές, Πρωϊνὴ κοντάδα. Σκηνὴ καὶ Ταιγγάνικο τραγοῦδι 'Αστουριανὸ φανδάγκο). Ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Λονδίνου, Διευθύνει ὁ "Αλμπερτ Κόουτς.
«Σχεδὸν τίποτα» (Ἐμέ, Χιονάρ). Τραγουδεῖ ἡ Λὺς Γκοτὶ.
18.00 Ἡ ὥρα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν
18.10 Δίοικοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν
18.30 Ἐιδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ
18.45 Κρητικὴ τραγοὐδια ἀπὸ τὴν ἐμιλὸ Ἀλέκου Καρκάβιτη :
Ρεβυνιώ

νέχεια)
νεχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὸ Σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα
08.55 Πρωϊνὴ μουσικὴ (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωϊνῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσική (δ)
12.15 Σχολικὴ ὥρα
12.30 Ἐλαφρὰ μουσική (συνέχεια)
12.45 Ἡ ὥρα τῶν ἀθενῶν
13.00 Β δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Κερλάογον. Τραγουδεῖ ὁ Ρένας Τζίμας

Μουσικὴ ἀπὸ τὸν «Ταχυδρόμον» τοῦ Βάγκνερ σὲ ρυθμὸ φόξ (λάγκερ).
«Ἐσὺ ποὺ τὴν καρδιά μου κυβερνᾶς» ρούμπα (Ντοιμγκεθ)
«Ξημέρωσε στὴ σκοτάδια» ταγκό (Κορολόγου).
«Σὰν τὸ πιλοτὸ τὰ βαλσάκι» βάλς (Κασταρῶτη).
«Φάτα μοργκάνα» ρούμπα (Μπουλτέρμαν).
«Μιὰ νύχτα σὰν κι αὐτὴν», σλόου (Κορολόγου).
«Ἀμάδο μίο» ρούμπα (Ρόμπερτ Φίσερ).
«Ζαγάρα φόξ (Κέγεντυ)
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.25 Μουσικὸν διάλειμμα
14.30 Γ' δελτίον εἰδήσεων
14.40 Τραγουδεῖ ἡ Νιτάνα Νταμπίν
14.50 Δελτίον εἰδήσεων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν
15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβερινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις — Ἡ ὥρα τῶν φιλοτελιστῶν
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Παρισινὲς ποικιλίες
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Κυπριακὰ τραγουδάκια ἀπὸ τὸν ὅμιλο «Ἀλ. Σιμεωνίδη»
«Νοῦλα μου, μανοῦδα μου».
«Καρπαβίτισσα».
«Γιγοτοῦ».
18.00 Δίσκοι στὴν τύχη
18.30 Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴν ὑπαιθρον
18.40 Ἐκπομπὴ τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐλαφρὰ μουσική
20.00 Ὁμιλία
20.10 Μουσικὸν διάλειμμα
20.15 Δ' δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἡ ἀμερικανικὴ ὥρα
Εἰδικὴ ἐκπομπὴ ἀμερικανικῆς μουσικῆς, συνεργασίᾳ τῆς Ἀμερικ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
21.45 Ρεσιτὰλ πιάνου τοῦ κ. Τώνη Γεωργίου
Μότσαρτ : Σονάτα σὲ λὰ Ἐλασσον. ("Ἀλλέγκρο μαεστόζο, Ἀντάντε κανταμπίλε, Πρέστο)
Μ. Γκιονσούλου : Δύο ἀπὸ τοὺς Ἐπιλόγους : α) «Διαβάτη, πήγαινε νὰ πῆς στὴ Σπάρτη» καὶ β) «Ἡ μικρὴ κόρη».
Μ. Γκιονσούλου : Δύο ἑλληνικοὶ χοροί : α) Συρτός, β) Καλαματιανός.
Σκριάμπιν : Τρεῖς σπουδὲς ἔργο 8.
22.15 Ἐ δελτίον εἰδήσεων
22.25 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.30 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
23.00 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Στανθοῦ ὑπὸ τὴ διεύθυνσιν τοῦ κ. Βάλτερ Πρέφφερ
23.30 Ζ' δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Πέμπτη

12 Φεβρουαρίου :

Πρωϊνὴ ἐκπομπή
07.00 Ἔναρξις — Πρωϊνὴ μουσική
07.15 Α' δελτίον εἰδήσεων—Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστική
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωϊνὸ ξεκίνημα. "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας
08.00 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.10 Τὰ ἑλληνικὰ νεάτα στὸν στίβο
08.15 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.30 Τὸ 10λεπτο τῶν Ἐκδρομέων
08.40 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες
08.55 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωϊνῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσική
12.30 Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
12.40 "Ἕλληνες τραγουδισταὶ σὲ διάφορα τραγούδια
13.00 Β δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Ἐλαφρὸ πρόγραμμα «Μαριγέλλας» (Σερράνο, Δια σκευή Ζτλλ καὶ Σῶ).
«Κακὸς ἀέρας». (Καῖλεο, Ἀρλεν).
Ἑπτυχίες μὲ τὸν Κάρολλ Γκιμπτσν.
«Καὶ τότε φανερώθηκες». (Καῖλερ, Ἀρλεν).
«Καμπαδε». (Σιμῆ).
14.00 Ἐπικαιρες ὁμιλίαι
14.10 Μουσικὸν διάλειμμα
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.25 Μουσικὸν διάλειμμα
14.30 Γ' δελτίον εἰδήσεων
14.40 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν
14.50 Δελτίον εἰδήσεων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν
15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβερινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Τὸ τέταρτο τῶν νέων
17.30 Δίσκ τα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ μετάφρασις ἑλληνικὴ γνωστὴ)
17.45 Εὐδυμο τραγούδι
«Εἶναι μιὰ Λαίδη». (Μισραχί). "Ο Ρέυ Βεντοῦρα καὶ ἡ ὀρχήστρα του.
«Τὸ τραγοῦδι κουάκ-κουάκ», βάλς. ("Ἤντα, Γοιντ). Ὁ Μπίλ λυ Μὶκ Φάολαν μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Τζὼ Λόρς.
«Δεσποινὶς Κλειώ». Μουσική, στίχοι καὶ τραγοῦδι ἀπὸ τὸν Σαὶλ Τσινὲ μὲ τὴν ὀρχήστρα Βάλμπεργκ.
«Ἡ πόλκα τῆς Νίκης» (Κάαν, Στάϋν). Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Χάρυ Λήντεν μὲ τραγοῦδι.
«Χορεύουν στὸ Μεξικό». (Λοπέζ). Ὁ Ζωὰς Γκεταοὺ μὲ τὴν ὀρχήστρα Χόρρεμπέκε.
18.00 Βρετανικὴ ἐκπομπή
18.15 Παίζει ὁ πιανιστὰς Πέτερ Κρώϋτερ.
18.30 Ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ
18.45 Ἐθνικοὶ ἑλληνικοὶ χοροί
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐλαφρὰ μουσική
20.00 Ὁμιλία
20.10 Μουσικὸν διάλειμμα
20.15 Δ' δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἡ ἀμερικανικὴ ὥρα
Εἰδικὴ ἐκπομπὴ ἀμερικανικῆς μουσικῆς, συνεργασίᾳ τῆς Ἀμερικ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν
21.45 Ρεσιτὰλ πιάνου τοῦ κ. Τώνη Γεωργίου
Μότσαρτ : Σονάτα σὲ λὰ Ἐλασσον. ("Ἀλλέγκρο μαεστόζο, Ἀντάντε κανταμπίλε, Πρέστο)
Μ. Γκιονσούλου : Δύο ἀπὸ τοὺς Ἐπιλόγους : α) «Διαβάτη, πήγαινε νὰ πῆς στὴ Σπάρτη» καὶ β) «Ἡ μικρὴ κόρη».
Μ. Γκιονσούλου : Δύο ἑλληνικοὶ χοροί : α) Συρτός, β) Καλαματιανός.
Σκριάμπιν : Τρεῖς σπουδὲς ἔργο 8.
22.15 Ἐ δελτίον εἰδήσεων
22.25 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.30 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
23.00 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Στανθοῦ ὑπὸ τὴ διεύθυνσιν τοῦ κ. Βάλτερ Πρέφφερ
23.30 Ζ' δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Παρασκευή

13 Φεβρουαρίου :

Πρωϊνὴ ἐκπομπή
07.00 Ἔναρξις — Πρωϊνὴ μουσική
07.15 Α' δελτίον εἰδήσεων. Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστική
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωϊνὸ ξεκίνημα. "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας
08.00 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.30 Τὸ ἱστορικὸν χρονικὸ τῆς ἡμέρας ('Από τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν)
08.35 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὸ Σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα
08.55 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωϊνῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσική (δ)
12.15 Σχολικὴ ὥρα
12.30 Ἐλαφρὰ μουσική (συνέχεια)
12.45 Ἡ ὥρα τῶν ἀθενῶν
13.00 Β δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Μουσικὲς σελίδες
Μπελιόζ : Ἀπὸ τὴν «Καταδίκη τοῦ Φάουστ». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λονδίνου. Διευθύνει ὁ σὲρ Τόμας Μπήτσαν.
Τσαϊκόφσκυ. : Ἰταλικὸ καπρίτσιο ἔργο 45. Ἡ ὀρχήστρα τῆς Κοστκιᾶς "Οπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Ἄλοϊς Μέλνχαο.
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.25 Μουσικὸν διάλειμμα
14.30 Γ' δελτίον εἰδήσεων
14.40 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Ζὰν Στέρς
15.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Ποίησις καὶ Μουσική
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Μουσικὸν διάλειμμα
17.50 Ἡ ὥρα τῆς Ἀποστολῆς διακονίας (Διὰ τοὺς νέους)
18.00 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Ντεκοῦρ Λέϊν (δ)
18.15 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)
18.30 Ὁμιλία
18.40 Ἐκπομπὴ τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐλαφρὰ μουσική
20.00 Ὁμιλία
20.10 Μουσικὸν διάλειμμα
20.15 Δ' δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀμερικῆς τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
21.45 Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τῆς Κοῦκ Κολὲτ Φράντς
Βιτάλι : Σακκόν.
Μπάχ : Πρελοὺδιο σὲ μὶ μαζόρ
Σιμανόφσκυ : «Ἡ πηγὴ τῆς Ἀρέθουσας».
Νὶτ Φάλλια : Χότα.
Νὶτ Φάλλια : Ἰσπανικὸς χορὸς ἀπὸ τὸ ἔργο «Ἡ σύντομη ζωή».
22.15 Ἐ δελτίον εἰδήσεων
22.25 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.30 Παίζει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βάλτερ Πρέφφερ
23.00 Εὐδυμη μουσική
23.30 Ζ' δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Σάββατον

14 Φεβρουαρίου :

Πρωϊνὴ ἐκπομπή
07.00 Ἔναρξις — Πρωϊνὴ μουσική
07.15 Α' δελτίον εἰδήσεων. Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστική
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωϊνὸ ξεκίνημα. "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας
08.00 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.10 Τὸ ἱστορικὸν χρονικὸ τῆς ἡμέρας ('Από τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν)
08.15 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— Ὁ Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύλλογος καὶ τὰ ἀναρριχητικὰ σπορ
08.55 Πρωϊνὴ μουσική (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωϊνῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσική
12.30 "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὸν Ἕλληνα ἐργάτην
12.40 Διάφορες εἰσαγωγές. Βέμπερ : «Ἐλευθέρας Σκοπευτής». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθυντὴς ὁ Βίλχελμ Φουρτβάνγκλερ.
Βέμπερ : «Ὀμπερόν». Ἡ ἴδια ὀρχήστρα. Διευθυντὴς ὁ Λεοπόλντ Λοβίτσκι.
13.00 Β' δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Ἐλαφρὸ πρόγραμμα «Ὁμορφη ἀγάπη» (Γιάνγκ, Κίγκ).
«Ἡ ἀγάπη ἤθελε». (Γκέρσουίν).
«Ζαλισμένα δάχτυλα» (Κόμφρεϋ).
«Ντούλι Γιάνκι, λαϊκὸ ἀμερικανικὸ τραγοῦδι.
14.00 Περίπατοι στὸ Ἐξωτερικό
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.25 Μουσικὸν διάλειμμα
14.30 Γ' δελτίον εἰδήσεων
14.40 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν
15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Μπιτέζον : Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ μὶ μαζόρ ἔργο 61. ("Ἀλλέγρο μὲ νὸν τρόπιτο, Λαργνιέττο, Ρόντο). Ὁ βιολιστὰς Φριτς Κρέϊσλερ καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς "Οπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Ἄλοϊς Μέλνχαο.
17.45 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
18.00 Κανταδὶκὴ ἐκπομπή
18.15 Ἀπογευματινὴ Συναυλία
Μπετόβεν : Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ ρὲ μείζον ἔργο 61. ("Ἀλλέγρο μὲ νὸν τρόπιτο, Λαργνιέττο, Ρόντο). Ὁ βιολιστὰς Φριτς Κρέϊσλερ καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς "Οπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Λέο Μπλέχ.
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὀδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐκπομπὴ τῆς ρυθμικῆς Λέσχης
20.00 Λαϊκὰ ἀμερικανικὰ τραγούδια
20.15 Δ' δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀμερικῆς τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
21.45 Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τῆς Κοῦκ Κολὲτ Φράντς
Βιτάλι : Σακκόν.
Μπάχ : Πρελοὺδιο σὲ μὶ μαζόρ
Σιμανόφσκυ : «Ἡ πηγὴ τῆς Ἀρέθουσας».
Νὶτ Φάλλια : Χότα.
Νὶτ Φάλλια : Ἰσπανικὸς χορὸς ἀπὸ τὸ ἔργο «Ἡ σύντομη ζωή».
22.15 Ἐ δελτίον εἰδήσεων
22.25 Δελτίο ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.30 Παίζει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βάλτερ Πρέφφερ
23.00 Εὐδυμη μουσική
23.30 Ζ' δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ
07.00 — 07.15	Λονδίνου Ἑλληνικά	41.75—31.50—25.30—31.56
7.30 — 7.45	Βιλνόβου Ἑλληνικά	31.18
08.00 —	Παρισιοῦ Γαλλικά	25.1
08.30 — 08.43	Λονδίνου Γαλλικά	48.56—11.61—31.50—25.30
09.00 — 09.16	Λονδίνου Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)
09.16 — 09.30	Λονδίνου Ἀγγλικά ('Αναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	31.88 (31.43) 25.30 (25.20)
09.30 — 09.45	Λονδίνου Γαλλικά ('Αναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.00 — 10.15	Λονδίνου Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
13.30 — 14.00	Λονδίνου Γαλλικά	31.80—24.49
13.30 — 13.45	Παρισιοῦ Γαλλικά	19.68—25.25—31.38
13.30 — 13.45	Παρισιοῦ Ἑλληνικά	31.50
13.45 — 14.30	Λονδίνου Ἑλληνικά	31.50—19.6—25.3—41.3
14.15 — 14.30	Λονδίνου Ἀγγλικά	31.50—25.30. 19.61 30.90
13.45 — 14.00	Βελιγραδὶ Ἑλληνικά	31.16
15.30	Λονδίνου Ἀγγλικά	31.50—25.18
18.15 — 18.30	Λονδίνου Ἀγγλικά ('Αναμετάδοσις Ἀμερικῆς)	41.01—31.88—25.49
18.30	Μόσχα Ἑλληνικά	19.70—25.30—16.88
19.00 — 19.30	Λονδίνου Ἀγγλικά	30.50—25.17—19.75
19.15	Καναδᾶ Γαλλικά	16.75
19.30	Ἄγκυρα Ἑλληνικά	31
19.30	Παρισιοῦ Γαλλικά	25.31
20.00	Ἄγκυρα Γαλλικά	31
20.30 — 21.00	Λονδίνου Ἑλληνικά	31.50—25.30—19—10—41.30
20.30 — 20.45	Μόσχα Ἑλληνικά	19.70—25.30—16.88
20.45 — 21.00	Βελιγραδὶ Ἑλληνικά	49.18
20.45 — 21.00	Πραγα Ἑλληνικά	38
21.30 — 21.45	Φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς Ἑλληνικά	13 — 16 — 19
21.40 — 21.55	Σόφια Ἑλληνικά	32 — 39
22.00 — 22.15	Λονδίνου Ἀγγλικά	11.75—30.96—31.01—25.42
22.00 — 22.15	Μόσχα Ἑλληνικά	19.70—25.28
24.00 — 24.15	Λονδίνου Ἀγγλικά	48.54—41.61
01.00 — 01.15	Λονδίνου Γαλλικά	48.54—41.61.

Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Θεσσαλονίκης

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 8-14 ΦΕΒΡ.

Μῆκος κύματος 373 μ. ἢ 804 χκ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 Φεβρουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα
11.30 Ἐκκλησιαστικὴ ὥρα (ὁμιλία τοῦ κ. Θεοδ. Κάστα νὰ καὶ δίζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὴν χορωδία Παναγιωτίδη—Κασαμάνη)
12.00 Ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν μας Ζωὴ (ὁμιλία τοῦ κ. Ἰωάν. Βασδραβέλλη).
12.00 Ζωμφωνικὴ συνυκλία: Γκλοὶκ : "Αλκηστις — Εἰσαγωγή.
Χάϋντν : Κοντσέρτο εἰς ρὲ μείζον γιὰ πιάνο, συνοδεία ὀρχήστρας. (Σολίστ ὁ Φισκερ).
Ἀλφάγο : Συμφωνία ἀριθ. 2 εἰς γτὸ μείζον.
13.10 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
13.40 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
13.50 Ἀναυγνεῖα ἀπὸ τὴν Παλιὰ Θεσσαλονίκη (ὁμιλία τοῦ κ. Ν. Καμιμᾶνα)
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.30 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Ζ΄ Στέφανο, Βέζα συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων: Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα — Καταλαμπανιό.
Ἀντώνη μου τί σκέπτεσαι—Κλέφτικο.
Βαρκιὰ τὰ ξένα — Συρτὸ Χαλκιδικῆς.
Γκάντα Μακεδονική.
Ἀνδρέας Ζέπος — Νησιώτικο Συρτό.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα
17.00 Μελωδίες καὶ ρυθμοί.
17.30 Τὸ Ἀμερικανικὸν τέταρτον.
17.45 Μουσικὴ γιὰ δύο πιανὰ μὲ τοὺς Ράβιτς καὶ Λοντάουερ.
18.00 Ἡ Ὥρα τοῦ Ἀνωότου (Ὁμιλία τοῦ κ. Εὐθυμίου Παπαγεωργίου).
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς Ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων
19.00 Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα.
Ντεβόζλακ : Σερενάτα γιὰ ὀρχήστρα ἐγχόρδων.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι
20.15 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας.
20.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
21.00 Ἀκροατήριον.
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ὡρα Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κοτσανίδη:
Μπεθλεντιὲ : Ὁ Καλίφης τῆς Βαγδάτης — Εἰσαγωγή.
Τομιὰ : Γιορτὴ τῆς Ἀνοίξεως — Σουίτα — Μπαλλέτο ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ἄμλετ».
22.00 Τραγοῦδια μὲ τὴν Βέμπερ.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Μουσικὴ χοροῦ.
23.00 Τέλος τοῦ νυκτερινοῦ προγράμματος.

ΤΡΙΤΗ 10 Φεβρουαρίου :

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα
13.30 Ἡ ὀρχήστρα Περπάτου τῆς Βοστώνης.
13.45 Τὸ Σπίτι καὶ τὸ Παιδί (Ὁμιλία τοῦ κ. Ἰωάννου Ξηροτύρη).
13.50 Τραγοῦδια μὲ τὴν Μαιρη Λῶ.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Ἡ ὀρχήστρα Μέγκερ.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα
17.00 Ποικίλη μουσική.
Μπιζέ : Κάρμεν — Σουίτα.
Γκλίνκα : Βάλς — Φαντασία.
17.30 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο.
17.45 Ἰο Ἀγγλικὸ τέτοιο
18.00 Δημοτικὰ τραγούδια.
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων.
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν
19.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὴ τραγούδια.
20.00 Μουσικὴ γιὰ κιθαριστὰ γραφικὸ ὄργανο.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας.
21.00 Ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις στὴν παράδοσίν της. (Ὁμιλία τοῦ κ. Π. Σπανδωνίδη).
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ὡρα τῆς Βορ

Νέα ὅπλα

Σ. ΠΟΛΕΝΑΚΗ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΑ ΒΛΗΜΑΤΑ

ΡΥΚΕΤΟΒΟΛΑ

ΚΟΣΜΙΚΕΣ ΑΚΤΙΝΕΣ

ΠΥΡΑΥΛΟΚΙΝΗΤΑ

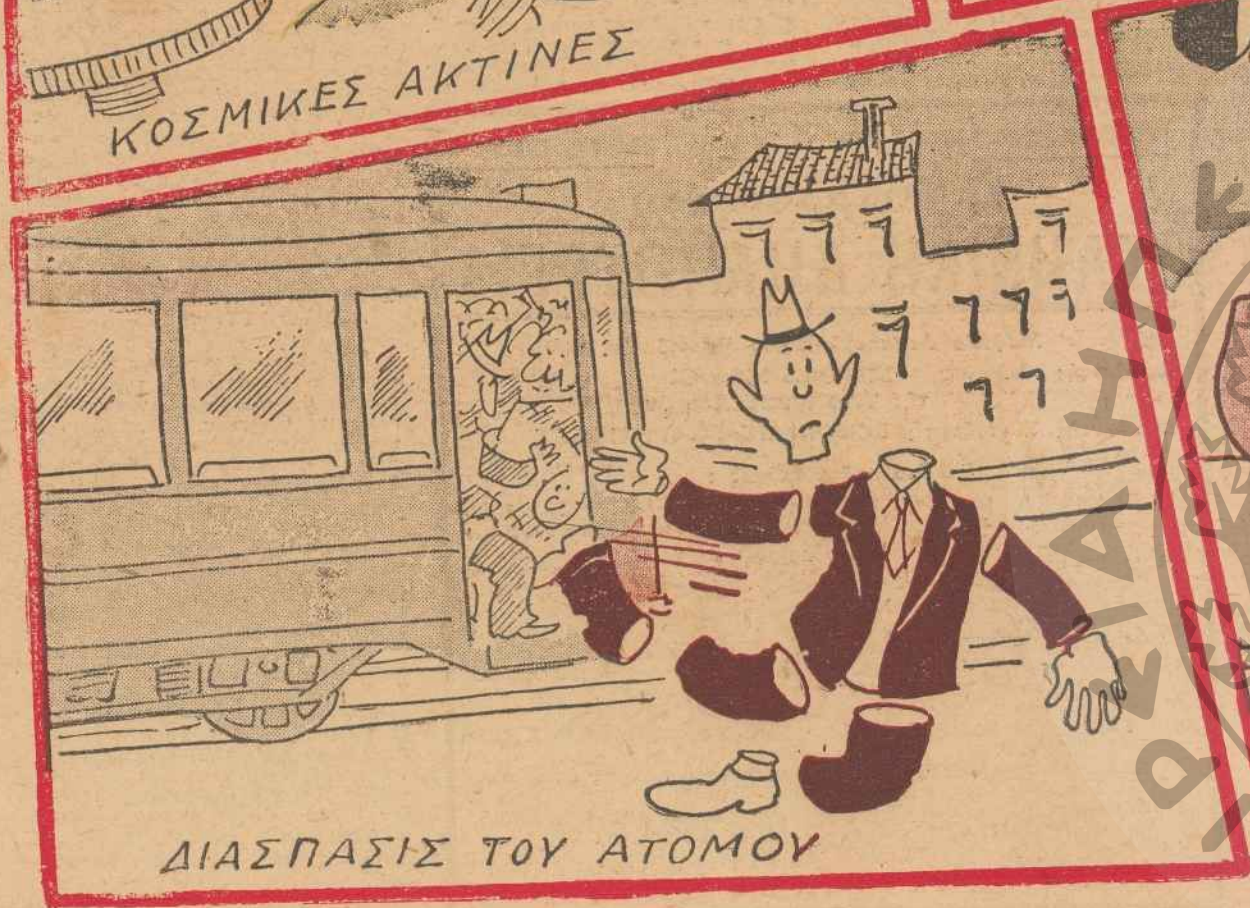

ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ (!) ΔΙΣΚΟΙ